

ሙሴ ና ላቂ ማምለጥ

የኦሪት ዘጸአት ምዕራፍ 4:14-15:21 ሪክ

በኢቲ እና ግሪፊትስ

ሥዕል በ«ዊሊ»

ትርጉም:- ዳንኤል ተሾመ

ርማት:- ይሌ ጀናይ

ዋና አር ዲ:- ዘነበ ገብረሐና

የኮምፒውተር ጽሑፍና የገጽ አቀማመጥ:- ጥሩወርቅ በቀለ

የአሳ ሚወ መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው።

Copyright © 2010 by SIM Ethiopia, Addis Ababa.

Originally published in English under the title of
MOSES and the Great Escape.

Copyright © Kitty Anna Griffiths-1980. Color edition 2005.

Bible Stories Alive. A division of a Visit with Mrs. G.
Ministries Inc., 2851 St. Clair Avenue East,
Toronto, Ontario, Canada M4B 1N4.

1ኛ ትም 2003 ዓ.ም

1st Edition 2011 G.C

አሳ ሚ	}	የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ
Publisher		SIM Publishing

የፖ.ሣ.ቁጥር	}	127፤ አዲስ አበባ፤ ኢትዮጵያ
P.O. Box		Addis Ababa, Ethiopia

ስልክ	}	011 - 349 - 3252
Tel.		011 -557- 2973

ኢ. ሜይል	}	simmedia@ethionet.et
E-mail		

በኤስ ኣይ ኤም ማተሚያ ቤት (አዲስ አበባ) ተመ።

የሚስስ ጂ. «ባይብል ስቶሪስ አላይቭ» በሁሉም የዕድሜ ክልል ውስጥ ባሉ የዓለም አቀፍ ሬዲዮ ፕሮግራም አድማጮች የሚወደድ ሲሆን፤ በአሁኑ ጊዜ ወደ አማርኛ ተተርጉሞ በመጻሕፍት፤ ተዘጋጅቶ ቀርቦአል።

የብሉይ ኪዳን ተክ ይ ሪኮች፡-

1. አዳም ና ሔዋን	7. ያዕቆብ የ ግዚአብሔር ልዑል
2. ኖ	8. ዮሴፍ ና የወንድሞቹ ሢራ
3. አብርሃም-ፈር ቀዳጁ	9. ዮሴፍ ና የፈርዖን ሕልሞች
4. አብርሃም-የ ግዚአብሔር ወዳጅ	10. ሙሴ - ከሞት ያመለጠው ሕፃን
5. ይስሐቅ	11. ሙሴና ላቂ ማምለጥ
6. ያዕቆብ-ነጣቂው መንትያ	

ከአዲስ ኪዳን ተክ ይ ሪኮች ውስጥ የኢየሱስ ሪኮች፡-

1. ሕፃኑ ኢየሱስ	2. ትንሹ ልጅ ኢየሱስ

ለ ሐድ ትምህርት ቤት አስተማሪዬ ለቢትሪስ ሃኒውድ፡-

በምስተምሪብት የ ሐድ ትምህርት ቤት ክፍል ውስጥ ያሳለፍሁትን በሚገባ አስ ውሰዋለሁ። አንቺ ሁልጊዜ በደንብ ትዘጋጃ ነበር። በዚያ መቶ ተማሪዎች ቢኖሩ ኖሮ ንኳ ዝግጅትሽ ያው ይሆን ነበር። ነገር ግን የአሥራ ሁለት ዓመት ልጆች ብቻ ንደሚችሉት «ሁሉንም ያወቅነው» በክፍሉ ውስጥ ሁሉ ችን ብቻ ነበርን፤ ሁለት ልጃገረዶች ብቻ። በሕይወትሽም ሆነ በትምህርቶችሽም የነበሩሽ ማኝነት - ንዲሁም ንክብካቤሽና ተቆርቋሪነትሽ በሕይወ ችን ውስጥ በዚያ ወሳኝ ወቅት ጅግ በጣም አስፈላጊ ነበሩ። ከቶም ል ውቂው አትችይም ነበር. . ነገር ግን፤ ካስተማሩ በኋላ የ ነርሱ ተጽዕኖ ምን ያህል ላቅ ንደ ሆነ የ ሐድ ትምህርት ቤት አስተማሪዎች ከቶ አያውቁም። ከብዙ ዓመ ት በኋላ በዚህ መጽሐፍ አመሰግንሻለሁ ልልሽ ችላለሁኝን?

የምወድሽ፤

ኪቲ አና

ሪከች

ገጽ

1. ዕቅዶችን ማውጣት	6
2. ደካማ አጀማመር	17
3. ከድጡ ወደ ማጡ.....	28
4. ከጠንቋዮች ጋር መፋለም	38
5. መቅሠፍቶች - በግብዓውያን ላይ ብቻ	52
6. ችግር፣ ችግር፣ ደግሞም የባሰ ችግር	65
7. የመጨረሻው መል ክት	78
8. ላቁ ማምለጥ	89
9. በቀይ ባሕር የተገኘ ድል	100
ስ ውሳኔሽሁን?.....	114

1

ዕቅዶችን ማውጣት

«ሙሴ ሆይ፣ ወደ ግብፅ ሂድና ለፈርዖን ‘ሕዝቤን ልቀቅ!’ ብለህ ንገረው።» ጌ በበረሃው ውስጥ፣ በቊጥቋጦ መሀል በ ሳት ተገልጦ ከሙሴ ጋር የተነጋገረ ነበር፤ «ሥራውን ንድ ከናውን ልረዳህ ኔ ከአንተ ጋር ሆናለሁ» አለ ግዚአብሔር።

ግዚአብሔር የተናገረ ሳለ፣ ሙሴ ተንበርክኮ ነበር። ራሱን ዝቅ አድርጎ ነበር፤ ደግሞም ፊቱ በ ረኝነት ልብሱ በደንብ ተሸፍኖ ነበር።

ሙሴ ወደ ግዚአብሔር ለመመልከት ፈርቶ ነበር፤ ነገር ግን፣ «አ፣ ጌ-ጌ ሆይ፣ ሌላ ሰውን ወደ ፈርዖን - ንድትልክ ለምንሃለሁ። ሌላን ሰው ላክ፣ - ኔን አይደለም፤» አለ።

ይህን በማለቱ ምክንያት ግዚአብሔር ሙሴን መቄጣቱ የሚያስገርም አይደለም፤ ነው ንዴ? ነገር ግን ግዚአብሔር በጣም ትሑትና ሁኔ ዎችን የሚረዳ ነው። ምንም ንኳ ሙሴ ሥራው ተሠርቶ፤ ዕብራውያን ከባርነ ቸውና ከተስፋ መቀረጣቸው ነፃ መሆናቸውን ለማየት የሚፈልግ ቢሆንም፤ ይህን የሚያደርገው ርሱ መሆኑን (ለዚህ አገልግሎት ርሱ መመረጡን) በጣም ፈርቶ ነበር። ከዚህም ባሻገር፤ ይህን ከአርባ ዓመት በፊት አልሞከረውምን? አንድ ጊዜ ተነደፈ፤ ሁለት ጊዜ አፈረ።

ሙሴ ምን ይሰማው ንደ ነበረ ግዚአብሔር አውቋል። ሥራውን ለመሥራት በሚነግበት ጊዜ ያ ኩል ፋነት ነበረበት፤ ደግሞም ይህን ግዚአብሔር ተረድቶ ል።

«ደ ና፤ መልካም ነው፤» አለ ግዚአብሔር (አሁንም ከሚነድደው ቊጥቋጦ ውስጥ ሆኖ የነገረው ነበር)። «ሙሴ ሆይ፤ ደ ና፤ ሌዋዊው አሮን፤ ወንድምህ አለልህ። ከአንተ ጋር ሆኖ ንዲ ረዳህ ርሱን ልከዋለሁ። አሁን አሮን አንተን ፍለጋ ወደ በረህ ይመጣል። በሚያገኝህም ጊዜ ደስ ይለዋል!

«ሙሴ ሆይ፤ ኔ አንተን ና አሮንን በደንብ ንድትናገሩ ረዳችኋለሁ፤» አለ ግዚአብሔር። « ኔ የም ደርጉትን ና የምትናገሩትን ነገር በትክክል ነግራችኋለሁ። አሮን ደግሞ የአንተን ቃል ለሕዝቡ ይናገራል፤ አንተ ደግሞ ልክ ግዚአብሔር ንደሚናገር አድርገህ የሚናገረውን ለአሮን ትነግረዋለህ።»

ሙሴ ለመሄድ ፊቱን አዞረ። በዚያ የቆመው በጭንቅላቱ ነበር ወይስ በተረከዙ? ንዴት ያለ አስደናቂ ሥራን ነው ግዚአብሔር በነላፊነት የሰጠው! ለዚህ ሥራ የማይበቃ መስሎ ተሰማው። በዚህ አጭር ጊዜ ውስጥ ውድ ወንድሙን፤ አሮንን ወደ

ምድረ በዳ ሄዶ ያየው ይሆን? ለአርባ ዓመት አልተገናኘም።
ሙሴ ጆግ ጓጓቶ ነበር።

«ሙሴ ሆይ፣ የ ረኝነት በትርህን ከአንተ ጋር ይዘህ መሄድህን አትርሳ፤» አለ ግዚአብሔር። « ኔ ያሳየሁህን ነዚያን ተአምራት ለማከናወን ያስፈልግሃል።»

«አ-አ-አዎን። አ-አመሰግናለሁ!»

ሙሴ የ ረኝነት በትሩን አነሣ፣ በጎቹንም ለበሰባቸውና ተመልሶ ወደ ዮቶር ድንኳን መጣ።

የሙሴ አ ምሮ፣ በሚያዞር ነገር ተሞልቶ ነበር። ለዮቶር ምን ብሎ ይንገረው? ስለ ተከሰተው ነገር ምን ያህሉን ይንገረው?

ግዚአብሔር ተጨማሪ ነገሮችን ከሙሴ ጋር ተነጋገረ። ግዚአብሔር ከ ርሱ ጋር አብሮ የሚጓዝ ይመስላል። ሙሴ በ ርግጥም ግዚአብሔርን በዚያ የሚነድደው ቊጥቋጦ ትቶት አልመጣም።

«በግብፅ ለመ የት መፍራት የለብህም፤» አለ ግዚአብሔር። « ነዚያ ሊገድሉህ የሚፈልጉ ሞተዋል።»

ከኮሬብ ተራራ ስከ ዮቶር ድንኳን ያለው መንገድ በጣም ረጅም ነበር፣ ነገር ግን ጉዞው አስቸጋሪ ቢሆንም፣ ሙሴ በሚጓዝበት ጊዜ የሚያስባቸው ብዙ ነገሮች ነበሩት ና አልተሰማውም። በመጨረሻው ግብፅን የሚገቡበት ንደ ሆነ ዜናውን በሰሙ ጊዜ ሲፖራ ና ወንዶች ልጆቹ ይደሰ ሉ።

ሙሴ በጎቹን ይዞ ቤት በደረሰ ጊዜ፣ አማቹን ዮቶርን ገለል ወዳለ ስፍራ ወሰደውና ወደ ግብፅ ተመልሶ መሄድ ንደሚፈልግ ዝግ ባለ ድምፅ ነገረው።

«የምትፈቅድልኝ ከ - ከሆነ፤» አለ ሙሴ፤። « - ኔ ዘመዶቼ
ንዴት ንደ ሆኑ፤ ገና በሕይወት ንዳሉና ንደ ሌሉ ለማየት
ወደ ግብፅ ተመልሼ መሄድ ፈልግ ነበር። ካየሁዋቸው ጅግ
በጣም ረጅም ጊዜ ሆ-ሆኖኛል።»

ሙሴ ከዚህ ያለፈ ምንም መናገር አልነበረበትም። ወዲያውም
ዮቶር ንዲህ አለ፤ «በሰላም ሂድ፤ በረከቶቼም ይከተሉህ!»

ቀላል ነበር፤ አይደለም ንዴ? ሙሴ ከአርባ ዓመት በኋላ
በጎች የመጠበቅን ተግባር አቆመ።

ስለዚህ ሲፖራ ና ጌርሳም ንዲሁም ኤሊዔዘር ለጉዞው ተ
ዘጋጁ። ንዴት ያለ ደስ የሚያሰኝ ነገር! ወደ ግብፅ ሊሄዱ ተ
ለያይተው ነበር። በመንገዳቸው ላይ የሚገናኛቸውን አጎቻቸው
አርንን ለማየት የሄዱ ነበር። ደግሞም አክስ ቸው ማርያምን።
የወንድ አያቸውና የሴት አያቸውስ ይኖሩ ይሆን? አ፤ በጣም
ደስ የሚያሰኝ ነበር።

ዮቶር አነስ ያለ ዘላን ቤተሰብ ሸክሞቻቸውንና ሁለት አህዮችን
ይዘው ሲሄዱ ተመለከተ።

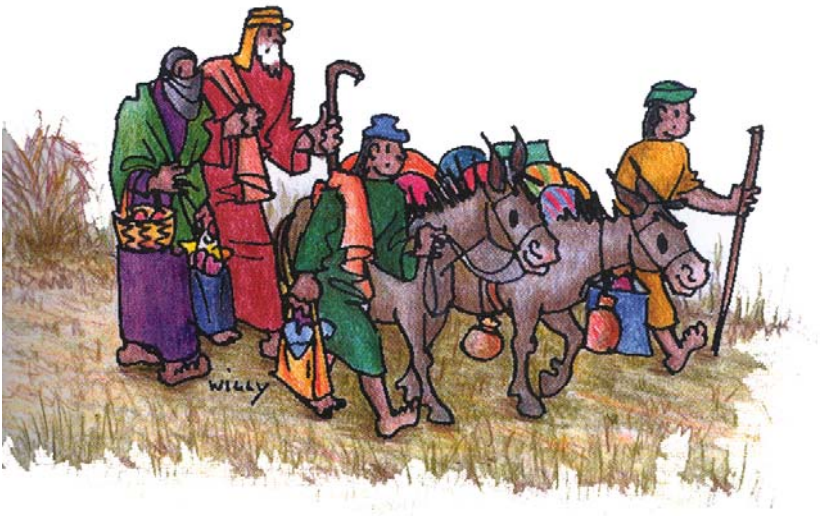
ሙሴ ከግብፅ ወደ ምድያም የሄደበትን መንገድ ተከትሎ ቤተሰቦቹን ይዞ ወደ ግብፅ ተመለሰ። አሁን ርሱ ወደ ግብፅ ሲመለስ ማን አየው የሚለው ነገር ከጉዳይ የሚገባ አልነበረም። ርሱ በግብፅ «ሊይዙት የሚፈለግ» ሰው አልነበረም። ርሱ ነፃ ነበር።

በአንድ ምሽት በጉዞው ላይ፣ ሙሴ ከነቤተሰቡ፣ ነጋዴዎች በሚያርፉበት መስክ-ካምፕ-የው ምንጭ ባለበት ስፍራ ዐረፉ፣ ና ሙሴ በጣም መመ። ሕመሙ ጠንቶበት ነበር። ነርቭን የሚያጠቃ ክፉ በሽ ይሆን? ምንም ይሁን ምን፣ ሙሴ ለሞት ተ ቃርቦ ነበር።

ርሱ ወደ ሕዝቡ፣ ወደ ዕብራውያን፣ መሪያቸው ለመሆን የተጓዘ ነበር፤ ደግሞም ርሱ ሙሉ በሙሉ የ ግዚአብሔር ሕዝብ ከ ግዚአብሔር ጋር የነበራቸውን ቃል ኪዳን ምልክት፣ ግዝ ረትን ቸል ብሎ ነበር። ሙሴ ጌርሳምንም ሆነ ኤሊዌዘርን አልገ ረዘም ነበር።

ሙሴ ስለ ጉዳዩ ለሲፖራ ሊነግራት ይገባ ነበር። ሙሴ ጆግ ከመ መመ። የተነሣ ሥርዓቱን ሊፈጽመው ባለመቻሉ፣ ርሷ መፈጸም ስለ ነበረባት አዘነች። ምናልባት በዚህ ድርጊት ውስጥ ምንም ስሜት የሰጣት ነገር አይኖር ይሆናል። ነገር ነገር ጉዳዩን ፈጸሙት፣ ናም የተለመደው መልካም የሆነ ጤናው ለሙሴ ተ መለሰለት፣ ጉዟቸውንም ቀጠሉ።

ምናልባት ጌርሳም ና ኤሊዌዘር ጉዞው ቀድሞውኑም ረጅም ነበር ብለው አስበው ይሆናል። ነገር ግን ከበስተጋላቸው ያለውን የሲና ተራራ ከማለፋቸው በፊት፣ ሊያዩት የተገባቸው ያባ ቸው ወንድም፣ አጎ ቸው አሮን ወደ ነርሱ የመጣ ነበር! ወንዶቹ ልጆች የተከበረው አባ ቸውና አጎ ቸው በ ላቅ መተቃቀፍ ውስጥ ሆነው ሲሳሳሙ ማየት ደስ የሚያሰኛቸውና

የሚያስገርማቸው ነገር ነበር። ንባዎችንም አፈሰሱ።

ከዚያም አባ ቸው ና ቸውን አስተዋወቃት። «ይህች ባለቤቴ፣ ሲፖራ ናት!» አለ፣ « ነዚህም ደግሞ ሁለቱ ወንዶች ልጆቹ ጌርላም ና ኤሊዔዘር! ናቸው!» ያ ጊዜ ሁለቱም የሚከሩበት ጊዜ ነበር። አባ ቸውም በ ነርሱ ከሮቶ ነበር።

አባ ቸው ና አጎ ቸው ያለማቋረጥ አወሩ። ርስ በርስ የሚነጋገሩት ጅግ ብዙ ነገር ነበራቸው። ጌርላም ና ኤሊዔዘር መስማት በሚፈልጉበት ጊዜ ይሰሙ ንዲሁም መስማት በማይፈልጉበት ጊዜ ወደፊት የተሯሯጡ ይሄዱ ነበር። በመሬቱ ላይ መገልበጥን የሚጠባበቁ ድንጋዮች ነበሩ። በድንጋዮቹ ሥር ውር ውር የሚሉ ጥቃቅን ፍጥረ ትን ሲያዩ ንዴት ደስ ይላቸው ነበር!

ጌርሳም ና ኤሊዔዘር ባቦችንና ወፎችን ንዲሁም አይጠችን ተመለከቱ፤ ንዲሁም ደግሞ በዋናው መንገድ ላይ የሚመጡትም ሆነ የሚሄዱትን ሰዎች ተመለከቱ። ብዙ መጨዎችም ሆኑ ሂያጆች ነበሩ-ከዚህና ከዚያ የሚመጡ ና የሚሄዱ በምድያም ምድር ካለው የመዳብ ማዕድን ማምረቻ የሚመጡና ወደዚያ የሚሄዱ ሁሉም ዓይነት ነጋዴዎች በዚያ ነበሩ።

«አጎቴ አሮን፤» አለ ጌርሳም፤ «አነጋገርህን ወድጄዋለሁ። አባ ችን ንደ አንተ የማይናገረው ለምንድን ነው? ርሱ የአንተ ወንድም አይደለምን?»

«መልካም፤» አለ አጎት አሮን። «አባ ችሁ ያደገው በፈርዖን ቤተ መንግሥት ውስጥ ነበር፤ ደግሞም ልክ ንደ ሉዑላን ነበር የተማረው። ርሱ በቤተ መንግሥት ውስጥ ንዳሉት ሰዎች ባለ ሁኔ ንዲናገር ነበር የተማረው። ነገር ግን፤ ኔ የምላችሁ በ ነዚያ ቀናት ርሱ ከሌል ፋ መሆኑን ነው። ና ችን ሁልጊዜ ሁላችንንም ትቶ ወደ ቤተ መንግሥት የሚሄድ መሆኑን አስደንጋጭ ነው ትል ነበረ። ለማንኛውም፤ ርሱ አስቸጋሪ የሆነ ከሌል ፋነት ነበረበት።»

«አባዬ አሁንም ስክ ቅርብ ጊዜ ድረስ ከሰው ፋ ነበር፤» አለ።
 ጌርሳም። «ነገር ግን ግዚአብሔር ፈውሶ ል-አዎን፤ አሁን ሙሉ
 በሙሉ ተፈውሶአል ማለት ይቻላል።»

«አጎቴ አሮን፤ አክስ ችን ማርያም ልክ ንደ አንተው
 ትናገራለች?» ሲል ኤለሄዘር ጠየቀ።

«መልካም፤ ያን ያህልም አይደለም። ኔ የምናገራቸውን

ዓይነት አንዳንድ ቃላት ትናገራለች፤ ነገር ግን ርሷ ሁልጊዜ
 ግሩም የሆነ ሴት ንደም ደርገው ባለ አነጋገር ለመናገር
 ትጥራለች። ልክ አባ ችሁን ንዳሳደገችው ልዕልት ለመናገር
 በምትሞክርበት ጊዜ ኛ ዘወትር ናሾፍባ ለን። ሌላ ል ውቁት
 የምትፈልጉት ነገር ይኖራል?»

«ለጊዜው የለንም፤ አጎ ችን አሮን። ናመሰግናለን!» በማለት
 ጌርሳም ሳቀ።

በ ርግጥም፤ ከአርባ ዓመት በኋላ ለሙሴና ለአሮን ንደ ገና

መገናኘት ና ያሳለፉትን ሁኔ ሁሉ መነጋገር ከፍተኛ ያለ ስሜት ቀስቃሽ ገጠመኝ ነበር።

አሮን ቤተሰቡን በተመለከተ ለሙሴ የሚያጫውተው ጅግ ብዙ ነገር ነበረው፤ በ ርግጥም ከየትኛውም በበለጠ ዕብራውያንን ያስጨነቀ ስላለው ስለ አዲሱ ፈርዖን የሚነግረው ብዙ ነገር ነበረው።

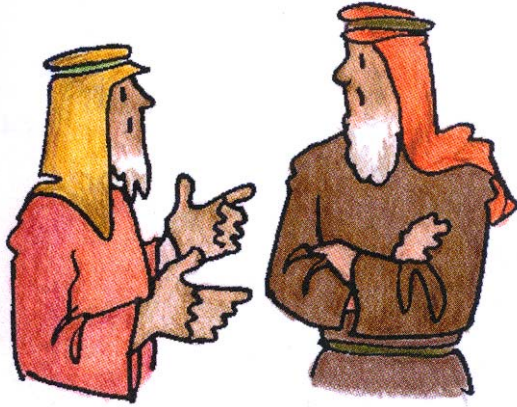
ነገር ግን ሙሴ ለአሮን የሚነግረው ትልቅ ዜና ነበረው። አሮንም በ ውነቱ ይህን ይጠባበቅ ነበረ። ሙሴን ለመገናኘት ወደ በ ረሀ ንዲሄድ በተናገረው ጊዜ ቀድሞውኑ ግዚአብሔር ተናግሮ ልና። በግብፅ ላለው ሕዝብ፤ ለዕብራውያን ባሮች ሊያደርገው ስላለው አንድ ትልቅ ነገር ንዲሰማው ግዚአብሔር አሮንን አዘጋጀው።

ግዚአብሔር በሚነድደው፤ ነገር ግን፤ በማይቃጠለው ና አመድ በማይሆነው ቊጥቋጦ መሀል ሆኖ የተናገረውን ነገር ሁሉ ሙሴ ለአሮን ነገረው። አሮን ደግሞ በጣም ተገረመ።

አሮን የ ረኛ በትርዋ ወደ ባብነት በመለወጥ-የለምጽ ጅምልክቱ ንዲሁም የአባይ ወንዝ ው ወደ ደምነት በመለወጡ ጅግ ተገርሞ ነበር።

«ልክ ነው፤» አለ አሮን፤ «በመጀመሪያ ልናደርገው የሚገባ ነገር ሽማግሌዎችን፤ የአሥራ ሁለቱንም ነገዶች ወኪሎችን ጠርተን በአንድ ላይ መስብስብ ነው። የ ግዚአብሔርን መልክት ንሰጣቸዋለን፤ ደግሞም የ ርሱን ምልክቶች ናሳያቸዋለን። ግዚአብሔር ሊረዳቸው ጩኸ ቸውን መስማቱን ንዲሁም ነፃ ሊያወጣቸው ንደ ሆነ በማወቃቸው በ ርግጠኝነት ያመሰግናሉ። ንዲሁም የገዛ ራሳቸውን ምድር ንደሚሰጣቸው የተናገረውን ስለ ግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን በተመለከተስ ምን ይሉ ይሆን?»

«ሙሴ ሆይ፤ ልጆች በነበርንበት ጊዜ በመኩላተፍ ትናገር
ንደነበረው አሁን ግን ንደማትናገር ውቃለህ?» አለ አሮን።

ሙሴም፤ «አ፤» አለ፤ «ከቀጥቋጠው መሀል በተናገረበት
ጊዜ፤ ግዚአብሔር በደንብ ለመናገር ንደሚያስችለኝ የተስፋ ቃል
ለጥቶኛል። ከቀደመው ጋር ልዩነት ንዳለኝ ልብ በማለትህ ደስተኛ
ነኝ።

«አዎን፤ አሮን፤ ትክክል ነህ፤» ሲል ሙሴ መናገሩን ቀጠለ።
«ሸማግሌዎቹን በአንድ ላይ ሆነን መጥራት ይኖርብናል፤ ነገር ግን
አንተ ንግግር ደርጋለህ። በመጀመሪያ፤ አንተ ናግራቸዋለሁ-
ልብ ብለው ከሚያዳምጡት ይልቅ የበለጠ የሚያሳዝን ፀሐይ
ያጠወለገው ዘላን ረኛ አድርገው ይመለከቱኛል፤ ከሚደመጥ
ይልቅ የማሳዝን ሆንላቸዋለሁ። የመጀመሪያው ተግባራችን፡-
ሕዝባችንን ችግራቸውን ለማየት ከዚያም ንዲወጡ ማድረግ
ይኖርብናል።»

«ትክክለኛው ነገር ይኸው ነው፤» አለ አሮን። «መንፈሳቸው
ስኪሰበር ድረስ ለረጅም ዘመን ንደ ውሻ ተቈጥረዋል፤ ዝቅቅ ተ

ደርገውም ይተዋል። መከራቸውን ተቀብለው ል ብዬ ፈርቼላቸዋለሁ። ነገር ግን ስለዚህ ጉዳይ አንተ ከ ግዚአብሔር የተ ቀበልኸው ቃል አለ፤ ይኸም ንዲረዳቸው ወደ ርሱ የጮኹበት ነው፤ ይህ ቃል አለህ አይደል? ስለዚህም አይደል ንዴ ርሱ ወደ ፈርዖን የላከን ያለው?»

ሙሴ ራሱን አነቃነቀ። «በተጨማሪም፤ ይህ ፈርዖን ልቡን ያደነደነ ስለ መሆኑ የሚናገር የ ግዚአብሔር ቃልን ተቀብያለሁ። ነገር ግን በመጨረሻው ከ ግዚአብሔር ዘንድ በሚመጡ ቊጥር ስፍር የሌላቸው ርዳ ዎች በኩል ናሽንፋለን። ከቶም ተስፋ መቊ ረጥ የለብንም-አሮን ሆይ፤ ኔ ከለበስሁት የተለየ ልብስ ማግኘት ይኖርብኛል። አንተ ንደ ለበስኸው መልበስ አለብኝ።»

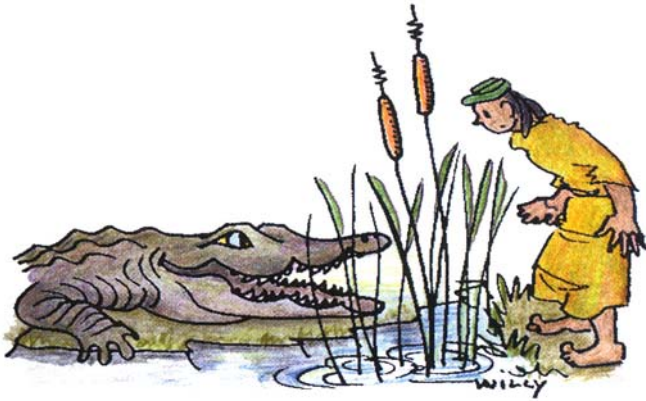
«ደግሞም የዕለቱን ሥራቸውን ሠርተው ከጨረሱ በኋላ ሽማግሌዎቹን ማግኘት አለብን፤» አለ አሮን።

2

ደካማ አጀማመር

ሙሴ ከአርባ ዓመት በኋላ ንደገና ወደ አገሩ ተመለሰ። አገሩ የት ነበር? ሙሴ የፈርዖን ሴት ልጅ ልጅ ሆኖ ነበር በቤተ መንግሥት ያደገው። የለም፤ ሙሴ አሁን ወደ ቤተ መንግሥት አልሄደም፤ ነገር ግን የገዛ ራሱ ወደ ሆኑት ቤተሰቦቹ፤ የ ርሱ ወደ ሆኑቱ ወደ አምራም ና የካቤድ አገር ነበር የሄደው።

የሙሴ ወንዶች ልጆች፤ ጌርሳም ና ኤሊዔዘር በግብፅ ሕንፃዎች በኩል ሲያልፉ ዓይኖቻቸው ንደ ተከፈቱ ቀሩ። ቤተ መንግሥቶቹና ፒራሚዶቹ፤ አንዳንዶቹ ገና በመገንባት ላይ የነበሩት፤ ልጆቹን አስገረሟቸው። ትልቁን የዓባይን ወንዝ አዩት። ኤሊዔዘር ሊውጠው ዝግጁ የሆነ ትልቅ አፋን የከፈተ አዞ መመልከቱን ርግጠኛ ነበር። በበረሃ ላደጉቱ ሁለት ወንዶች ልጆች ላቁ የዓባይ ወንዝ ና ለ ይ አስገራሚ የሆኑት የግብፅ ሕንፃዎች አስገራሚ ትዕይንቶች ነበሩ።

የአባ ቸው ወገኖች፤ ዕብራውያን ወደሚኖሩበት ወደ ጊዜም በቀረቡ ጊዜ፤ ባሮች መሬቱን የቁፈሩ ጭቃ ሲያወጡ ንዲሁም ከተፈጨ ገለባ ጋር በማደባለቅ ጡብ ሲሠሩ ተመለከቱ። አንዳንዶቹ ባሮች ገለባ ይቁርጡ ነበር። ሌሎቹ ባሮች ቀድሞውኑ የተሠሩትን ና በም ቃጥለዋ ፀሐይ የደረቁትን ጡቦች ጠንካራ ንዲሆኑ ቶን (ሳት) ውስጥ ይደረድሩ ነበር። ሌሎቹ ባሮች ደግሞ ቶኖቹ ውስጥ ያለው ሳት የሚያተኩስ መሆኑን ያረጋግጡ ነበር። ሌሎቹ ባሮች ደግሞ በ ቶኖቹ ውስጥ ያለው ሳት የሚያተኩስ መሆኑን ያረጋግጡ ነበር። ፈርዖን ጡቦቹን በተገቢው ሁኔ ንዲሠሩ ይፈልጋል። ለብዙ ዓመ ት ንዲቆዩና ንዲያገለግሉ ይፈልጋል።

አሁንም ሌሎች ባሮች በሜዳ ላይ ይሠሩ ነበር።

ነዚህ ነገሮች ሁሉ ለጌርሳም ና ለኤሊዜዘር በጣም አስደናቂ ነገሮች ነበሩ። ነገር ግን በሥራው ስፍራ ላይ የነበሩት ባሮች ፈጥነው ንዲሠሩ ለማድረግ በመግረፊያ ንዴት ንደሚገረፉ ሲያዩ ደስ አላላቸውም። በባሮቹ ላይ የተሾሙት ክፉዎቹ አሠሪዎች ከቶ ምንም ምክንያት ሳይኖራቸው የሚገርፉዋቸው ይመስላል።

« ነዚህ ድሆች ሰዎች ለምንድን ነው የሚገረፉት፣ አባዬ?» ኤሌዜር ለማወቅ ፈለገ።

«ዕብራውያን ስለ ሆኑ ብቻ ነው፤» ሲል ሙሴ መለሰ። «ዕብራውያን ስለሆኑ ብቻ። ነገር ግን ከዚህ በኋላ ነገሩ መቀጠል አይኖርበትም። ግዚአብሔር ሊያድናቸው ዚህ ኛን ልኮናል።»

«ምን - ኛን? ኛን? አ፣ መልካም፣ መልካም!» አሉ ሁሉም ወንዶች ልጆች በአንድነት።

ጌርሳም ና ኤሌዜር በመድረሳቸው ደስ አላቸው። ወላጆቻቸው ሲፖራ ና ሙሴም፣ ንደዚሁ ደስ ብሎአቸው ነበር።

የወንድ አያ ቸው ና የሴት አያ ቸው ሽምገል ያሉ ነበሩ፣ ነገር ግን ሁሉም በአንድነት በመሆናቸው ጅግ ተደስቱ።

ያንዳንዱ ሰው ደስተኛ ነበር። ሁሉም ማለፊያ ምግብ የተመገቡ ነበር። በግብፅ ያለው ምግብ መልካም ነበር። ሥጋና ሁሉንም ዓይነት አ ክልቶች ተመገቡ ደግሞም ራ ቸውን ፍራፍሬዎች፣

ሐብሐብ ንዲሁም የሮማን ዛፍ ፍሬን ተመገቡ።

ጌርሳም ና ኤሊዌዘር አክስ ቸው ማርያም አባ ቸው ሕፃን ልጅ በነበረበት ጊዜ ስለሆነው ሁኔ ሪኮችን ስትነግራቸው ጆሮአቸውን ሰጥተው ያዳምጧት ነበር። ልክ ንደ ስኒ ማስቀመጫ ዓይኖቻቸው ተለቁ። ደግሞም አክስ ቸው ሚሚ አቤት ሪክን መንገር ስ ውቅበት! አባ ቸው ና አጎ ቸው ሚሚ ብለው ነበር የሚጠሩዋት። ትናንሽ ልጆች በነበሩበት ጊዜ ሪኮችን በዜማ ቀርብ ንደ ነበረ ነገሩዋቸው። አሁንም በደንብ መዘመር ትችላለች። በገና ነበራት ደግሞም ከዓመ ት በፊት ትዘምራቸው የነበሩ መዝሙሮችን ዘመረቻቸው። አባ ቸው ሕፃን በነበረበት ጊዜ በልዕልቷ አማካይነት በወንዝ ው ከመሞት ስለ ዳነበት ነበር የዘመረችው። ርሷ ረስ ው ንደ ነበረ፤ ነገር ግን ሙሴን ማየቷ ንዳስ ወሳት ተናገረች።

ከቀጥሮቹ አንዱ የሙሴ ናት የገዛ ራሷን ልጅ፤ ሙሴን ተንከባክባ በማሳደግዋ ገንዘብ ይከፈላት ንደ ነበረ የሚናገር ነበር። «የገዛ ራሷን ልጅ በመንከባከብዋ ና በማሳደግዋ አያ ቸው ገንዘብ መክፈሏ የሚገርም ነበር!» ያ አሳብ በ ውነት ጌርሳምን ና ኤሊዌዘርን አስገረማቸው።

አክስት ማርያም ሴት አያ ቸው፤ ሙሴ በው ውስጥ ንዲንሳፈፍ አድርጋ የሠራቸውን ትንሿን መርከብ - የሙሴን ቅርጫት ለሁለቱ ወንዶች ልጆች አሳየቻቸው። ደግሞም ከዚያ አስቀድሞ ሕፃኑ ሙሴ በደ ንነት ይደበቅበት የነበረውን ወንድ አያ ቸው የሠራለትን ቆጥ አሳየቻቸው።

« ንዴት ሳትነግረን ቀረህ፤ አባዬ? አሳፋሪ ነው! አሳፋሪ ነው!» አሉ።

«ደ ና፤ ደ ና፤ ደ ና፤» አለ ሙሴ፤ « ነዚህን ሁሉ ዓመ ት

ይህን አሮጌ ቅርጫት ማስቀመጡ የሚገርም ነው!»

«ይህ ቅርጫት ጌ የሚጠነቀቅልን ንደ ሆነ በዓመ ት ሁሉ መካከል አስ ወሶኛል፤» አለች ማርያም። «ደግሞም ዛሬ ይህን ጥበቃ ንደሚያደርግ አውቃለሁ። ነሆ፤ ስራኤልን ነፃ ለማውጣት በ ግዚአብሔር ተመርጣችኋል። በሙሴ አማካይነት ላቅ ሥራን ተቀብለናል! ግዚአብሔር አምላካችን ሕዝቡን ነፃ ሊያወጣ ነው፤ ኛ ደግሞ ርሱን ናግዘዋለን።»

«አዎን፤» አለ ሙሴ፤ « ዚህ ያለነው ለዚህ ነው።»

«አ፤ ውነት ነው፤» አለ አሮን፤ «ቀድሞውኑ የጌ ን ቃል ለሽማግሌዎቹ አስተላልፌአለሁ። በተቻለው ፍጥነት ከሕዝባችን ሽማግሌዎች ጋር ንገናኛለን።»

ለስብሰባው ብለው ከአሥራ ሁለቱ የ ስራኤል ነገዶች ሁሉ ሽማግሌዎች መምጣባቸውን ሙሴ ተመለከተ። ምስኪኖች፤ የጎበጡ ነበሩ። ጀርባቸው ጎበጦአል፤ ፊ ቸው ደግሞ ተስፋ በመቁረጥ ዐመድ መስሎ ነበር።

አሮን ያናግራቸው ጀመር። ቀስ በቀስ፤ ፊ ቸው ፈካ ማለት ጀመረ። ዓይኖቻቸው ብሩህ ሆኑ። ጀርባቸው በመጠኑ ብቻ ጎበጥ ያለ መስሎ የ።

«አምላካችን፤ ያህዌ፤ ለ ርዳ ወደ ርሱ የጮኽነውን ጨሽ ችንን ሰምቶአል፤» በማለት አሮን አረጋገጠላቸው። ወደ ሙሴ ያመለከተ፤ «ለ ርሱ በግሉ የተገለጠለትን ነፃ አውጪ ልኮ ልናል። ጌ ግዚአብሔር የ ራሳችን የምትሆን - ወተትና ማር የም ፈስስ ምድር ሊሰጠን ቃል ገብቶልናል።»

ጊዜውን የተነቃቃ ለማድረግ ንዲሁም መሪዎቹን ለማነጣጣት፤ ደግሞም ለመልካም ነገር ሁሉ ነርሱን ለማሳመን፤

ሙሴና አሮን ግዚአብሔር የሰጣቸውን ተአምራት አደረጉ።

አሮን በትሩን በምድር ላይ በጣላት ጊዜ፣ ባብ ሆነች። ሙሴ በጭራዋ በኩል ያዛት ና ተመልሳ በትር ሆነች። ሙሴ ጁን በብብቱ ውስጥ አስገባ ና ባወጣው ጊዜ ለምጸም ሆነ። ጁን መልሶ ወደ ብብቱ አስገብቶ ባወጣው ጊዜ ወደ ቀድሞው ጤናው ተመለሰ።

ግዚአብሔር ጩኸ ቸውን ንደ ሰማ ሽማግሌዎቹ በደንብ አመኑ። ተደስተው ራሶቻቸውን አጎንብሰው ሰገዱ፣ ጌ ንም አመለኩ። ጊዜው ረጋ ያለ ና ስሜትን የሚነካ ጊዜ ነበር።

ከስብሰባው በኋላ አሮን ሙሴን፤ « ስከ አሁን ሁሉም ነገር መልካም ነው፤ » አለው። «በጉዳዩ ንዲደነቁ አድርገናቸዋል። ለሕዝቡ ይነግሩልኝ፤ መልካሙን ዜና ያንሾካሹኩልኝ። ሴቶች ዘንድ ስኪደርስ ድረስ ብቻ በትዕግሥት ጠብቅ። ምንም ጊዜ ሳይወስድ ዜናው ጌሴምን ያጥለቀልቃል!»

«ቀጣዩ ሥራችን ፈርዖንን ማግኘት ይሆናል፤» አለ ሙሴ። « ርሱን ማሳመን ይኖርብናል። በሆነ መንገድ ሕዝባችንን ንዲለቅቅ ማድረግ አለብን። ዓመፅን ማስነሣት ምንም ጥቅም የለውም። ሕዝቡ ዓመፅን ለማካሄድ መንፈሱም ሆነ ይሉም የለውም። ደግሞም ዓመፅ ንደሚደረግ የጠረጠረ ንደ ሆነ፤ ፈርዖን ንደ አመሉ፤ ዕብራውያንን ይጠራርጋቸዋል። አዎን፤ አሮን፤ ከንጉሡ ጋር ለመነጋገር ቀጠሮ መያዝ ይኖርብናል።»

«አዎን፤» አለ አሮን፤ «ነገር ግን ቀጠሮ መያዝ አያስፈልግም። ንጉሡ በተጋጌጠ ዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ባለበት ሰዎች መጥተው ንዲያዩት ይፈልጋል፤ ደግሞም ውብ የሆኑ ስጦ ዎችን መቀበል ያስደስተዋል። ራሱን አምላክ አድርጎ ንደሚያስብ ውቃለህ? ሰዎች ለ ርሱ ይሰግዱለል። በቃላት ያሞካሹልኝ፤ ስጦ ዎችንም ያመጡለል። ርሱ ያንን ይወድዳል። ደግሞም ከዓላማው ጋር

የሚሄድ ከሆነ፤ የጠየቁትን ሁሉ ያደርጋል። በ ርግጥ፤ ሾ የምንጠይቀውን ዓይነቱን ነገር አይደለም! -አይደለም። ነገር ግን ማድረግ ያለብን ራሳችንን ማሳየት ነው፤ ሙሴ። ርሱም ያየናል።»

« ንግዲያው በማለዳ ንሄዳለን?» አለ ሙሴ።

«አዎን፤ በማለዳ ሕዝብ ሳያጨናንቀው ንሄዳለን፤» አለ አሮን።

ስለዚህ፤ በማግሥቱ ጠዋት ማለዳ ላይ ሙሴና አሮን፤ ከጥቂት የተመረጡ ሽማግሌዎች ጋር፤ አነስ ያለ የሕዝብ ወኪል በመሆን፤ በቤተ መንግሥቱ ተሰለፉ።

ብዙም አልቆዩም። አንድ አስተናጋጅ መኰንን ወደ ንጉሣዊ አዳራሽ ውስጥ አስገባቸው። ክፍሉ ረጅም፤ ጣሪያው ከፍ ያለ ና ላላቅ የድንጋይ ምሶሶዎች ያሉት ነበር። ግድግዳዎቹ በግብፅ የጦርነት ድል ሥዕሎች የተዋቡ ነበሩ። ሙሴና አሮን በቀስ ወደ ውስጥ የተራመዱ፤ በምሶሶዎቹ መሃል ራቅ ብሎ ከሚገኘው ግድግዳው ጫፍ በዙፋኑ ላይ ወደ ተቀመጠው ወደ ፈርዖን አመሩ። ዙፋኑ ከፍ ባለ መድረክ ላይ ነበር የተቀመጠው። የጥቂት ጫማ ያህል ርቀት በቀራቸው ጊዜ፤ ያሉበት ርቀት በቂ መሆኑን ለማመልከት ፈርዖን ጁን በትንሹ አንቀሳቀሰው።

ሙሴና አሮን በምድር ላይ ካሉት ሁሉ ጆግ ይለኛ ከሆነው የግብፅ ገዢ፣ ከፈርዖን ዘንድ በአሥር ጫማ ርቀት ተጠግተው ነበር።

ፈርዖን ንጹሕ የሆነ ነጭ በፍ ለብሶ ከፍ ያለ ቀይ ና ነጭ የግብፅን ዘውድ ደፍቶ ነበር። በአንገቱ አካባቢ፣ ከበድ ባለው ያጌጠ ኮሌ ላይ ያሉትን ጌጣጌጦችን የብርሃን ጨረር አርፎባቸዋል፤ የጨረሮቹም መንጸባረቅ በሁሉም ስፍራ ተረጭተዋል። ያ ኮሌ በአልማዝ፣ በፈርጦች፣ በደቃዎች ና በከበረ ድንጋይ ተንቆጥቀጥ ነበር። በዕንቁ ፈርጦች ተሸፍኖ ነበር።

የፈርዖን ጆች በወርቅ አምባሮች ተጠምጥመው ና አምባሮቹም ብሩህ በሆነ የከበረ ድንጋይ አጌጠዋል። በጣቶቹ ላይ ደግሞ ጆግ ብዙ ቀለበቶችን አጥልቆ ነበር። ላቁን ይሉን ለማሳየት፣ በቀኝ ጁ ልክ የ ረኛ በትር ዓይነት የወርቅ ዘንግ ይዞአል። የ ረኛ መሰል በትሩም፣ ንደዚሁ፣ በብዙ የከበሩ ድንጋዮች ያጌጠ ነበር። በ ግሮቹም ውነተኛ የሆነ የወርቅ ነጠላ ጫማ ተጫምቷል።

ወርቃማ በሆነ ዙፋኑ ዙሪያ ጠባቂዎቹ ሳርዲናውያን ወ ደሮች ቆመዋል፤ ረጅም ና ከሰጉን ላባ የተሠራው ባለቀለም የአየር ማራገቢያ ይዘው የቆሙ፤ ለፈርዖን የአየሩን ሁኔ የሚቈጣጠሩለት ዐረባውያን ገረዶችም ነበሩ። ንዲሁም በፈርዖን ግሮች ሥር የ ርሱ ብርቅዬ የሆነ አንድ ትልቅ ለማዳ አንበሳ ተ ጋድሞ ነበር።

ሙሴ በዚሁ ቤተ መንግሥት ውስጥ ነበር ያደገው፤ ይህንንም ሰው ከዚህ በፊት አይቶ ል። የደመቀው ሥነ ሥርዓቱ አላስገ ረመውም። ንደ ውነቱ ከሆነ፤ ከዓመ ት በፊት ግብፃውያን ንደሚፈልጉት ዓይነት ጠባይ ቢኖረው ኖሮ፤ ለዕብራውያንም ባይጨነቅ ኖሮ፤ ማን ያውቃል፤ በአሁን ሰዓት ርሱ ራሱ ፈርዖን ይሆን ነበር። ልክ ንደዚያው ልብስ ለብሶ በዚያው ዙፋን ላይ ይቀመጥ ነበር።

አሮን በአድናቆት ይመለከት ነበር። ጥያቄውንም የሚያቀርበው አሮን ነበር።

አሁን ሊናገሩ የሚፈልጉትን ነገር ለመስማት ዝግጁ መሆኑን ፈርዖን አመለከተ።

«ግርማዊ ሆይ፤» አለ አሮን፤ «ከ ስራኤል አምላክ፤ ከያህዌ፤ ዘንድ መል ክት አምጥተንልዎ ል። ርሱ በዚያ፤ ‘ይሠወልኝ ዘንድ፤ የሦስት ቀን መንገድ ወደ ምድረ በዳ ይሄዱ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ’ ይላል።»

«ኧረ! ውነትህን ነው?» አለ ፈርዖን፤ ጥልቀት ባለው አሽመር። ርሱ የጠበቀው ስጦ ዎችንና መወደስን ነበር። ስለዚህም አልተደሰተም ነበር።

«ለመሆኑ ይህ ያህዌ የሚባል አምላክ ማን ነው? ርሱ ያለውንስ ለምን አደርጋለሁ፤ ስራኤልንስ ለምን ለቅቃለሁ?

ያህዌን አላውቀውም፤ ስራኤልንም ደግሞ አልለቅም፤» ብሎ ፈርዖን ጮኸ።

«አ፣ ነገር ግን-ነገር ግን፤» አለ አሮን፤ « ኛ ጌ የሚለውን ማድረግ አለብን። የዕብራውያን አምላክ፤ ያህዌህ ተገልጦልናል፤ ናም ርሱን ያመልኩት ዘንድ የሦስት ቀን መንገድ ወደ ምድረ በዳ ንዲሄዱ አዝዞአል። ይህን የማናደርግ ከሆነ፤ በመቅሠፍት ወይም በሰይፍ መሞት፤ ያጋጥመናል።»

«ሕዝቡን ሥራ የም ስፈቱት ናንተ ማን ሆናችሁ ነው?» ሲል ፈርዖን አንራ። «ወደ ሥራችሁ ተመለሱ!»

ስለዚህም አሮንና ሙሴ አንገ ቸውን ተይዘው የተገፈተሩ ወጡ። ግዚአብሔር የሰጣቸውን ምልክቶች ለማድረግ ዕድሉን ንኳን አላገኙም።

« ነዚያ ዕብራውያን ለዚህ ሁሉ ዋጋቸውን ያገኛሉ!» በማለት ፈርዖን ጮኸ።

«አ፣ ይህ መጥፎ ነገር ነው፤» አለ አሮን ወደ ውጭ በወጡ ጊዜ።

« ግዚአብሔር ይህ ሊሆን ንዳለው ተናግሮአል፤» አለ ሙሴ። «ነገር ግን ኛ ተስፋ አንቈርጥም!»

3

ከድጡ ወደ ማጡ

«ያሚን፣ ይህን ስምተኸዋል ወይ? ያ ዕብራውያን አለቃ ምን ንዳለ ስምተኸዋል?»

«አይ፣ አልሰማሁም፣ ናዳብ። ደግሞስ ምንም ቢል ኔ ግድ የለኝም።»

ናዳብ ና ያሚን በግብፅ ውስጥ ያሉ ስራ-ኤላውያን ባሮች ነበሩ። ለፈርዖን ላላቅ የሕንጻ ፕሮጀክቶች ጡብን ለማምረት ጭቃና ገለባን ያዋሕዱ ነበር።

«አይ፣ አልሰማሁም፣» አለ ያሚን፣ «የተፈጨውን ገለባ ወደ ውስጡ በምንጨምርበት ጊዜ ይህ ርጥብ ጭቃ ከብዙ ግሮች በ ች የተረገጠ ያለ የቱንስ ነገር ቢሆን ንዴት ትሰማለህ? በዚህ ቆሻሻ ው ቀኑን ሁሉ መሥራቱ ሌሊቱን ሙሉ አጥንቶቹን ሲቈረጣጥመኝ ያድራል። አንተስ ሌሊቱን ሙሉ አጥንቶችህን አይቆረጥምህም? በምናቦካበት ጊዜ፣ ገለባው ግሮቹን ይወጋኛል። የአንተን ግሮችስ አይወጋህምን? አጥንቶቹን የቈረጣጠመኝ፣ ግሮቹንም የወጋኝ ሳለ አለቃው ስለሚናገረው ነገር ለምን ጨነቃለሁ?»

« ርሱ ምንም ይናገር ምን፤ ኔ የማውቀው ሥራን፤ ሥራን፤ ሥራን ነው፤ ከጠዋት ስክ ማ ድረስ ሥራ። የማድመጥ ነገራ ያን ያህል ነው፤ ደግሞም ርሱ የሚናገረውን ለመስማት ሥራዬን አቆም ና ጀርባዬ በአለንጋ ልላላጥ። ትምህርት ወስጄአለሁ። ርሱ ምንም ቢናገር፤ ኔን አይገድደኝም። ነገር ግን አሁን የተናገረው ነገር የተለየ ነገር ከሆነ፤ ከፈለግህ ልትነግረኝ ትችላለህ።»

«ንግግርህን በ ርግጠኝነት ጨርሰህ ከሆነ፤ ያሚን፤ ነግርሃለሁ፤» አለ ናዳብ። «ዕብራዊው አለቃችን ጡብ ለመሥሪ ያነት የሚሆን ገለባ አይሰጣችሁም። ይህም ከፈርዖን የ ዘዘ ነው።»

«ይሄ መልካም ዜና ነው፤» አለ ያሚን። «ስለዚህ የ ግሮቹ ውጋቶች ጆግ ይቀንሳሉዋ። ለምንድን ነው ያንዳንዱ ሰው የሚያጉረመርመው? ያለ ገለባ ጡብ ሊሠራ። መልካም፤ ይሁና!»

«ሰውየው፤ ይህ ከቶም መልካም አይደለም፤» አለ ናዳብ። «አዲሱ የፈርዖን ሕግ የሚለው፤ ‘ጡብ የሚሠሩበትን ገለባ ከዚህ ወዲያ አትስጡዋቸው። ከሚያገኙበት ስፍራ ሂደው ገለባ ይፈልጉና ያምጡ’ ነው። ጡቦቹ ገለባ ያለባቸው መሆን ይኖርባቸዋል፤ ይህን

ውቃለህ። ገለባ ጡቦችን ጠንካራ ያደርጋል።»

«ስለዚህ ጉዳይ የማውቀው የለኝም። ነገር ግን ሄደን ገለባ ብንፈልግ ለ ኛ መልካም ነው፤» አለ ያሚን። «ገለባዎችን ከሜዳዎች ላይ ለመሰብሰብ ዚያና ዚህ ልንል ንችላለን። በዚህ ጭቃ ውስጥ ቀኑን ሙሉ ስንዳክር አናሳልፍም። ግማሽ ቀን ገለባ መሰብሰብ፤ ግማሽ ቀን ደግሞ ገለባውን መከትከት ና ከጭቃ ጋር ማዋሐድ-ሰዎች በዚህ ምክንያት ለምን ያጉረመርማሉ? ኔ መልካም ዜና ነው ላለሁ።»

« ስኪ አዳምጥ፤ አንተ ደደብ፤» አለ ናዳብ። «ይህ አስከፊ የሆነ ዜና ነው። ገለባ ተሰጥቶን ናመርተው የነበረውን የጡብ መጠን፤ ያለ ገለባም ያን ያህል ንድናመርት ይጠበቅብናል። ማለቴ፤ ገለባ ፍለጋ መሄድ ይኖርብናል ደግሞም በየዕለቱ ያንኑ ያህል ጡብ መሥራት ይኖርብናል። ገለባ ስክ አፍንጫችን ድረስ በገፍ ይቀርብልን በነበረበት ጊዜ ናመርተው ከነበረው አንዲትም ጡብ ማነስ የለበትም! ፈርዖን ይህን ያስበው ሊገድለን ነው። ይህን ፈጽሞ ማድረግ አይቻልም!»

«ደ ና፤ በ ኔ አስተያየት ልንሞክረው ይገባል፤» አለ ያሚን። ገለባ ለመሰብሰብ ባሮቹ በሜዳዎቹ ሁሉ ላይ ተበተኑ። በገለባ ቍልል ላይ ይጣሉ ነበር። ከትክተው ከጭቃ ጋር ሊያደባልቁት ይሯሯጡ ነበር። ገለባ ለማግኘት ራቅ ወዳሉ ሜዳዎች መሄድ ነበረባቸው፤ ሥራውም በዚያው ልክ ረጅም ጊዜ ይፈጅባቸው ነበር። ይህ የጭካኔ ና የማይቻል ሥራ ነበረ በጣም ይደክማቸው ና ዝግ ይሉ ነበር።

ያሚን ና ናዳብ የሰበሰቡትን ገለባ ጡብ ከሚሠሩበት ጭቃ ጋር ያዋሐዱ ሳሉ፤ ከአንድ ወይም ከሁለት ቀን በኋላ ስሜ ቸው በጣም ቀዘቀዘ። ሊያመርቱት የተገባቸው የጡብ መጠን (ድርሻቸው) በጣም አነስተኛ መሆኑን ና ኋላ መቅ ረ ቸውን አውቀውት ነበር።

«ስለዚህ ጉዳይ ንደምንገረፍ ማወቅ ንችላለን፤» አለ ናዳብ። «የፈርዖን አሠሪዎች በየትኛውም ጊዜ ሊቃኙ ይመጣሉ። ዚህ ያሉ ዕብራውያን አለቆቻችን ዘወትር ንድንፈጥን ይጮኹብናል። ይገርፉናል፤ ነገር ግን ይህ የፈርዖን አሠሪዎች ዚህ በሚመጡበት ጊዜ ከሚደረግብን ግርፋት ጋር ሲወዳደር ምንም አይደለም። ነርሱ የድርሻቸውን ያደርጋሉ።

« ዚያ ላይ ተመልከት፤ ያሚን!» ሲል ናዳብ ለመጮኽ

ተቃርቦ ነበር። «ሁለት ሆነው ጡቦቹን የቈጠሩ ይመስለኛል። ተ ቈጥተዋል። አ፤ ተመልከት! ተመልከት! ዕብራዊ ባሮች አለቆቻችን የተገረፉ ናቸው! በ ኛ ፈን ይሆን?» ሲል ናዳብ ጠየቀ።

«ልክ ነው፤ ይገባቸዋል!» አለ ያሚን ከልቡ። «ያለ ጊዜው የሆነ አይደለም። ባሮች የሆኑ ዕብራውያን አለቆቻችን ጅግ በጣም አስጨንቀውናል-ዕብራውያንን በዕብራውያን ላይ መመደቡ

የፈርዖንን ጨካኝነት ያመለክ ል። ይህ በገዛ ራሳችን ሕዝብ ላይ ንድንነግ ያደርገናል። ነገር ግን ሊያገኙት የሚገባቸውን አለቆቹ ያግኙት ተዋቸው! - ተመልከት፤ በዚያ የሥራ ቦ ም ተመሳሳይ ነገር የተፈጸመ ነው። ባሮች አለቆቻችን ዛሬ ግርፋቱን ያገኙ ነው። ሃሃ! ሃሃ!»

«አ፤ አለቆቻችንን የገረፏቸው ሳሉ አሠሪዎቹ የጮኹባቸው ናቸው፤ አዳምጥ!» አለ ናዳብ። «አዳምጥ!»

« ነዚህን ዋጋቢስ ባሮች ብዙ ሥራዎችን ለምን አላሠራችሁም? ትናንትናም ሆነ ዛሬ የተመደበላችሁን የጡብ መጠን (ኩ ችሁን) አልሠራችሁም። አምልኮ ለማድረግ የምትሄዱበት ጊዜ ደርሷል! በዓል ል ደርጉ የሦስት ቀን መንገድ ወደ ምድረ በዳ መሄድ አምሯችኋል! ፈርዖን 'በጣም ንዲሠሩ አድርጓቸው! ንዲያልባቸው አድርጉ! ግረፉአቸው!' ብሏል።» ይሰማችኋል? ጡቦች፤ ፈርዖን የሚፈልገው ጡቦችን ነው። ጡቦችን በፍጥነት ሥሩ! የማትሠሩ ከሆናችሁ፤ በሚቀጥለው ጊዜ ብዙ ቅጣት ይጠብቃችኋል።»

ንግዲህ ባሮች የሆኑ የዕብራውያን አለቆች በዚህ መልኩ ከዚህ ቀደም ተደርገው አያውቁም ነበር። ችላ ተብለው ንደ ነበ ረ መገመት ትችላለህ። ስለ ጉዳዩ አቤት ለማለት ወደ ፈርዖን ሄዱ።

«ግርማዊ ሆይ፤ ባክዎን ንዲህ አያድርጉን። ይህ ልክ አይደለም። ባላጠፋነው ጉዳይ በግብፃውያኑ አሠሪዎች ተደብድበናል። ርስዎን ለማገልገል የተቻለንን አድርገናል። በተቻለን መጠን በባሮችዎ ብዙ ሥራ ንዲሠራ ጥረት አድርገናል። ነገር ግን፤ ርስዎ ምክንያዊ ዊ ያልሆነ፤ የማይቻል ሕግ አውጥተዋል። ይህን ማድረግ አንችልም። ገለባ ለማግኘት በመላው አገሪቱ ተሰማርተው ካሉ ሠራተኞች ገለባ በነበረበት ጊዜ ያመርቱት የነበረውን ያህል

ጡብ ንዲያመርቱ ማድረግ አንችልም። ገለባ በቀረበላቸው ጊዜ ያንን ያህል ጡብ ለማምረት የዓቅማቸውን ያህል ሲሠሩ ቆይተዋል። ግርማዊ ሆይ፣ ባሮች አለቆች ንደ መሆናችን፣ ሥራችንን የማይቻል አድርገው ል። ባክዎን ጡቡን የሚሠሩበትን ገለባ ለባሮቹ ይስጡዋቸው።»

«በፈርዖን ላይ ለመጓደድ ንዴት ደፈራችሁ!» ሲል ጮኸባቸው ፈርዖን፣ « ናንተ ሰነፎች! ናንተ ሰነፎች! ብዙ የምትሠሩት ነገር ባይኖራችሁ ነው ንጂ፣ ግዚአብሔርን ለማምለክ ወደ ምድረ በዳ መሄድን በጽኑ ባልጓጓችሁ። የምትሠሩት ብዙ ሥራ ቢኖራችሁ ኖሮ ንዲህ ያለ ነገር አ ስቡም ነበር። የሙሴን ና የአሮንን ሐሰት መስማትን በተመለከተ ጥሩ ትምህርት ሰጣችኋለሁ። ወደ ሥራችሁ ተመለሱ! ገለባ ራሳችሁ ፈልጉ፣ ከዚህ በፊት የም መርቱትን ያህል ጡብ አሁንም መሥራት ይጠበቅባችኋል!»

ባሮች የሆኑት ዕብራውያን አለቆች በቃላት ሊገለጽ ስከማይቻል ድረስ ተስፋ ቈርጠው ከቤተ መንግሥቱ በር ወጡ።

ሙሴ ና አሮን የጠበቁዋቸው ነበር።

«ለምን ይህን በ ኛ ላይ አደረጋችሁ?» ሲሉ በሙሴ ና በአሮን ላይ ጮኹ። «ፈርዖን ስሕተቱ የ ናንተ ነው ብሎአል። ያንዳንዱን ሰው ለምን ሳዝናላችሁ? ያደረጋችሁት ነገር ቢኖር ፈርዖን ንዲጠላን ማድረግ ነው። ያደረጋችሁት ነገር ቢኖር ንዲገድለን በ ጁ ሰይፍን ንዲጨብጥ ነው። ጌ ስለዚህ ጉዳይ ይቀጣችኋል!»

ሙሴና አሮን ይህን በመስማ ቸው በጣም አዘኑ። ሙሴ ስለ ጉዳዩ ግዚአብሔርን አነጋገረው። «አ፣ ጌ ሆይ፣» ብሎ ሙሴ አለቀሰ። «ይህ በሕዝብህ ላይ ንዲሆን ለምን ፈቀድህ? አሁን ያሉበት ሁኔ ከበፊቱ የባለ ሆኖአል። በችግራቸው ላይ ችግር ተጨምሮባቸዋል።

ዚህ ከመጣሁ ጊዜ ጀምሮ ከችግር በቀር ሌላ ነገር የለም። ጌ ሆይ፣ ስሕተቱን ሁሉ የፈጸምሁት ኔ ሆን? ዚህ ለምን ላክኸኝ? ለፈርዖን ከተናገርሁ ጀምሮ ሕዝብህን ጅግ በባለ መልኩ የጨቆነ ነው። ናም፣ ጌ ሆይ፣ ከቶም አላዳንሃቸውም፣» ሲል ሙሴ አለቀሰ።

« ንግዲህ፣ አሁን፣ ሙሴ ሆይ፣» አለ ግዚአብሔር፣ «ተጽናና! ይህ ጅምር ብቻ ነው። ለዕብራውያን የማደርገውን ላቅ ማዳን ለማየት ገሥ! በፈርዖን ላይ የማደርገውን

ለማየት ገሥ! ሕዝቤን ንዲለቅቅ አደርገዋለሁ። በመጨረሻም፤ ፈርዖን ሕዝቤን ከግብፅ ንዲወጣ ያደርጋል!

« ኔ የአብርሃም፤ የይስሐቅ ና የያዕቆብ አምላክ ንደ ሆንሁ፤ ደግሞም ይኖሩበት ዘንድ ለዘሮቻቸው የከነዓንን ምድር ሰጣለሁ ብዬ ቃል ንደ ገባሁ አትርሳ። አሁንም የትውልዶቻቸውን ጩኸት ሰምቻለሁ፤ በግብፅ በፈርዖን ባርነት ውስጥ ሆነው የሚያሰሙትን ማጉረምረማቸውን ሰምቻለሁ፤ ደግሞም የገባሁላቸውን የተስፋ ቃሌን አስ ወሳለሁ። ፈጥኜም ተስፋዬን ፈጽማለሁ። ቃሌን ጠብቃለሁ። ስራኤላውያን በግብፅ ባሮች አይሆኑም። ነፃ ይሆናሉ። የገዛ ራሳቸው የሆነ ምድር ይኖራቸዋል፤ ደግሞ የ ኔ ሕዝቦች ይሆናሉ። ሙሴ ሆይ፤ ሂድና ይህን ለሕዝቤ ንገር፤» አለ ግዚአብሔር።

ሙሴ ዘለለ፤ ውስጡ ተነሣሣ፤ በጣምም ተበረ ። ለፅብራውያን የሥራ አለቆች ና ለባሮቹ የ ግዚአብሔርን መል ክት ለማድረስ በቀጥ ሄደ።

ነገር ግን ሙሴን ይሰሙ ልብላችሁ ስባላችሁ? በፍጹም፤ ነርሱ አሁን ማሰብ የሚችሉት ያለብትን ጭካኔ የተሞላበት የባርነት ግዛት ነበር። ያለባቸው የሥራ ጫና ሙሉ በሙሉ ሊሸከሙት የማይችሉት ሆነባቸው፤ ደግሞም አሠሪዎቻቸው ከመቼውም ጊዜ ይልቅ የባለ ጩካኞች ሆነው ነበር። ከጭቃ፤ ከገለባና ከጡብ በቀር ምንም ነገር ማሰብ አይችሉም ነበር። ከመቼውም ጊዜ ይልቅ፤

መንፈሳቸው የተደቁሰ ነበር።

« ንደገና ወደ ፈርዖን ሂድ!» አለው ግዚአብሔር ሙሴን።
«ሕዝቤን ልቀቅ! በለው።»

«ኔ ሆይ፤» አለ ሙሴ፤ «የገዛ ራሴ ሕዝብ፤ ዕብራውያን፤
ንኳ ሊሰሙኝ አልቻሉም። ስለምናገረው ነገር ፈርዖን ኔን
የሚሰማበት አንድ ነጠላ ዕድል ይኖራል? ደግሞም ኔን በደንብ
መናገር አልችልም- ስለ ምንስ ሊያደምጠኝ ይችላል?»

« ንግዲህ ሙሴ ሆይ፤ አድምጠኝ፤» አለ ግዚአብሔር።
«ለፈርዖን ንደ አምላኩ አድርጌሃለሁ፤ ደግሞም ወንድምህ አሮን
ለአንተ ነቢይ ይሆንልሃል። ኔ የማዘዝህን ሁሉ ለአሮን ልትነግ
ረው ይገባል፤ ደግሞም ዕብራውያን አገሩን ለቅቀው ንዲሄዱ
ንዲፈቅድ አሮን ለፈርዖን ይነግረዋል። ነገር ግን
ንደሚይሰማችሁ አሁኑኑ ልነግርህ ችላለሁ። በግብፅ ምድር ላይ
ብዙ ተአምራትን አደርጋለሁ፤ ይህም ሁሉ ሆኖ ፈርዖን
አይሰማችሁም። ነገር ግን ግብፅን ይለኛ የሆነ የቅጣት ፍርድ
አወርድበ ለሁ፤ ከዚያም ደግሞ ሕዝቤን፤ ዕብራውያንን፤ ከግብፅ
አወጣቸዋለሁ። ከዚያም ኔ ግዚአብሔር ንደ ሆንሁ ግብፃውያን
ያውቃሉ።

«ሙሴ፤ በትርህን ያዝ። ባለፈው ጊዜ የሰጠሁህን ተአምራ ዊ
ምልክቶች ለማሳየት ዕድል አላገኘህም። ነገር ግን ተአምራት
በመሥራት ስለ ራስህ ማረጋገጫ ንድ ቀርብ ፈርዖን ቢጠይቅህ
ዝግጁ ሁን። ርሱ ንደሚያምን አትጠብቅ፤ ነገር ግን የማደርገው
ያንዳንዱ ነገር የ ላቁ የማዳን ዕቅዴ ክፍል መሆኑን ተረዳ።»

ስለዚህ ሙሴና አሮን ፈርዖንን ንደገና ለመገናኘት ወደ ቤተ
መንግሥቱ በመምጣት ወረፋ ያዙ። ሙሴም የ ረኝነት በትሩን
በ ጁ ይዞ ነበር።

4

ከጠንቋዮች ጋር መፋለም

ሙሴና አሮን ከፈርዖን ጋር ለመገናኘት በቤተ መንግሥቱ ባለው ወረፋ ላይ የሚቀጥሉት ተረኞች ነበሩ።

«ምን ል ደርጉ በድጋሚ መጣችሁ? ወደ ሥራችሁ ንድትመለሱ ነግራላችሁ ነበር!»

«ጌ ግዚአብሔር፣ ያህዌህ፣ ንደገና መልሶ ወደ አንተ ላክን፤» አለ አሮን። «ጌ ግዚአብሔር ንዲህ አለ፣ ‘በምድረ በዳ ያመልኩኝ ዘንድ የሦስት ቀን መንገድ ንዲሄዱ ሕዝቤን ልቀቅ።’»

«ይህን በማስረጃ አረጋግጡ! አረጋግጡ!» በማለት ፈርዖን ጮኸ።

ሙሴም ለአሮን፣ «በትርህን ወደ ምድር ጣላት!» አለው።

አሮንም ንደ ተባለው አደረገ፣ በትርዋንም በቀጥ በፈርዖን ፊት ጣላት፣ ደግሞም በትርዋ ክፉ-አስተያየት ወዳለው ባብነት ተቀየረች። ባቡም በዚህና በዚያ መንገድ ጸጸጸ-ጽ አለ ና የተሳበ ሄደ። ባቡ በ ላቁ አዳራሽ ባለ ደረጃ ወደ ች የተሳበ ሄደ። ሴቶች ጮኹ።

«ጠንቋዮች ሆይ!» ሲል ጮኸ ፈርዖን። «ጠንቋዮች ሆይ!»

ግብፃውያን ትንሽ የጥንቁላ ነገርን ይወድዳሉ፤ ፈርዖንም ንደዚሁ። በቡድን ሆነው ጠንቋዮች ፈጥነው ገቡ።

«በትርን ወደ ባብነት መለወጥ! ያንን ማድረግ ትችላላችሁ?» ሲል ፈርዖን ጮኸ።

ጠንቋዮችም በትራቸውን ወደ ምድር ጣሉ፤ ናም ብዙ ባቦች በወለሉ ላይ ተርመሰሰሱ። ብዙ ሴቶች ጮኹ። ወንዶችም ንደዚሁ «አወይ! አወይ!» አሉ።

የአሮንን በትር ባያችኋት። የጠንቋዮችን ባቦች ከበበቻቸው ና አንድ በአንድ ዋጠቻቸው!

የአሮን ባብ ብቻ በቀረ ጊዜ፤ ሙሴ ንዲህ አለ፤ «አሮን ሆይ፤ በጭራው በኩል ያዘው!»

አሮንም ንዲሁ አደረገ።
ደግሞም አሮን ምንም ያልተ
ከሰተ ይመስል ንደገና በትሩን
ይዞ በዚያ ቆመ። ሌሎቹንም
ሁሉ በውስጥም ንዳሉ - የአሮን
በትር ወደ ተራ የ ረኛ
በትርነት ተለወጠች።

ፈርዖን ሳቀ። «ሃ! ሃ! ሃ! ሃ!»
ሁሉም ሳቁ። «ሃ! ሃ! ሃ! ሃ!»
ፈርዖን በጉዳዩ ላይገረም ወሰነ።
«ወደ ሥራችሁ ተመለሱ! ሲል
ጮኸ፤ «ወደ ሥራችሁ ተ
መልሳችሁ ሂዱ!»

በዚያ ምሽት «አ፣ ይህ ፋይዳ የለውም!» ብሎ አሮን ለሙሴ ነገ
ረው። «ፋይዳ የለውም። ፈርዖን ዝም ብሎ በ ኛ ላይ ይጮኸል።
ያሾፍብናል። ‘አያችሁ! በዚህ ምን የሚያስደንቅ ነገር አለ፣
የጠንቋዮቹ በትሮችም ንደዚሁ ወደ ባብነት ተለውጠዋል’ ብቻ
ነው ያለ ያለው።»

ጌርሳምና ኤሊዒዘር ያዳመጡ ነበር። በቤተ መንግሥት ስለተ
ከናወነው ነገር ሰምተው ነበር። «ነገር ግን፣ አባዬ፣» አለ ጌርሳም፣
«የአጎቱ የአሮን ባብ የሌሎቹን ባቦች በመዋጥጥ ፈርዖን አልተገ
ረመም? ያም ናንተ ማሸነፋችሁን - ማለት ኛ ማሸነፋችንን -
ማለትም ግዚአብሔር ማሸነፉን ያሳያል።»

«አ፣ የፈርዖን ልብ ንደ ዓለት የደነደነ ነው። ርሱ ማወቅ
አይፈልግም፤» አለ ሙሴ።

ግዚአብሔርም «ሙሴ ሆይ፤ ነገ ማለዳ ፈርዖን ወደ ወንዝ ለመጠብብ ሲሄድ አግኝት፤» አለው። «ወደ ባብነት የተለወጠችውን በትር ያዙ ና ለፈርዖን፤ ‘በምድረ በዳ ያገለግለኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ’ ማለቱን ነግርህ ዘንድ የዕብራያውን አምላክ ጌ ግዚአብሔር ወደ አንተ ላከን። ለፈርዖንም ንዲህ በለው፤ ‘ስክ አሁን ድረስ አልሰማህም፤ ስለዚህ ጌ ግዚአብሔር በዚህ ኔ ግዚአብሔር ንደ ሆንሁ ውቃለሁ፡-»

«ለፈርዖን ንዲህ በለው፤ ‘ይህን በ ጄ ላይ ያለውን በትር ይ። በ ርስዋ የአባይን ወንዝ መ ለሁ፤ ው ው ደግሞ ወደ ደምነት ይለወጣል። በወንዝ ውስጥ ያሉት ዓሦች ይሞ ሉ ደግሞም ወንዙ ይገማል፤ ስለዚህም ደግሞ ግብፃውያን ከ ርሱ መጠጣት አይችሉም።’»

ሙሴ ና አሮንም ግዚአብሔር ንዳዘዛቸው አደረጉ። በሚቀጥለው ቀን ማለዳ ላይ፤ ወደ ዐባይ ወንዝ ወረዱ። (የዐባይ ወንዝ ለግብፃውያን የተቀደሰ ወንዝ ነበረ። ግብፅ ሁሉንም ነገር የም ገኘው ከዐባይ ነበር-ሕዝቦቻዋ የሚጠጡትን ው ፤ ሰብላቸውንም ሁሉ የሚያገኙት ከዚህ ወንዝ ነበር። «አ፤ የዐባይ ወንዝ! ምሥጢራዊ የተቀደሰው የዐባይ ወንዝ!» ያሉ ግብፃውያን ስለ ዐባይ ወንዝ የሚዘፍኑት ዘፈን ነበረ።)

ፈርዖን ከመኩንኖቹ ጋር ገላውን ለመጠብብ ወደ ወንዙ በደረሰ ጊዜ፤ ሙሴና አሮን ይጠብቁት ነበር። «አ፤ ንዴት አድካሚ ነው!» ሲል በረጅሙ ተነፈሰ። « ንደገና ይኸው ና ዚህ አሉ። ነዚህ ሁለቱ ሰዎች-ኤጭ! ልክ በመንገዴ ላይ። ገላጭን ንድ ጠብ ቢተወኝ?»

ንደገናም አሮን ንዲህ ብሎ መናገር ጀመረ፡- «‘በምድረ በዳ ያመልከኝ ዘንድ የሦስት ቀን መንገድ ንዲሄድ ሕዝቤን ልቀቅ’

ይልሃል ግዚአብሔር. . .:»

አሮን ግዚአብሔር የተናገረውን ሁሉ ደግሞም የዐባይ ወንዝ ው ወደ ደም ንደሚለወጥ ለፈርዖን ነገረው::

«አፍህን ዝጋ!» አለ ፈርዖን:: «ወደ ሥራችሁ ተመለሱ!»

ከዚህ የሚቀጥለው ምን ንደ ሆነ ልትገምቱ ትችላላችሁ?

ፈርዖን በማለዳ ው ውስጥ ጠልቆ ለመ ጠብ በደረጃዎቹ ላይ ወደ ወንዙ ወረደ:: ከዚያም ሙሴ ለአሮን፣ «በትርህን በወንዙ ላይ ዘርጋ!» አለው::

አሮንም ንደ ተባለው አደረገ::

ሙሴም፣ «ተመልከት!» አለው::

በገዛ ዓይኖቹ የተመለከተ ያለ ው ው ወደ ደምነት በተቀየ ረ ጊዜ ፈርዖን «ኡፍ!» አለ:: ንዴት ገምቶ ነበር! ምን ዓይነት ግማት ነው? ኡህ፣ በጣም የሚሸትት ነበር:: ደም ነበረ! ፈርዖንና መከራከሪያ መሙ::

«ጠንቋዮቼ ሆይ!» ሲል ጮኸ። ነርሱም በዚያ ነበሩ። ፈርዖን ነርሱን ሳያስከትል የትም ሄዶ አያውቅም።

« ንደዚሁ አድርጉ!» አላቸው፤ ቀይ ና የሚገማ ንደ ቀይ ደም ከሚንጠባጠብ ው ውስጥ የወጣ።

አዎን፤ ጠንቋዮቹም ያንን ማድረግ ቻሉ። በትሮቻቸውን ዘረጉ፤ ና ብዙ ው ወደ ደምነት ተለወጠ። ዓይኖቻችሁ ማየት የሚችሉትን የው ክልል ያህል ው ው ወደ ደምነት ተለውጦ ይ ይ ነበር።

ፈርዖን ው አፍስሰውለት ለመ ጠብ አገልጋዮቹን ጠራ። ፈርዖንን ንጹሕ ለማድረግ በአቅራቢያው ካለ የው ማሰሮ ው ወደ ሰውነቱ በሚያፈስሱበት ጊዜ፤ ያም ው ንደዚሁ ደም ነበር!

በግብፅ ምድር ባሉ ወንዞች፤ ምንጮችና ሐይቆች ንዲሁም ኩራዎች ያሉ ው ዎች ሁሉ ወደ ደምነት የመለወጣቸው ዜና ተሰማ።

ከሳይንቲስቶች (ከተመራማሪዎች)

በጉዳዩ ላይ ምክር ተጠየቀ። ነርሱም፣ «በወንዙ ዳርቻዎች ላይ ጉድጓዶችን ቈፍሩ፤» አሉ።

ግብፃውያኑ ንጹሕ የሚጠጡትን ው ለማግኘት በወንዙ ዳርቻዎች ጉድጓድ በመቈፈር አንድ ሳምንት አሳለፉ። ምድር ው ውን ንጹሕ አድርጋ አጠለለችው።

በመጨረሻም፣ ፈርዖን ከማለዳው ጠለቃ በኋላ ነጣ፣ ነገር ግን ንደ ቀድሞው ሁሉ ልቡ ደንድኖ ነበር። «ሆ! ሆ! የ ኔም ጠንቋዮች ንኳ ንደዚህ ያለውን ነገር ማድረግ ይችላሉ!» በማለት አሾፈ።

ጌርሳም ና ኤሊዜዘር አባ ቸውና አጎ ቸው አሮን በምሽት ሲነጋገሩ በሰሙ ጊዜ፣ ኤሊዜዘር ንዲህ አለ፣ «አባዬ ምን ዓይነት ድንቅርና ነው። ሞቶቹ ግብፃውያን ጠንቋዮች ሌሎች ተጨማሪ ው ወደ ተጨማሪ ደምነት መለወጣቸው ምን ይባላል! ው ው ደም ንዳይሆን ቢያደርጉ የበለጠ ጉበዞች መሆናቸውን ቢያሳዩ ይሻላቸው አልነበረም?»

«ኤሊዜዘር!» ሲል ጌርሳም ተጣራ።

አጎ ቸው አሮን ሳቀ። «‘ው ው ደም ንዳይሆን ማድረግ’ የበለጠ አዋቂ ባደረጋቸው ነበር፣ ኤሊዜዘር። አንተ ልክ ነህ።»

በወንዞቹ ሁሉ ውስጥ ያሉ ዓሦች በሙሉ ሞተዋል፣ ደግሞም ሽ ው በጣም የሚዘገንን ነበር።

ከሰባት ቀን በኋላ ግዚአብሔር ወንዞቹንም፣ ምንጮቹንም፣ ሐይቆቹን ና ኩሬዎቹንም ወደ ቀድሞው ይዞ ቸው መለሰ። መጽሐፍ ቅዱስ፣ ግዚአብሔር ውኆቹን ፈወሰ ይላል። ግብፃውያን የ ፎይ ትንፋሽ ተነፈሱ። ነገር ግን ንደዚህ ያለ አስቸጋሪ ነገር በተቀደሰው የዐባይ ወንዞቹው ላይ በመምጣቱ ሁለንተናቸው ተናጋ። ዐባይ የብዙ አማልክቶቻቸው መኖሪያ ነበረ።

ነገር ግን ፈርዖን አሁንም ደንቆሮና ትዕቢተኛ ነበር። ስለዚህ ግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው፤ «‘በሚቀጥለው ጊዜ ንቁራሪቶች!’ ይመጣሉ! ብላችሁ ለፈርዖን ንገሩት» አለው።

ስለዚህም፤ ሙሴ ና አሮን ንደገና ወደ ቤተ መንግሥት በመሄድ ለመግባት ወረፋቸውን ጠበቁ።

ወደ ረጅሙ የ ንግዶች ማስተናገጃ አዳራሽ የገቡ ሳለ፤ ገና ወደ ዙፋኑ ከመድረሳቸው በፊት ፈርዖን ያባርራቸው ንደ ሆነ በማመን ት ያሰቡ ነበር፤ ነገር ግን አላባረራቸውም።

«ኔ ግዚአብሔር ንዲህ ይላል፤» በማለት አሮን መናገር ጀመረ፤ «‘በምድረ በዳ ያመልኩኝ ዘንድ የሦስት ቀን መንገድ ንዲሄዱ ሕዝቤን ልቀቅ-’»

«አልለቅቅም! አልለቅቅም! አለቅቅም!» አለ ፈርዖን።

« ንግዲያውስ፤» አለ አሮን፤ « ንቁራሪቶች ይመጡብሃል።»

«ምን?»

« ንቀራሪቶች! ጉርጥና! ንጉንቸሮች! ኔ ግዚአብሔር፤

‘ሕዝቤን የማትለቅቅ ከሆነ፣ አገርህን በ ንቁራራቶች ሞላለሁ።
ንቁራራቶች፣ ንቁራራቶች፣ በሁሉ ስፍራ ንቁራራቶች
ይኖሩልሃል።’»

«ከዚህ ውጡልኝ!» አለ ፈርዖን።

ሙሴና አሮን ወደ ደጅ ንዲወጡ ተደረገ፤

«ይህ በፍጥነት ሆነላ!» አለ አሮን።

«በጣም ንጂ፣» አለ ሙሴ። «አሁን በትርህን በውኆች ላይ
ዘርጋ።»

ጉድ፣ ፈጣን ንደ ተወንጫፊ! ንቁራራቶች ከየስፍራው
መጡ! ከዐባይ፣ ከሌሎች ወንዞች ና ከምንጮች ሁሉ ከሐይቆች
ና ከኩራዎችም ሁሉ፣ ልክ ንደ ላቅ ሠራዊት ተጠራርገው
መጡ። ደግሞም ሰልፋቸው የሚያስፈራ ነበር። የሚነጥሩ
ንቁራራቶች፣ የሚዘልሉ ንቁራራቶች፣ በየስፍራው ሁሉ የሚተ
ምሙ ንቁራራቶች ብቻ ነበሩ።

«አ ስገቡዋቸው!» ሲል ፈርዖን ጮኸ። «በምጣጣው ው
ውስጥ አንዱ ገብቷል! በ ግሮቹ መረገጫ ላይ ንቁራራቶች
ንዳሉ ይሰማኛል! በዳሌዎቹም ላይ ንደዚሁ ንቁራራቶች
ንዳሉ ይሰማኛል! አ፣ በጃኬቴም ውስጥ ገብተዋል! ከኮለ ዩ
ሥርም ንደዚሁ አሉ! ከዘውዴም ሥር ንደዚሁ አሉ!»

አገልጋዮቹ ከስፍራዎቹ ሁሉ በመጥረጊያ ጠረጓቸው፤ ነገር
ግን፤ ንቁራራቶቹ ገና በየስፍራው ነበሩ። ፈርዖን በዚያ ምሽት
ለመተኛት በአልጋው ላይ በወጣ ጊዜ፤ በሚቀዘቅዙ፤ ሞለጭላጫ
በሆኑ ንቁራራቶች ተሞልቶ ነበር።

በማግስቱ ጧት የሚበላ ዳቦ አልነበረም። በቤተ መንግሥትም
ሆነ በየትኛውም ስፍራ ዳቦ ጋጋሪዎች አንድ ዳቦ ንኳ መጋገር
አልቻሉም። የማቡኪያ ዕቃዎች በሚተምሙ ንቁራራቶች ተ
ሞልተው ነበር። የዳቦ መጋገሪያዎቹ በ ነርሱ ተሞልተው ነበር።

ንቁራራቶቹ ከዚያ ዘልለው ለመውጣት ሙቀቱን በጊዜ ልብ
አላሉትም፤ ስለዚህም በምድጃው ውስጥ የበሰሉ ንቁራራቶች

ነበሩ። ህ!

በሰዎች ቊም ሣጥኖችና መሳቢያዎች ሁሉ ውስጥ ንቊራራቶች ነበሩ-ይተምማሉ፣ ይዘልላሉ፣ በየስፍራውም ይርመሰመሱ ነበረ።

ጉርጦች ወደ ዛፎች ላይ ወጡ። በመሬት ላይ ያሉት ግሮችህ ላይ ንዳይወጡ በምትከላከልበት ጊዜ በራስህ ላይ ይንጠባጠባሉ። ደግሞም ብርቱ ድምፅ ያስማሉ! በ ርግጥ ካልተረማመድህባቸው መሄድ አትችልም። ዝልግልግ ው ና የ ርምጃቸው ድምፅ ንዲሁም ሽ ቸው ና ድምፃቸውም ራሱ በ ውነቱ ለፈርዖን የሚነገሩት ነገር ነበር። ርሱ ይህን ጠልቶ ል።

«ጠንቋዮቼ ሆይ!» ሲል ጮኸ። «ይህን ነገር ስቲ አድርጉ?» አላቸው። «ይህን ማድረግ ትችላላችሁን?»

አዎን፣ ይችላሉ። በአስማ ቸውና በመተ ቸው ጠንቋዮቹም ብዙ ንቊራራቶችን አመጡ!

ነገር ግን ንቊራራቶች የተቀደሱ ፍጡራን ነበሩ። በአንጉል ምነት የተያዘ ግብፃዊ ንቊራራትን ለመግደል በጣም ይፈራ ነበር። ይሁንና፣ አሁን በ ያንዳንዱ ርምጃው አንድ ንቊራራት ንኳ ሳይገድል መራመድ አይችልም ነበር። ንቊራራቶችን ስለ መግደላቸው አማልክቶቻቸው ይቅር ንዲሏቸው ግብፃውያን ጸሎቶችን ሊያቀርቡ ይገባቸው ነበር! ማሟረ ቸውን ና መተተ ኞቻቸውን ማለትን ያስፈልጋቸው ነበር!

«ፈርዖን በጉዳዩ አልተገረመም?» በማለት በዚያ ምሽት ሙሴ ለአሮን ነገረው። «የ ርሱም ጠንቋዮች ንቊራራቶችን ማምጣት ችለዋል። ስለዚህ ያው ነው!»

«አባይ፤» አለ ጌርሳም፤ «ኔ ግብፃዊ
አስማተኛ ብሆን ኖሮ፤ ተጨማሪ
ንቀራራሪዎችን አላመጣም። ንቀራራሪዎችን
ለማስወገድ አስማተኛነቴን ጠቀምበት
ነበር!»

አንድ አገልጋይ ከቤተ መንግሥት
ያለከለከ ወደ ውስጥ ገባ። «ላቁ
ንጉሣችን ፈርዖን-መተኛት አልቻለም። ርሱ
- ሊያያችሁ ይፈልጋል።»

«ኔን?» አለ ሙሴ።

«አዎን!»

«አሮን ሆይ፤ ና፤» አለ ሙሴ። «አብረን ንዔዳለን።»

«አ፤ ሙሴ፤» አለ ፈርዖን፤ ራሱ ንቀራራሪዎችን የጠረገ፤
«ነዚህን ንቀራራሪዎች አስወግድልኝ! ንዔያስወግዳቸው
አምላክህን ጠይቅ። ደግሞም አንተ ና ሕዝብህ ለአምላካችሁ
ትሠው ዘንድ ወደ ምድረ በዳ ትሄዳላችሁ።»

«ንቀራራሪዎቼን መቼ ንዔወገዱልህ ንደምትሻ ጊዜውን
በቅንነት ንገረኝ፤» አለ ሙሴ። «ነርሱን ንዔያስወግዳቸው፤
ስለዚህም በወንዞች፤ ንዔሁም በሐይቆችና በገንዳዎች ደግሞም
በምንጮች ብቻ ንዔገኙ ንዔያደርግ ግዚአብሔርን መቼ
ልጠይቅ?»

«አ፤ ነገ ይሁን። ነገ ቢወገዱ የተሻለ ነው!»

«ንዔልከው ይሁን፤» አለ ሙሴ። «አንተ ደግሞ ከ ግዚአብሔር
በቀር ሌላ ጌ ፤ ያህዌ፤ ንደ ሌላ ውቃለህ።»

ስለዚህ ሙሴ ጸለየ፡- «ኔ ሆይ፤ ባክህ ነዚህን
ንቀራራሪዎች ከግብፃውያን ላይ አስወግድ።»

ምናላችሁ፤ በወንዞችና በገንዳዎች ውስጥ ሊሆኑ ከሚገባቸው በስተቀር -- ንቅራሪቶቹ ሁሉ ሞቱ።

የሞቱ ንቅራሪቶች በየስፍራው ነበሩ። በየስፍራው! በድናቸው አስቸጋሪ (አስቀያሚ) ነበር። ነገር ግን፤ ሕያው ከሚሆኑ መሞቸው የተሻለ ነበር። ቢያንስ ቢያንስ፤ ያ የመጨረሻቸው ንደሆነ ውቃላችሁ። ሰዎች የሞቱ ንቅራሪቶችን ከቤቸው ጠርገው ያስወጡዋቸው ነበር። ንቅራሪቶች ስንጥቆች ና ውራጅ ንጨቶች ውስጥ ስለሚገቡ፤ ደንበኛ ጽዳት ያካሂዱ

ነበር። ግብዓውያን ያካሂዱት ጽዳት ምን ዓይነት አስገራሚ ጽዳት ነበር! ቈሻሻ ማጠራቀሚያ ዕቃዎቻቸው ሁሉ በ ንቅራሪቶች ተሞልተው ነበር። ብዙ የሞቱ ንቅራሪቶች ቊልል በዚያ ነበር። አስቸጋሪ ስለሆነው ግማቸው ናንተ አ ውቁ ይሆናል። ነገር ግን፤ ንዳልኩት፤ ሕዝቡ ንቅራሪቶቹ ሕያዋን ከሚሆኑ ቢሞቱለት መረጠ።

አሁን ሁሉም ነገር ጸጥ ረጭ አለ። ትልልቆቹ ጨዋኪዎች ሁሉ ሞተዋል።

ፈርዖን ዕብራውያን አምላካቸው ግዚአብሔርን ለማምለክ ንደሚሄዱ የሰጠው ተስፋ ከ ንቅራሪቶቹ ጋር አብሮ ሞተ። ግማቱን ለማስወገድ ፈርዖን ቤተ መንግሥቱን በሽቱ አስረጨው። ናም ስለ ንቅራሪቶቹ ሁሉ ረሳው።

«አ፣ ነገር ግን-ይህ ምንድን ነው? ቅማል? ቅማል! አ፣ ቅማል በኔ ላይ! መሆን አይችልም! በልፍኝ አስከልካዮቹ ሁሉ ላይ ደግሞ። ንዴት ያለ አስቀያሚ ነገር ነው! ሁሉም ነገር በቅማል ተወርሮአል። ይህ ደግሞ ሙሴ ና አሮን ንደገና ያደረጉት ያሉት ነገር ነው።» ፈርዖን

ትክክል ነበር። ፈርዖን የተስፋ ቃሎቹን በረሳ ጊዜ፣ ጌ ለአሮን ንዲናገረው ሙሴን አዘዘው፣ «ምድሩን በበትርህ ም ፣ ደግሞም በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ያለው አቧራም ቅማል ይሆናል።»

ንደገናም ፈርዖን ጮኸ፣ « ናንተ አስማተኞች፣ ናንተም ንደዚሁ አድርጉ!» አለ።

አስማተኞቹም ሞከሩ። አ፣ ንዴት ሞከሩ መሰላችሁ! ነገር ግን አንዲት ቅማል ንኳ ማምጣት አልቻሉም።

«ይህ-- ይህስ የ ግዚአብሔር ጣት ነው!» አሉ አስማተኞቹ። ደግሞም በ ውነት ፈርተው ነበር።

5

መቅሠፍቶች- በግብፃውያን ላይ ብቻ

«ነገ ጠዋት በማለዳ፣ ወደ ፈርዖን ሂዱና ንገሩት!» አለ ግዚአብሔር ለሙሴ። «በማለዳ ለመ ጠብ ሲሄድ ንገሩት።»

ፈርዖን በሚ ጠብበት ገንዳ አጠገብ ሙሴን ና አሮንን ባያቸው ጊዜ፣ «አይ፣ አይሆንም! ናንተ ተመልሳችሁ መጣችሁ ንዴ? ምን---»

«ኔ ግዚአብሔር ንዲህ ይላል፣» በማለት አሮን መናገር ጀመረ። ««በምድ ረ በዳ ይሠዋልኝ ዘንድ የሦስት ቀን መንገድ ወደ ምድረ በዳ ንዲሄድ ሕዝቤን ልቀቅ!»

«አይሆንም!» ሲል ፈርዖን ድምፁን ከፍ አድርጎ ተናገረ። «ይሰማሃልን? ይሰማሃልን? አይሆንም!»

«ሺ» አለ አሮን፣ «ንግዲያውስ ዝንቦች! ዝንቦች

ይመጡብሃል!»

«ሺ!» አለ ፈርዖን። «ዝንቦች። ሰምቼሃለሁ።»

«ደግሞ ነዚህ መቅሠፍቶች በጌሴም ምድር፣ በዕብራውያን ላይ ንደማይከሰቱ ውቃለህ። ግዚአብሔር በግብፃውያን ና በዕብራውያን መለያን አበጅቷል። ይህን ውቃለህ፣ ግርማዊ ሆይ? አሁን ነገ የሚመጡብህ ዝንቦች ናቸው፤» አለ አሮን።

«ዝንቦች?» አለ ፈርዖን። «ለ ናንተ የዝንብ ማባረሪያ ናዚጋጅላችኋለን፤» አለ ፈርዖን። «ሂዱ ከዚህ!»

ሙሴ ና አሮን ወጥተው ሄዱ።

ነገር ግን የዝንብ ማባረሪያዎቹ ከመምጣታቸው በፊት፣ አንድ በጣም ላቅ የሆነ ብዝዝ የሚል ድምፅ ተከሰተ። ዝንቦች መጥተው ነበር። ሰማያዊ ቀለም ያላቸው ዝንቦች፣ በቤት አካባቢ የማይጠፉ ዝንቦች፣ በያይነቱ ዝንብ በዚያ ነበር። አየሩ በ ነርሱ ተሞላ፣ ዝዝ ያሉ ይበርሩ ነበር። ግድግዳዎቹ በ ነርሱ ጠቁሩ፣ መሬቱ በዝንብ ተወረረ።

ቢያንስ ከግማሽ ደርዘን በላይ የሆኑ ዝንቦች ፈርዖን በሚመገበው ሾርባ ውስጥ ይንሳፈሩ ነበር። ነርሱን ለማውጣት በሚሞክርበት ጊዜ፣ ሌሎች ተጨማሪ ዝንቦች ወደ ሾርባው ውስጥ ይወድቁ ነበር።

ዝንቦች በለዎች ጠጉር ውስጥ ገቡ። ትናንሽ ዝንቦች በለዎች ዓይኖችና ጆሮዎች ውስጥ ገቡ። ሰዎች በሚተነፍሱበት ጊዜ ንኳ በአፍንጫቸው በኩል ትናንሽ ዝንቦች ይገቡባቸው ነበር። ለመናገር ወይም ለመመገብ አፋችሁን

በምትከፍቱበት ጊዜ፣ ዝንብን ትውጣላችሁ። ትተፉ ላችሁ። አክ ትላላችሁ። ክካላችሁ። አ፣ በጣም የሚያስጠላ ነበር! ቆሻሻ የሆኑ ነገሮች ሁሉንም ነገር በክለው ል። መጽሐፍ ቅዱስ «ምድሪቱ በዝንብ ተበላሸች፤» ይላል።

«ሙሴን ጥሩት!» ሲል ፈርዖን አዘዘ።

ሙሴ የዝንብ ማባረሪያውን ያዘ። በጣም ያስፈልገው ነበር! ቤተ መንግሥቱ በዝንቦች ዝዝ ተሞልቶ ነበር። ሙሴ ከፈርዖን ጋር በሚነጋገርበት ጊዜ ወደ አፉ ንዳይገቡበት ዝንቦቹን መከላከል አስፈለገው። የፈርዖን አገልጋዮች ለፈርዖንና ለ ራሳቸው በዝንብ ማባረሪያ ይከላከሉ ነበር።

« ነዚህን አስጠሊ ዝንቦች አስወግዱ፣ ና ሂዳችሁ የፈለጋችሁትን መስዋዕት ማቅረብ ትችላላችሁ። የዕረፍት ጊዜን

መውሰድ ትችላላችሁ-ባሮቹ የሚያመልኩበት ጊዜ— ዚሁ ግብፅ ውስጥ።»

«በግብፅ? አይ፣ አይሆንም!» አለ ሙሴ። « ኛ የምናቀርበው መስዋዕት በግብፃውያን ዘንድ የተጠላ ነው። ስንሠዋ በማየ ቸውብቻ ይገድሉናል፤ ይወግሩንማል። አይ፣ አይሆንም—መስዋዕቶችን ለማቅረብ ወደ ምድረ-በዳ መሄድ አለብን።»

«መልካም—መልካም! መሄድ ትችላላችሁ፣ ነገር ግን ርቃችሁ

መሄድ አይኖርባችሁም። ነዚህን ዝንቦች ብቻ አስወግዱልኝ— አህ፣
--በምግቡ ውስጥ የማይጣፍጡ ንቅላሎቻቸውን የጣሉ ትላትሎች
አሉ!» አለ።

«ደ ና፣» አለ ሙሴ፣ በቀጥ ፈርዖንን የተመለከተ።
«‘አዎን፣ መሄድ ትችላላችሁ። የለም፣ መሄድ አትችሉም።’ ያልህ
ራስህን ንደገና ንዳ ሞኝ።»

«ጌ ሆይ፣ ነዚህን ዝንቦች፣» አለ ሙሴ። « ባክህ
አስወግዳቸው!» ሙሴ ይህን በተናገረ ጊዜ፣ ዝንቦቹ ዝዝ ያሉ፣
የበረሩ ሄዱ።

«ጐሽ፣ ይህ መልካም ነው!» አለ ፈርዖን። «ሃ! ሃ! ሃ! ዝንቦቹ
ሄደዋል። ደግሞም ባሮቹን አልለቅቃቸውም! ሃ! ሃ! ሃ!»

የሙሴ ወንዶች ልጆች ጌርሳም ና ኤሊዒዘር፣ ሙሴ ለ ራት
ወደ ቤት ሲመጣ ሁልጊዜ ብዙ ጥያቄዎች ያቀርቡለት ነበር።

«አባዬ፣ ዛሬ ፈርዖን ምን አለ? ነዚያ ዝንቦች ሁሉ
የሚያስጠሉ ነበሩ። ኔ ዝንቦችንና ትላትሎችን ጠላለሁ። ብዙ!

ነዚህ አስፈሪ ነገሮች በጌሄም
ስለማይከሰቱ ኔ ደስተኛ ነኝ፣»
አለ ኤሊዒዘር።

«አ፣ ኔ ንቅራራቶች የባሉ
ንደ ነበሩ ይመስለኛል፣» አለ
ጌርሳም። «የጌ የማዳን ዕቅድ
የተከናወነ ነው፣ አይደለም
ንዴ፣ አባዬ? ባሮቹ ሁሉ ነፃ
ስኪሆኑ ድረስ ምን ያህል ጊዜ

ይፈጃል ብለህ ስባለህ? አ፣ ዕብራውያን በክፉዎቹ ግብፃውያን
አሠሪዎች ሲገረፉ ማየቱ ምንኛ ያስጠላል።»

ከጥቂት ቀናት በኋላ፣ ጌርሳም ና ኤሊዌዘር የመጀመሪያውን ዜና ይዘው መጡ። «አባዬ፣ ዛሬ ጥቂት ግብፃውያን ፈረሶቻቸውን የጋለቡ ዚህ በጌሄም ይዞሩ ነበር፤» አለ ጌርሳም። « ነርሱ አሠሪዎች አይደሉም፤ በጭራሽ አይደሉም። በ ጆቻቸውም መግ ረፊዎቻችን አልያዙም።»

«አ?» አለ ሙሴ። «ምን ያደረጉ ነበር?»

«ለሰዎች ጥያቄዎችን ያቀርቡ ነበር፤» አለ ጌርሳም።

«አንዱ ሰውዬ አያቴን ትላንት የሞተ ንስሳ ስለ መኖሩ ጠየቀው፤» አለ ኤሊዌዘር። «አያቴም የለም» ብሎ መለሰ። ከዚያም ርሱ፣ ‘አሁን ሳስበው ያለፈው ሳምንት አንድ ከሁሉም ያረጀው አህያዬ ሞቶአል’ አላቸው።»

«ግብፃዊውም ባለፈው ሳምንት የሞተ ያረጀ አህያ ከግምት የሚገባ አይደለም አለው። ከዚያም፣ በመንገዱ ላይ የመጣ ወደ ነበረው ወደ አቶ ሌዊ መለስ ብሎ፣ ‘ትናንት ወይም ዛሬ የሞቱ በጎች ወይም ግመሎች ወይም አህዮቹ ወይም ፈረሶች ወይም ላሞች መኖራቸውን ስምተሃልን?’ ሲል ግብፃዊው ጠየቀው። ‘ለምን፣ ከቶ አልሞቱም’ አለው አቶ ሌዊ፣ ‘አንድም ንኳ የሞተ የለም። በዚህ ማለዳ በመገብኋቸው ጊዜ ሁሉም ጤናሞች ነበሩ፣ ለ ግዚአብሔር ምስጋና ይገባውና።’

«‘ምናልባት አንተ አምላክህን ተመስገን ትለው ይሆናል’» አለ ግብፃዊው። ‘አምላካችሁ ግመሎቻችንንና ፈረሶቻችንን ደግሞም አህዮቻችንና በጎቻችንን ንዲሁም ላሞቻችንን የገደለብን ነው። ልክ ንደ ዝንቦች ነው የሞቱ ያሉት።’ አብሮት ከነበረው ከግብፃዊ ጓደኛው ጋር ፈረሶቻቸውን የጋለቡ ሄዱ። ንዲሁም፣ ‘ፈርዖን የዕብራውያንን አምላክ ማ ለሉን ቢያቆም ብዬ መኛ ለሁ። ሁሉም ዓይነት አስቀያሚ ነገሮች በ ኛ ላይ የተከሰቱ

ናቸው። ነዚህ ሁለት ፈረሶች ከመሞ ቸው በፊት ኛን ቤት
ያደርሱ ንደ ሆነ ገረማለሁ፡ ሲል ሰማሁት።»

«አ፤» አለ ሙሴ፤ «ሕዝባችንን መልቀቁን ንቢ የሚል ከሆነ
ይህ ንደሚከሰት ትናንት ለፈርዖን ነግሬው ነበር። ግዚአብሔር
በ ንስሶቻቸው ላይ መቅሠፍት (ቸነፈር) ንደሚያመጣ ነግሬው
ነበር ደግሞም ግዚአብሔር አደረገው። ይህም ሆኖ ፈርዖን
አሁንም ሕዝባችንን ሊለቅቅ አልፈለገም።» ሙሴ በረጅሙ ተነፈሰ።
«ነገር ግን መቅሠፍቱ ዚህ ጌሄም አይመጣም።»

«አ፤ አባዬ፤ ጠቦቶቻችን ስለማይሞቱ ደስ ብሎኛል። ፈርዖን
አምላካችንን፤ ያህዌን፤ ንደዚያ ላለ ሁኔ ማሞኘቱን ይፈራል
ብለህ ስባለህን?» አለ ኤሊሄዘር።

«ንግዲህ፣ ናንተ ልጆች፤» አለ ሙሴ፤ «በ ነዚህ ቀናት ምን የተከናወነ ንደ ሆነ ልብ ንድትሉ ፈልጋለሁ። ግዚአብሔር በገዛ ዓይኖቻችሁ ፊት አስደናቂ ነገሮችን ያደረገ ነው፤ ደግሞም

ናንተንና ሌሎች ልጆችን ለልጆቻችሁና ለልጅ ልጆቻችሁ በ ነዚህ ቀናት ግዚአብሔር ያደረጋቸውን ይለኛ ሥራዎችን ንድትናገሩ ይፈልጋል።

«መልካም፤» አለ ሙሴ፤ «ስለዚህ ነዚህ ግብዓውያን ዛሬ ወደ ጌሄም የመጡት የዕብራውያን ከብቶች (ንስሳት) ሞተው ንደ ሆነና ንዳልሆነ ለማወቅ ለፈርዖን ሊነግሩት የመጡ ንደ ሆኑ ገም ለሁ።»

«አ፤» አለ ጌርሳም፤ « ቤ ቸው አይደርሱም ብለው ግብዓውያን በተናገሩ ጊዜ አንዳንዶች ወንዶች ልጆች ከበስተ ኋላ ንሮጥ ነበር--ፈረሶቻቸው ሲሞቱ የምንመለከትበት መልካም መንገድ ነበር። ከጌሄም ውጭ ባለው ጠረፍ ላይ በደረሱ ጊዜ፤ የመጀመሪያው ሰውዬ ፈረስ ከሰውዬው ሥር ወደቀ። ያም ነው የሆነው-ሞተ! ጋላቢው ሰውዬም በሌላው ሰውዬ ፈረስ ላይ ከሰውየው በስተኋላ ተፈናጠጠ። ትንሽ መንገድ አብረው ተጓዙ፤ ና ያም ፈረስ ወደቀ። ሞተም።

«ለአንድ ሰው ገንዘብ ሲሰጡ ተመለከትን - በ ኛ ግምት ፈረሱን ንዲቀብረው ይመስለናል። ደግሞም ዜናውን ለፈርዖን ለማድረስ በሁለት ግሮቻቸው የተራመዱ ተመልሰው ሄዱ!»
ጌርሳም ሳቀ። «ለ ነርሱ የሚያስፈልግ ይህ ነው።»

« ግዚአብሔርን ለማሞኘት መሞከር ጅግ አደገኛ ነገር ነው፤» አለ ሙሴ። « ንደ ፈርዖንን መሆን አልፈልግም።»

«ሙሴ ሆይ፣ ንደገና ወደ ፈርዖን ሂዱ!» አለ ግዚአብሔር።
«አሮንን ከአንተ ጋር ውሰድ። በጡብ መሥሪያው በኩል በም ልፉበት ጊዜ፣ ያንዳንዳችሁ አንድ ፍኝ አመድ ዝገኙ። ፈርዖን በማለዳ ትምህርት ንዲሆነው የሚያየው ነገር ያስፈልገዋል፤» አለ ግዚአብሔር።

በሚቀጥለው ቀን ማለዳ፣ ሙሴ ና አሮን ፈርዖን ንግዶችን ወደሚቀበልበትና ወደሚያስተናግድበት የቤተ መንግሥት ግቢ ስኪሻገር ይጠብቁት ነበር። ፈርዖን ከአስማተኞቹ ጋር ወደ ግቢው

የተቃረበ ባለበት ቅጽበት፡- መቼም ያለ አስማተኞቹ የትም መሄድ አይችልምና -- ሙሴና አሮን መንገዱን ዘግተውበት በዚያ ነበሩ።

«ግርማዊ ሆይ፤» አለ አሮን፤ « ባክዎን ያዳምጡን! ነዚህ ከጡብ መጋገሪያው ምድጃ የተወሰዱ አመዶች ናቸው። «ይመልከቱ!» ከዚያም አሮን ና ሙሴ ጆቻቸውን ከፈቱ ና አመዱን በአየር ላይ በተኑት።

«ይህ፤» አለ አሮን፤ «ይህማ ብጉንጅ ነው! ግርማዊ ሆይ - ብጉንጅ! የ ግዚአብሔርን ሕዝብ ነፃ ስላልለቀቁ፤ ጌ ነዚህ አመዶች ልክ ንደ ደቃቅ አቧራ በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ይሰራጫሉ፤ ደግሞም በሰዎች ሁሉና በ ንስሳት ሁሉ ላይ ብጉንጅ ይሆናል።»

ሙሴ ና አሮን ከአዳራሹ ከመውጣ ቸው በፊት፤ በዚያ ቀን ከንጉሡ ጋር የነበሩት ስብሰባዎች በሙሉ መሠረዛቸው ተነገረ። ጠንቋዮቹም ለዓይን በ ማረያ ስ ቀ ይ ም በ ላ ቅ የሚያሳምም ብጉንጅ ተመትተው ከሥራቸው ተመለሱ። ከንጉሡ ጋር ለመገናኘት ወረፋ ይዘው የነበሩ ሰዎችም መሄድ ግድ ሆነባቸው።

ግብፃውያን አሠሪዎችም ሥራ ሳይገቡ ቀሩ!

ምንም ንኳ ያንዳንዱ ሰው ከብጉንጁ የተነሣ ቢ መምም፤ ግዚአብሔር ንዳዘዘው ዕብራውያንን ለመልቀቅ ፈርዖን በችኮነቱ ምቢ አለ። ጥርሱን አንገጫገጨ ብጉንጁም ንዲነሣለት አደረገ።

በመጨረሻም፤ ንደተለመደው የሥራ ንቅስቃሴ ነበረ። ፈርዖን ንደገና የችሎቱን ተግባር ያከናውን ነበረ።

«ሙሴ ሆይ፤ ነገ ማለዳ፤» አለ ግዚአብሔር፤ «ወደ ቤተ መንግሥቱ ማልዳችሁ ሂዱ። ለፈርዖንም ይህን ክ ኔ የሆነ መል ክት ስጡት።»

በሚቀጥለው ማለዳ ሙሴ ና አሮን በማለዳ በቤተ መንግሥቱ ነበሩ። «ጌ ያህዌ ንዲህ ይላል፤ ‘ሕዝቤን ልቀቅ. . .:’»

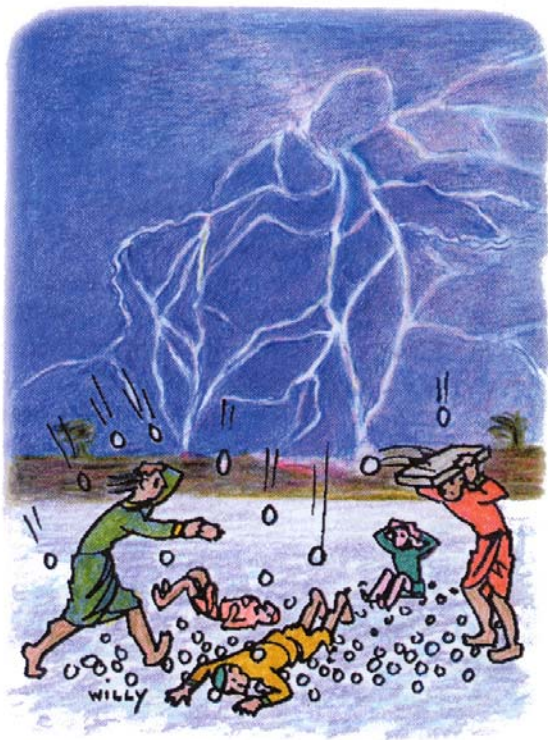
ከዚያም ሙሴ ፈርዖንን ንዲህ አለው፡- «ግርማዊ ሆይ፤ ርስ ዎ ላቅ ንደ ሆኑ ይመስለዎ ል፤ አይደለም ንዴ? ልክ ንደ ማንኛውም ያረጀ ሰው በማድረግ ግዚአብሔርን ማሞኘት የሚችሉ ይመስለዎ ል። ይህን ማድረግ ንደማይችሉ በተግባር ይረዱ ል። ፈጽመው የጌ ን ክብር የሚያጎድፍ ነገር በሚያደርጉበት ጊዜ፤ በ ርስዎና በሕዝብዎ ሁሉ ላይ ብዙ መቅሠፍቶች ይመጣሉ።

«ጌ ግዚአብሔር ንዲህ ይላል፤ ‘በምድረ በዳ ይሠዋልኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ’። በዚህ ጊዜ በ ውነት አንተን የሚናገርህን መቅሠፍት ልካለሁ። አሁኑኑ ሁላችሁንም ልገድላችሁ ንደምችል ውቃለሁ። ነገር ግን ንዳላጠፋችሁ ወሰንሁ። በዚህ ፈን ፤ ስሜ በምድር ሁሉ ላይ ይከበር ዘንድ ይሌን ላሳይህ ወደድሁ።

«ጌ ግዚአብሔር ንዲህ አለ፤ ‘ነገ በዚህ ጊዜ በረዶ-- ነጎድንዳማ የሆነ፤ በግብፅ ምድር ይቶ የማይ ወቅ የበረዶ ወጨፎ ይሆናል።’»

ግዚአብሔር በፈርዖንና በግብፃውያን ሁሉ ላይ አስቃቂ የሆነውን የበረዶና የ ሳት መቅሠፍት በሚልክበት ጊዜ፤ ይህ ምን ንደሚመስል መገመት ትችላላችሁ? ወጨፎው ለለዓ ት ያህል

ቀጠለ፤ ደግሞም ይወርድ የነበረው የበረዶ ናዳ ከዚያ በፊትም ሆነ ከዚያ በኋላ ከወረደው የሚበልጥ ንደ ሆነ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

የ ግዚአብሔርን የማስጠንቀቂያ የበረዶ ወጨፎ የሰሙ ከፈርዖን አገልጋዮች አንዳንዶቹ ከሜዳ ወደ መጠለያ ከብቶቻቸውን ና አገልጋዮቻቸውን ለመሰብሰብ ና ለማስገባት ሮጠው ሄዱ። ሌሎች ደግሞ ለማስጠንቀቂያው ምንም ትኩረት አልሰጡም፤ ስለዚህም ከብቶቻቸው ና አገልጋዮቻቸው በበረዶ ናዳ ተገደሉ።

አስፈሪ የሆነ መብረቅ ብቻ አልነበረም፤ ነገር ግን ሳት በመሬት ላይ ይነድድ ነበር። ንፋሱ በሚጋረፍበት ና የራሱን

ድምፅ በሚያሰማበት ንዲሁም ላቁ ቤተ መንግሥት በወጨፎው በሚንቀጠቀጥበት ጊዜ ፈርዖን ተርበተበተ። መብረቁ ብልጭ አለ፤ ነጐድጓዱ ድብልቅልቁ ወጣ፤ በረዶው ደግሞ በሚያደነቁር ጨኸት ወረደ። ሰዎች ና ንስላት ሞቱ፤ ተክል ሁሉ ረገፈ፤ ያንዳንዱ ዛፍም ተሰባበረ። ነገር ግን ዕብራውያን በሚኖሩበት በጌሄም ምድር ምንም የተከሰተ ነገር አልነበረም።

ፈርዖን፤ «ሙሴን ጥሩ!» ሲል ጮኸ።

ሙሴም መጣ።

« ኔ ጢአትን ሠርቻለሁ፤» አለ ፈርዖን። «አሁን ሁሉንም ተረድቻለሁ። ኔና ሕዝቤ በደለኞች ነን! በደለኞች! ይህ በረዶ ና ነጐድጓዳማ መብረቅ ንዲቆም አምላክህን ለምንልኝ። ናም

ትሄዳላችሁ፤ ሁላችሁም፤ አምላካችሁን ለማምለክ ትሄዳላችሁ። በረዶውን ንዲያስወግድ ብቻ አምላካችሁን ጠይቁት!»

«ወደ ውጭ ንደ ወጣሁ በረዶውን ንዲያስወግድ ግዚአብሔርን ጠይቃለሁ፤» አለ ሙሴ። «ነገር ግን፤» ሙሴ ንዲህ ሲል አከለበት፤ «ቃልህን የማትጠብቅ ንደ ሆንህ አውቃለሁ። ዕብራውያንም ንዲሄዱ አትፈቅድላቸውም።»

ደግሞም ሙሴ ትክክል ነበር። የነጐድጓድ ወጨፎው ንደ ቆመለት ወዲያውኑ ፈርዖን አሳቡን ለወጠ።

«ግርማዊ ሆይ፤» አለ የፈርዖን አገልጋይ፤ «በየስፍራው አስከፊ የሆነ ውጥንቅጡ የወጣ ነገር አለ። ለመ ጨድ የደረሰው ገብስ፤ ሁሉም ድባቅ ተመትቶ ረግፈኗል። ተልባው አብቦ ነበር፤ ነገር ግን አሁን በምድር ላይ ተጨፈላልቋል። ስንዴውና አጃው ብቻ ገና አልበቀለም ነበርና ነርሱ ብቻ ናቸው መልካም ሊሆኑ የሚችሉት።»

«ከቶ አ ስቡ፤» አለ ፈርዖን፤ «አሁንም ቢሆን ስንዴ ና አጃ አለን።» የፈርዖን ልብ አሁንም ንደ ዓለት የደነደነ ነበር። ርሱ ንደ በቅሎ ችክ ያለ ነበር።

6

**ችግር ችግር፤
ደግሞም የባለ ችግር**

«ሙሴ፤ የት ነበርህ?» ብላ ባለቤቱ፤ ሲፖራ፤ ጠየቀችው። « ኛ ስለ አንተ ጅግ ተጨንቀን ነበር። ጌርሳም ና ኤሊሄዘር፤ ‘አባዬ የት አለ?’ ሲሉ ዋሉ። ከትናንት ወዲያ ምሽት ትመጣለህ ብለን አስበን ነበር።»

«አ፤ አስቸጋሪ የሆነ ወጪ፤ ነበር፤» አለ ሙሴ፤ ካባውን ያወለቀ። « ንደዚህ ያለ ነገር ከቶ አይቼ አላውቅም።»

«አዎን፤ ስለ በረዶው ሰምተናል፤» አለ ጌርሳም።

«ደግሞም በመሬት ላይ የነደደ ይሄድ ስለ ነበረውም ላት ሰምተናል፤» አለ ኤሊሄዘር።

«ነገር ግን ፈርዖን አሁንም ግዚአብሔርን የተቃወመ ነው። ስለዚህ ብዙ መቅሠፍቶች ይኖራሉ። ለፈርዖን የሚሆን ቀጣዩ የ ግዚአብሔር ዕቅድ አንበጣ ነው፤ የአንበጣ መቅሠፍት፤» አለ ሙሴ፤ የተቀመጠ ሳለ።

«አ!» «አ!» በማለት
ወንዶች ልጆቹ ስቅጥጥ
አሉ።

«አዎን፤ ግዚአብሔር
ንዳደርገው ንዳዘዘኝ፤
አንበጦች ንዲመጡና
ምድሪቱን ሁሉ ንዲሸፍኑ
ጆቼን በግብፅ ላይ

ዘርግቼአለሁ። አንበጦቼ ከበረዶው የተረፉትን አረንጓዴ ተክሎች
ይበሏቸዋል።»

«አ፤ አባዬ፤ ያ መቼም አስቀያሚ ነገር ነው። ፈርዖን ምን
ንደሚከሰት አውቋል?» ሲል ጌርሳም ጠየቀ።

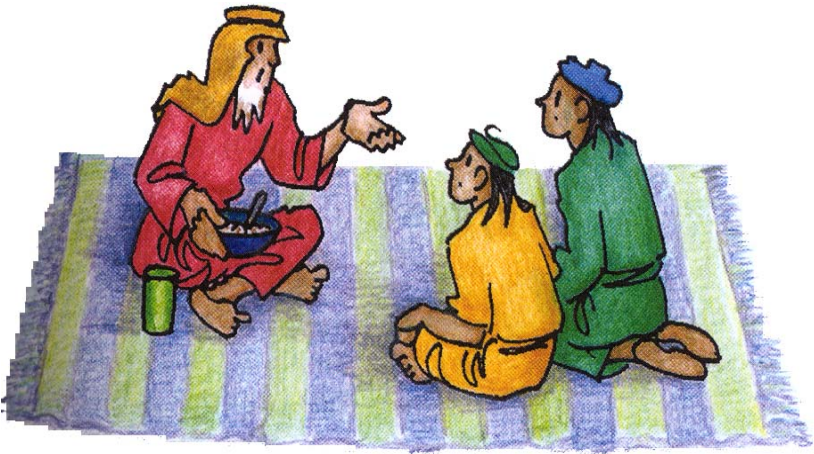
«አዎን፤ ኔ ነግራለሁ፤» አለ ሙሴ። «ሕዝባችንን
የማይለቅቅ ከሆነ የአንበጦች መንጎች ንደሚመጡና ምድሪቱን
ንደሚሸፍኑ ንዲሁም ያንዳንዱን ተክል ንደሚበሉ በነገርሁት
ጊዜ፤ ምንም ደን አልሰጠውም። ጌ ን ንድናመልክ
አልለቀቀንም።

«ተጠርተን በሄድን ጊዜ፤ ንደ ተለመደው በመጥፎ ሁኔ
ከተስተናገድን በኋላ፤ አጎ ችሁ አሮንና ኔ ቤተ መንግሥቱን
ጥለን ወጣን። ወደ ግርማዊነ ቸው ተመልሰን በመጣን ጊዜ
የ ይለ-ቃሉን ገሚስ ሰማን-ይህ የነገሩ መጨረሻ ነበር።

«‘ለምን-ለምን-ለምን ዕብራውያን አምላካቸውን ለማምለክ
ንዲሄዱ አይፈቅዱላቸውም?’ ብዙዎች የፈርዖን ባለ ሥልጣኖች
ሁሉም በአንዴ ተናገሩ። ‘ግርማዊነትዎ ግብፅ ንደምትጠፋ
አያውቁም--አያውቁም--አያውቁምን? ዕብራውያን ሄደው
አምላካቸውን ንዲያመልኩ ይፍቀዱላቸው!’»

«ለዚያ ፈርዖን የሰጠው መልስ ምንድን ነበር፣ አባዬ?» አለ ጌርሳም ለማወቅ ፈልጎ።

«ያ የሆነው አጎ ችሁ አሮንና ኔ ወደ ንግዶች መቀበያው አዳራሽ በመጣን ጊዜ ነበር። ወደ ርሱ ከመቅረባችን በፊት ፈርዖን ከ ኛ ጋር መነጋገር ጀመረ።

«‘መልካም፣’ ደ ና አለ ፈርዖን፣ ‘ሂዱና አምላካችሁን አምልኩ።’»

«‘ ናመሰግናለን፣» አለ አጎ ችሁ አሮን፣ «አሁኑኑ ዚያ ንሄዳለን!»

«ከዚያም፣ ለመሄድ ፊ ችንን ስንመልስ ፈርዖን፣ ‘አህ፣ ማን ማን ሆናችሁ ነው የምትሄዱት?’ አለ።

«‘ሚስቶቻችን፣ ወንዶች ልጆቻችን ና ሴቶች ልጆቻችን፣ ንዲሁም በጎቻችን ና ከብቶቻችን ሁሉ ናቸው የሚሄዱት። ያለን ነገር ሁሉ ከ ኛ ጋር ግዚአብሔርን ለማምለክ መሄድ ይኖርበ ል፣’ አለ አጎ ችሁ አሮን ለፈርዖን።

«አ፣ አለ ፈርዖን፣ ‘ልጆቻችሁንና ሚስቶቻችሁን ንዳትወስዱ ከቶ አልፈቅድላችሁም!’»

«አ፣ አባይ፣ ዚህ አትተወንም መቼም፣ ትተወናለህ ንዴ?» ኤሊዔዘር የሚያለቅስ ይመስል ነበር።

«አሁን፣ ለደቂቃ ገሠኝ፣ ኤሊዔዘር። የጀመርሁትን ትረካ ልጨርሰው፣» አለ ሙሴ።

«ፈርዖን ንዲህ አለ፣ ‘በዚህ የአምልኮ ጉዞ ላይ ሚስቶቻችሁንና ልጆቻችሁን ልትወስዱ - ፣ ሜራችሁ ምን ንደ ሆነ ይ የኛ ል። አይሆንም፣ ሴቶቻችሁንና ልጆቻችሁን ንድትወስዱ ከቶ አልፈቅድላችሁም። አይሆንም፣ አይሆንም፣ ሁላችሁም ለአንዴ ና ለሁልጊዜም ለመሄድ ነው። ነገር ግን፣ ሴቶቻችሁንና ልጆቻችሁን፣ ዚህ ት ችሁ የምትሄዱ ከሆነ ልትመጡ ግድ ነው። ስለዚህም ይህ ነበረ የማ ለያ ሜራችሁ፣ አይደል? በሉ፣ ከዚህ ውጡ!’

«የሄድን ሳለ፣ አጎ ችሁ አሮን ትክሻውን ሰበቀ፣ ‘ንግዲያውስ ነገ አንበጦች ይመጣሉ። አንበጦች! ጌ ግዚአብሔር ንዲህ ይላል፣ ‘አንበጦች! አይ ችኋቸው ከቶ የማ ውቋቸው ጅግ ብዙ የሆኑ። አንበጦች!’»

«ምን? በሺህዎች፣ በሚሊዮኖች የሚቁጠሩ ብዙ አንበጦች?»

አለ ኤሊዌዘር። «አስቀያሚ፣ ና አስቂኝ ይሆናል!» ሲልም ሳቀ።

« ዚህ- ንደማይመጡ ተስፋ አደርጋለሁ፣» አለ ጌርሳም።
«በማን ላይ የሳቅህ ንደ ሆነ አ ውቅም፣ ኤሊዌዘር፣» አለው ላቅ ወንድሙ።

«አንድ የአንበጣ መንጋ ንኳ ወደዚህ ወደ ጌሜም አይመጣም፣» አለ ሙሴ። « ንግዲህ፣ ራቴን ልጨርስ።»

በነጋ ው ማለዳ ጌርሳም ና ኤሊዌዘር ጠዋት በማለዳ ተነሡ። አባ ቸውን የሚጠይቁት አንድ ጥያቄ ነበራቸው፡- «አባዬ፣ አባዬ፣ ከአንተ ጋር ወደ ቤተ መንግሥት መምጣት ንችላለን፣ ንምጣ? ንሸሸጋለን። በሚቀጥለው በምትሄዱበት ጊዜ፣ የፈርዖንን ተግባር ለማየት ንወድዳለን።»

«አይሆንም፣» አለ ሙሴ፣ « ናንተ በጌሜም በደ ና ሁኔ ላይ ነው ያላችሁት። የተከሰተውን ነገር ሁሉ ኔ ነግራችኋለሁ። የቱም ቢሆን አያመልጣችሁም -- አሁን፣ ሄዳችሁ ሽማግሌዎቹን -- ባሮች ርዷቸው። ከሜዳ ገለባ ና ጭድ ሰብስቡላቸው። ጡቦችን ለመሥራት በምትችሉት ሁሉ ርዱዋቸው። ሌሎች ልጆችም ንደዚሁ ንዲረዱዋቸው አበረ ቱዋቸው።»

በዚያውም ቅጽበት አንድ መል ክተኛ ፈረሱን የጋለበ መጣ። «ፈርዖን በአስቸኳይ ሊያያችሁ ይፈልጋል፣» አለው ለሙሴ።

«መልካም፣» አለ ሙሴ። « ከተልሃለሁ። አንተ ወደ ፈርዖን ተመለስ።

« ኛ በቤተ መንግሥት የምንፈለግ መሆናችንን ሩጡና ለአጎ ችሁ ለአሮን ንገሩት፣» ብሎ ለጌርሳም ና ለኤሊዌዘር ነገራቸው።

«በፈርዖን ‘ ሺ’፣ ‘ ምቢ’፣ ‘ ሺ’፣ ‘ ምቢ’ ‘ ሺ’፣ ‘ ምቢ’ ሳይሰለቻችሁ አይቀርም። ርሱ በጠራችሁ ቁጥር የምትሄዱት ለምንድን ነው፣ አባዬ?» አለ ጌርሳም።

«አ፣ ፈርዖን በሚለው ወይም በሚያደርገው አትጨነቅ፣» ጌርሳም አለ ሙሴ። «የጌ ን ፈቃድ ለማድረግ መሄድ ይኖርብኛል። ነፃ መውጫችን የተቃረበ ነው፣» አለ ሙሴ። «በቅርቡ ሕዝባችን ነፃ መሆን ይገባዋል!»

ስለዚህ ሙሴ ና አሮን አንድ ጊዜ በተጨማሪ ፈርዖንን ለማግኘት ሄዱ።

ግዚአብሔር በጌሄምና በቀረው የግብፅ ክፍል መካከል የለየውን ወሰን ሙሴ ና አሮን ገና ንዳለፉት፣ አንበሮቹ ዛፎችን ወርረው፣ ምድርን ሁሉ ሽፍነውት ነበር። በሚጓዙበት ጊዜ ንደ ደመና በአንድነት የተሰበሰቡ አንበሮች ተነሥተው ዙሪያቸውን

ከበቡዋቸው። ሙሴ ና አሮን አንበሮችን ከመርገጥ አልተረፉም። በየርምጃቸው አንድ አንድ አንበሳ መግደላቸው የማይቀር ነበር። ንደ ደመና በአንድነት የተሰበሰቡ አንበሮች በዙሪያቸው በረሩ። ልክ ንደ ግዙፍ ና ወፋፍራም አንበሮች ነበሩ።

በመጨረሻም፤ ሙሴ ና አሮን ወደ ቤተ መንግሥቱ ደረሱ። ወደ ውስጥ ከመግባቸው በፊት፤ በረገጧቸው የአንበሮች ልጣፊ የተበከሉ ጫማዎቻቸውን አወላለቁ። ከልብሶቻቸው ና ከጠጉራቸው አንበሮችን መዝዘው ጣሉ። የሚያስገርም ነገር ነበር!

ነገር ግን በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ያሉት የአንበሮች መንነት ልክ በውጭ ንዳለው ሁሉ፤ ንዲሁ ጅግ የከፉ ነበሩ። የፈርዖን ትልቁ የ ንግዶች መቀበያ አዳራሽ በሚነጥሩ፤ በሚዘልሉ፤ ንዲሁም ብዝ የሚል ድምፅ በሚያሰሙ አንበሮች የተሞላ ነበር። የምትናገሩትን ነገር ልትሰሙት አትችሉም ነበር።

አዳራሹ አንበሮቹን በሚያባርሩ ባሮች ተሞልቶ ነበር። አንበሮች ግርማዊነታቸውን ለማየት በመጡት ሰዎች ፊት የተ

ጋጩ መንፈስን የሚያውኩ ና የሚያናድዱ ነበሩ።

ፈርዖን ሙሴ ና አሮን ወደ ርሱ ሲጠጉ በተመለከተ ጊዜ፤
«አ፤ ሙሴ፤ በ ግዚአብሔር አምላካችሁ ና በ ናንተ ጢአት ሠርቻለሁ። ንጢአቴን ብቻ ይቅር በሉኝ! ኔ ተጸጽቻለሁ። ሕዝባችሁ ሊሄድ ይገባል። ልጆችን ጨምሮ ሁሉም መሄድ ይችላሉ። ይህን ሞት ብቻ ከ ኛ ላይ አስወግዱልኝ። አዎን፤ አዎን ልትሄዱ ትችላላችሁ። ኔ ሂዱ ብያለሁ፤» በማለት በጎ ዘኔ ተናገረ።

ስለዚህ፤ ሙሴ ና አሮን በተቻለ መጠን አንበጦችን ያስወገዱ ወደ ውጭ ወጡ።

አንዴ ወደ ውጭ ከወጡ በኋላ፤ ሙሴ ነዚህን ፍጥረ ትንዲያስወግዳቸው ያህዌን ለመነ። «ኔ ሆይ፤ ፈርዖን የተናገረውን ነገር ሰምተዋል። ባክህን አንበጦችን አስወግድ።»

ሙሴ ና አሮን ወደ መኖሪያቸው ወደ ጌሄም ሄዱ። «መልካም፤ መልካም፤ በዚህ ጊዜ በጥሩ ሁኔ ተግባራችንን አከናውናል፤» አለ አሮን። «ቢያንስ ቢያንስ ፈርዖን በመጨረሻ ጥያቄአችንን ወደ መተግበሩ ተቃርቦአል። ርሱ ወደ ጥያቄአችን በቀረበበት በ ያንዳንዱ ጊዜ፤ ንደምንሄድ ለ ስራኤል መሪዎች ለመንገር ወደ ነርሱ ንደምሮጥ ደግሞም ለምድረ በዳው ጉዞአችን ተጨማሪ ዝግጅቶችን ንዳደረግን ውቃለሁ። ያንዳንዱ

መስናዶ ንደሚረዳ ውቃለህ። በ ውነት ለመሄድ ከተነሣን፤ ይህ ሁሉ ጠቃሚ ይሆንልናል።

« ርግጠኛ ለመሆን፤ ከባሮቹ አንዳንዶቹ በዝግጅ ቸው ረገድ የተከፈለ ልብ ነው ያላቸው፤ ነገር ግን በከፍተኛ ደረጃ የተዘጋጀን ነው ያለነው። ንዝህላሎቹን፤ ‘ወደ ጏላ ንደምትቀሩ

ውቃላችሁ። በራሳችሁ ምክንያት ዓመት በዓሉን በሙሉ ጡብ በመሥራት ንድ ሳልፉ ትተናችሁ ንሄዳለን፤ ኛ የተዘጋጀን ሰዎች ደግሞ ግብዣ የምናደርግበት ና ግዚአብሔርን የምናመልክበት አስደናቂ ጊዜ ይኖረናል። ጡብ ለመጠፍጠፍ ገለባና ጭቃ ማብካት ለ ኛ አይሆንልንም፤ ኛ አናደርገውም!’ ላቸዋለሁ። ያም ንዲነሣሁ ንደሚያደርጋቸው ውቃለህ። ስለዚህ፤ ትንሽ በትንሽ፤ የተዘጋጀን ነን፤» አለ አሮን።

ቀድሞውኑም ጠንካራ የሆነ የምዕራብ ነፋስ ይነፍስ ነበር።

ጌርሳም ና ኤሊዌዘር አባ ቸው ና አጎ ቸው አሮን ቤት በደረሱ ጊዜ፤ አባ ቸው ዜናዎቹን ሁሉ ንዲነግራቸው ፈልገው ነበር።

ሙሴ ስለ አንበጦቹ ሁሉንም ነገር ለወንዶች ልጆቹ ነገራቸው። «ደግሞም፤» ሙሴ ንዲህ አለ፤ «ፈርዖን ይቅር ንድንለው ጠይቆናል -- ግዚአብሔር፤ ያህዌ፤ ግን ይቅር ይለው ይሆን? ኛ ሁላችን ጌ ን ለማምለክ ንደምንሄድ ተናግሯል። ስለዚህ አጎ ችሁ አሮን ሕዝቡን ለጉዞው ያዘጋጀና ያደራጀ ነው።»

«አ፤ ፈርዖን ልጆች ንዲሄዱ በመፍቀዱ ደስተኛ ነኝ፤» አለ ኤሊዌዘር።

«ልጆቻችንን ጥለን የምንሄድ ይመስል ሞገተን ኮ!» አለ ሙሴ።

«ነገር ግን፤ ኔ ጠራጠራለሁ፤» አለ ሙሴ በመተከዝ።
 «አንበጦቼ በነፋስ ንደ ተወሰዱለት ወዲያውኑ ፈርዖን አሳቡን
 ንደሚለውጥ የተረጋገጠ ነው።»

« ንደ ተወሰዱለት?» አለ ጌርሳም በመገረም።

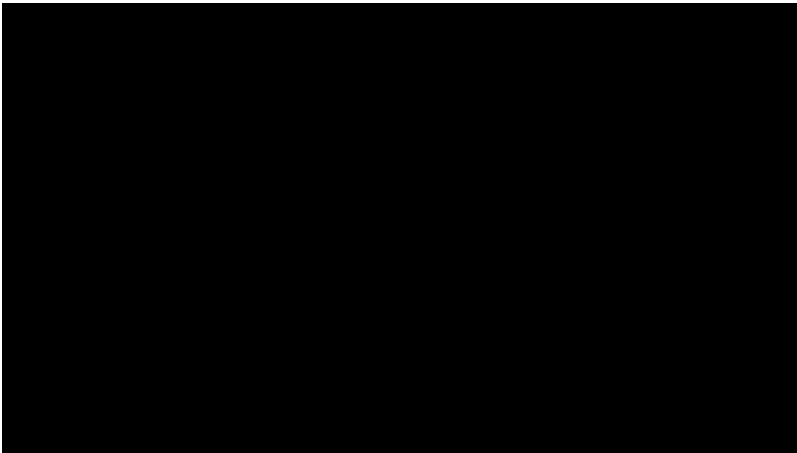
«አዎን፤ ጌርሳም፤ ሁሉንም አንበጦች ከግብፅ በነፋስ
 ለማስወሰድ፤ ከዚያም ደግሞ ቀይ ባሕር ውስጥ ንዲሰጥሙ የምዕ
 ራብ ነፋስ ግዚአብሔር--ጠንካራ ነፋስ ልኳል። ያም ደግሞ
 የመጨረሻ መጠራረጊያቸው ይሆናል። ነገር ግን የፈርዖን የመጨ
 ረሻው ገና ነው።»

«ሙሴ ሆይ፤ ንደገና በግብፅ ላይ ጅህን ዘርጋ!» አለ ግዚአብሔ
 ር። «ፈርዖን ቀድሞውኑ አሳቡን ለውጦአል፤ ስለዚህ በዚህ ጊዜ፤
 ምንም ማስጠንቀቂያ ሳልሰጥ--ሌሊት ኔ ድቅድቅ ጨለማን

ልካለሁ!»

ግዚአብሔርም የተናገረውን አደረገ፡፡ ለሦስት ቀንና ለሦስት ሌሊት በግብፅ ምድር ላይ የቱ ቀን የቱ ምሽት ንደ ሆነ መለየት አይቻልም ነበር፡፡ ቀኑና ሌሊቱ አንድ ዓይነት ነበሩ፡፡ ሁለቱም ጥቁ ረትን ያሳዩ ነበር፡፡ ማንም ሰው ምንም ነገርን ማከናወን አልቻለም፡፡ መብራቶች የሚፈይዱት ነገር አልነበረም - መብራቶች ይህን ድቅድቅ ጨለማን ሰንጥቀው ማለፍ አልቻሉም፡፡ ሰዎች ለሦስት ቀንና በመከራ ውስጥ ተቀመጡ፡፡

በጌሤም፣ ቀኑ ንደ ተለመደው ሌሊቱን ይተካ ነበር፡፡

ጌርሳም ና ኤሊዜር ግራ ተጋብተው ነበር፡፡ አባ ቸው ግብፅን የሚሸፍን ድቅድቅ ጨለማ ንደሚመጣ ከተናገረ በኋላ፣ ከቤተ መንግሥቱ በላይ ባለው አካባቢ ለጌሤም ተጨማሪ ብርሃን የሚሰጥ የሚመስል ደማቅ ደመና በማየ ቸው ተገርመው ነበር፡፡

ነገር ግን ግዚአብሔር ያበጀውን ሌላውን የመክፈያ ገጽ መመልከት አልቻሉም ነበር፡፡ ሌላው ገጽ ፣ ያ በግብፅ በኩል

ያለው ደማቅ ብሩህ፤ ደስ የሚል ደመና፤ ድቅድቅ ያለ ጥቁር ጨለማ ነበር። ምን ያህል አስጠሊ ንደ ነበረ መገመት ትችላላችሁ? ያንዳንዱ ሰው አዝኖ፤ ፈርቶም ነበር። ሰዎች ይጮኹ ነበር። ደግሞም በጣም ተርበው ነበር። ምግባቸውን ንዲያበስሉ፤ አይ ያቸውም። ሰዎች ንደዚህ ንዲሠቃዩ ማድረጉ ፈርዖን ጨካኝ አልነበረምን? ደግሞም፤ በ ርግጥም፤ ይህ መቼ ንደሚያበቃ ማንም የሚያውቅ አልነበረም።

በሦስተኛው ቀን ና ሌሊት ማብቂያ ላይ በግብፅ ላይ ብርሃን ንደ ወጣ ወዲያውኑ፤ ፈርዖን አንዴ ወደ ቤተ መንግሥት ንዲመጡ ለሙሴ መል ክት ላከበት። ሙሴ በአንሩ ሁሉ ላይ ተዘዋወረ። ምንም የማይ ይበት ባዶ ነበር። ምንም ቅጠል አልነበረም፤ ትንሽ ሣር ወይም በቆሎ በግብፅ አልነበረም። የተራቁተ፤ ፍጹም የተራቁተ ነበር። ከበረዶው የተረፈውን አንበጦቹ በሉት።

«አ፤ ወጊድልኝ!» አለ ፈርዖን ለሙሴ። « ናንተና ልጆቻችሁ ሂዱና ያህዌን አምልኩ። ነገር ግን ነገር ግን በጎቻችሁን፤ ንስሶቻችሁን ና ቊሳቊሳችሁን ሁሉ ት ችሁ ሂዱ።»

«አይ፤ አይሆንም፤» አለ ሙሴ። «ይህ ከቶ የማይቻል ነገር ነው። ኛ ንስሶቻችንን ከ ኛ ጋር ይዘን መሄድ ይኖርብናል። መሥዋዕቶች

ማቅረብ ይኖርብናል፤ ደግሞም ዚያ ስክንደርስ ድረስ ግዚአብሔር ምን ንድንሠዋ ንደሚፈልገን አስቀድመን መናገር አንችልም። በግብፅ ምድር የምንተወው አንድ ኩቴም ንኳ

መኖር የለበትም። የምንሠዋቸው ንስሳት ያስፈልጉናል!»

ከዚያም ፈርዖን፣ በቀጣ፣ «ከዚህ ውጡ!» አለ። «ልብ አድርጉ። ንደገና ወደዚህ ብትመጡ፣ ገድላችኋለሁ!»

«አንተ ልክ ነህ፣» አለ ሙሴ። « ንደገና ፊትህን አላይም።»

ሙሴ በጣም ተቈጥቶ ነበር። ደግሞም ንዲህ ሊለው ይችል

ነበር፡- «ፈርዖን ሆይ አትጨነቅ። ሌላ

ነገር ልጠይቅህ አልመጣም። አሁን

ነገሮች ከቁጥጥር ውጭ ናቸው።

ለመወሰን ሌላ ዕድል አይኖርህም።

ከሚቀጥለው ና የመጨረሻው

ከሆነው መቅሠፍት በኋላ--የበኩር

ወንድ ልጅህ ና ያንዳንዱ ግብፃዊ

በኩር ወንድ ልጅ በሚሞቱበት

ጊዜ፣ ልንገርህ፣ ወደ

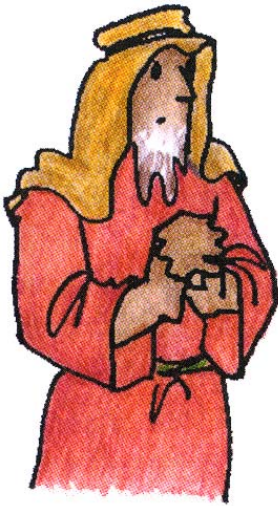
ኔ መጥተህ የጌ ሕዝብ

ከምድርህ ንዲወጣ ትለምናለሁ።»

7

የመጨረሻው መል ክት

«ሙሴ ሆይ፤» አለ ግዚአብሔር፤ «ኔ በፈርዖን ና በግብፅ ሁሉ ላይ አንዲት ተጨማሪ መቅሠፍት አመጣለሁ፤ ከዚያም ሕዝቤን ነፃ አወጣለሁ። ሕዝቤ ከግብፅ ሲወጣ ከግብፃውያን ጋር በጥቅምት በሚወስዱት በወርቅ፣ በብር፣ ና በነሐስ ጌጣጌጦች ይምነሽነሻሉ።»

«ግብፅን ለቅቆ መውጣት?» ሲል ሙሴ መናገር ጀመረ። «ነገር ግን አያ-- ማንም አያስቆመንም--? «አይችልም፤»

አለ ግዚአብሔር። «በዚህ ወር በአሥራ አምስተኛው ቀን ማለዳ ግብፅን ለቅቃችሁ በምትወጡበት ጊዜ የግብፅ ወሾች ንኳ በሕዝቤ ላይ አይጮኹባቸውም።

«ሙሴ ሆይ፤ በ ያንዳንዱ ግብፃዊ ቤተሰብ ውስጥ ያለ የበኩር ልጅ ይሞ ል ብለህ ለፈርዖን የ ኔን የመጨረሻ መል ክት ሰጥተ

ኸዋልን? የገዛ ራሱ ወንድ ልጅ፣ የዙፋኑ ወራሽ፣ ልክ ርሱ በ ስር ቤት ያስቀመጠው ስረኛ የሆነ ሰው የበኩር ልጅ ሁሉ ንደሚሞት፣ ንዲሁም የ ንስላት ሁሉ በኩር ንደሚሞት ፈርዖን ይገነዘባልን? ይህ መቅሠፍት በዚህ ወር በአሥራ አራተኛው ቀን፣ ከ ስራኤል ነፃ መውጫ በፊት በሌሊት ይከናወናል። ሙሴ ሆይ፣ ፈርዖን ነዚህን ሁሉ ይገነዘባቸዋልን?»

«አዎን፣ አዎን፣ ጌ ሆይ፤» አለ ሙሴ። «ልክ ንደ ነገርከኝ፣ መል ክትህን ለፈርዖን አድርሻለሁ። ያዳምጣል ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ፣ ነገር ግን ባሕርዩ አልተለወጠም። አስቸጋሪ ጉዳይ ነው። ርሱ ንደ ቀድሞው ሁሉ አሁንም ግትር ና ልከኛ ነው። ኔም ይህን ተረድቼ በቁጣ ቤተ መንግሥቱን ረግጬ ወጥቻለሁ። ፈርዖን ጅግ ብዙ ሰዎችን ንዲሠቃዩ ያደረገ ነው። አሁን ደግሞ በገዛ ሕዝቡ ላይ ይህ አስከፊ መቅሠፍት ነሆ-- ሞት -- በግብፃውያን፣ በገዛ ራሱ ሕዝብ የመጣ ነው፤ ይሁንና፣ ግድ ያለውም አይመስልም፤» ብሎ ሙሴ ተነፈሰ።

«ይህ በ ራሱም ሆነ በሕዝቡ ሁሉ ላይ ያመጣ ያለው መቅሠፍት ነው። ሙሴ ሆይ፣ አሁን በዚህ ጉዳይ ላይ የማደርገው ምንም ነገር የለም፤» አለ ግዚአብሔር። «ከ ነዚህ ሁሉ ተ አምራት ና መቅሠፍቶች በኋላ፣ ፈርዖን ግትር መሆንንና ኔን መገዳደርን መርጦአል።

«ሙሴ ሆይ፣ ስከ አሁን ድረስ፤» ሲል ግዚአብሔር ቀጠለ፣ «ከመቅሠፍቱ ውስጥ አንዱ ንኳ ሕዝቤን አልነካም። በግብፃውያን ላይ ካወረድኋቸው ከዘጠኙ መቅሠፍቶች አንተን የነካ ምንም የለም፣ ሙሴ። ኔ ጠብቄሃለሁ። ነገር ግን ይህ የመጨረሻው መቅሠፍት፣ ይህ በኩርን ሁሉ የሚገድል መቅሠፍት--»

«ጌ ሆይ፣ የበኩር ልጆቻችን ንዴት ይሆናሉ? የበኩር ልጄ፣ ጌርሳም--?»

«ሙሴ ሆይ፣ የምልህን አዳምጥ፣ በአሥራ አራተኛው ቀን ምሽት የበኩር ልጆቻችሁ ንዴት ንደሚጠበቁ ነግርሃለሁ፤» አለ ግዚአብሔር። «ደግሞም ሙሴ ሆይ፣ ለሕዝቤ ሁሉ ይህን ልትነግራቸው ይገባል። ኔ አሁን የምነግርህ ነገር ጅግ በጣም የሚጠቅም ነው። ከሕዝቤ ያንዳንዱ ሰው ይህን መስማቱን አረጋግጥ፡-

«በዚህ ወር በአሥረኛው ቀን-በግብፃውያን ላይ ከሚመጣው ከመጨረሻው መቅሠፍት አራት ቀን ቀደም ብሎ፣ ሕዝቤ አስደሳች የሆነውን ነፃነት ችውን ከማጣጣማቸው አምስት ቀን ቀደም ብሎ-- በዚህ ወር በአሥረኛው ቀን፣ ያንዳንዱ ስራኤላዊ ቤተሰብ ንክን የሌለበትን ተባዕት የሆነ አንድ የበግ ወይም የፍየል ጠቦት ይውሰድ። የቤተሰቡ ቍጥር ትንሽ የሆነ ከሌላ የቤተሰቡ ቍጥር ትንሽ ከሆነ ቤተሰብ ጋር አንድ የበግ ወይም የፍየል ጠቦትን ይውሰዱ።»

ሙሴ ግዚአብሔር የሚናገረውን ነገር በጥንቃቄ ያዳምጥ ነበር፡- « ያንዳንዱ ስራኤላዊ ቤተሰብ ጠቦቱን ለአራት ቀን መጠበቅ ይኖርበል - ይህም በዚህ ወር ከአሥረኛው ስክ አሥራ አራተኛው ቀን ድረስ ነው። በአሥራ አራተኛው ቀን፣ በምሽት፣ በ ያንዳንዱ ቤተሰብ አባወራ ጠቦቱ ይ ረዳል፣ ደግሞም ደሙ በሳሕን ውስጥ ይደረጋል። ከዚያም የቤተሰቡ አባወራ ሂሶጽ ወስዶ በደሙ ውስጥ ያጠልቀዋል፣ ከዚያም የቤቱን በር ጉብኑን ና መቃኑን ይቀባዋል - ይህም ጠቦቱ በሚበላበት ቤት ነው።

«ከዚያም የበግ ወይም የፍየል ጠቦቱ፤ ማለትም ደሙ በቤቱ መቃን ና ጉበኑ ላይ የተረጨው ጠቦት፤ በዚያ ምሽት በቤቱ ውስጥ መጠበስ ይኖርበ ል። ደግሞም መላው ቤተሰብ ራ ችውን ርሾ ከሌለበት ቂጣ ና መራራ የቅጠል ወጥ ጋር ይበሉ ል። መራራው ቅጠል ባሮች ሆኖችሁ ያሳለፋችኋቸው መከራን ጊዜ የሚያስ ውላችሁ ይሆናል።»

«በምሽቱ ማንም ሰው ወደ ውጭ መውጣት የለበትም፤ ምክንያቱም አጥፊው መልአክ፤ የሞት መልአክ በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ያልፋል። ደግሞም በ ያንዳንዱ የግብፃውያን ቤተሰብ ዘንድ ገብቶ በኩርን ወንድ -ልጅ ሁሉን ያጠፋል።»

ሙሴ በጭንቀት ይመለከት ነበር። «አ፤ አ፤» አለ። ግዚአብሔር

ርም ንግግሩን ቀጠለ። «በዚያ ሌሊት በኩር ልጅህ - የ ስራኤላውያን በኩር ልጆች ሁሉ--ይድናሉ፤ ምክንያቱም በቤቱ መቃንና በጉበኑ ላይ ደሙ ተረጭቶ በማይበት ጊዜ፤ ናንተ ኔን ንደ ዘዛችሁኝ አውቃለሁ፤ ደግሞም ናንተን አልፋለሁ ንዲሁም የግብፅን ምድር በምቀጣበት ጊዜ አልጉዳችሁም።»

«አ፤ አ፤ አመሰግንሃለሁ!»

አለ ሙሴ ከጭንቀቱ የተ ገላገለ። «ስለዚህ፤ ጌ ሆይ፤ ደሙን በም ይበት ጊዜ፤ ኛን ልፈናለህ ማለት ነው? አመሰግንሃለሁ!»

«ሙሴ ሆይ፤ ይህን ሌሊት ዘወትር ል ስ ውሰው ይገባል። በ ያንዳንዱ ዓመት በዓል አድርጋችሁ - የፋሲካን በዓል ል ከብሩት ይገባል - ይህም ለሕዝቤ ያደርግሁላቸውን ነገር ሕዝቤ ንዲያስ ውሱት ለማድረግ ነው። ይህን በተመለከተ ቀሪውን ሌላ ጊዜ ንነጋገራለን።

«ነገር ግን አሁን፤» በማለት ግዚአብሔር ንግግሩን ቀጠለ፤ «ለ ስራኤላውያን ይህን ንገር፡- ‘በዚያ ሌሊት የተጠበሰውን ጠቦት ጉበኑና መቃኑ በደሙ በተቀባው በቤቶቻችሁ ውስጥ ሳላችሁ በምትበሉበት ጊዜ - ከግብፅ ለመውጣት ሙሉ በሙሉ ዝግጁ መሆን ይኖርባችኋል።

«‘ ራ ችሁን በፍጥነት በል ችሁ፤ ቀበቶቻችሁን ጥቃችሁ፤ ጫማዎቻችሁን ተጫም ችሁ፤ በትርቻችሁን በ ጆቻችሁ ይዛችሁ፤ ደግሞም ሁሉንም ጓዛችሁን ጠቅልላችሁ፤ ግብፅን ለመልቀቅ ዝግጁ መሆን ይኖርባችኋል።

« ርሾ የሌለው ሊጥን የያዙ ቡሃቃዎቻቸውን ይዘው ንዲዘጋጁ ለሴቶቹ ንገራቸው። በዚያ ሌሊት ሊጡ ኩፍ ስኪል የሚጠበቅበት ምንም ጊዜ የለም።

«ምልክት ስሰጣችሁ፤ በአንድ ጊዜ ተነሥ ችሁ መንዝ ይኖርባችኋል - ከ ራ ችው ማለትም ከተጠበሰው ጠቦት፤ ያልተ በላና የተረፈውን የቱንም ንዲያቃጥሉት ለሴቶቹ ንገራቸው። ምንም ነገር መትረፍ የለበትም።

« ናንተ ሁላችሁ በጠዋቱ፤ በማለዳው ክፍለ ጊዜ ከመንጋዎ ቻችሁ ጋር ትጓዛላችሁ፤» አለ ግዚአብሔር።

ሙሴ ፈጥኖ ለመሄድ ሁኔ ዎችን አመቻቸ:: ጊዜው በጣም አጭር ነበር - ጥቂት ቀናት ብቻ ነበሩ የቀሩት! አንድም ደቂቃ መባከን የለባትም::

ሙሴ ና አሮን ለዕብራውያን ሰዎች ደስ የሚያሰኝ ዜና አደረሱላቸው:: አሥራ ሁለቱ የ ስራ-ኤል ነገዶች ሁሉ የገዛ ራሳቸው መሪ ነበራቸው፤ ደግሞም ጉዳያቸው በደንብ የተደራጀ ነበር::

ከኤፍሬም ነገድ የሆነ አንድ ወጣት ለመሪነት ተስፋ ሰጪ የሆነ ነገር በ ውነት ይ ይበት ነበር:: በዚህ ጊዜ የ ርሱን ጠቃሚነት ለሙሴ ከወርቅ የሚመዝን መሆኑን አረጋግጦል ል:: የ ርሱ ስም ኢያሱ ነበር:: ከይሁዳ ነገድ የሆነ ሌላ ወጣት ደግሞ ንደዚሁ ጉልህ ስፍራ ነበረው:: ስሙም ካሌብ ይባል ነበር:: ሙሴ በ ነዚህ በሁለቱ ወጣቶች ደስተኛ ነበር:: ሌሎችም ነበሩ፤ ነገር ግን ነዚህ ሁለቱ ከሁሉ የላቁ ነበሩ:: በተለይ ደግሞ ኢያሱ:: ካሌብ ና ኢያሱ የገዛ ነገዶቻቸውን በደንብ ያደራጁ ብቻ አልነበሩም፤ ነገር ግን በአጠቃላይ በተደረጉ ዝግጅቶች ሙሴን ና አሮንን የረዱ ነበሩ::

የሙሴ ና የአሮን ት ማርያም ለትልቁ ጉዞ ንዲዘጋጁ ሴቶችን አበረ ች፤ ረዳቻቸውም::

አ፤ ለመጓዝ ፈቃደኞች ንዳልሆኑ በግልጽ ይናገሩ የነበሩ አንዳንድ ሴቶች ንደ ነበሩ መገመት ትችላላችሁ:: «ምን፤ ኔ፤ ልጓዝ፤ በሕይወቴ መደምደሚያ ላይ ጉዞ ልጀምር? ኔ ባለሁበት

መሆን ነው የምፈልገው!» ማርያም ንዲህ ላሉት ሴቶች ለማሳመን ከባድ ሥራ ነበራት።

የቀሩዋቸው ሦስት ቀናት ነበሩ። በጌሄም የነበሩት ባሮች ንጹ ተለመደው በሥራቸው ላይ ነበሩ። በጌሄም በኩል ብ ልፍ፣ ጡብ ሠራተኞች በሥራ ላይ ሆነው ንዲሁም ሌሎች ገለባን ከጭቃ ጋር ሲያዋሕዱ ትመለከት ነበር። ዕብራውያን ባሮች የሆኑ አለቆች ባሮቹ ሥራቸውን ተግተው ንዲሠሩ ሲያጣድፏቸው፣ ነዚያ ክፉ የሆኑ ግብፃዊ አሠሪዎች ደግሞ የጭካኔ ተግባራቸውን አሁንም ያከናውኑ ነበሩ።

በዚያን ቀን በ ስራ-ኤላውያን ቤት በኩል ብ ልፍ፣ በ ያንዳንዱ ሰው ቤት ጓሮ አንድ ጠባቂ መኖሩን ትገረማለህ። ርሱም መልካም የሆነ ዝርያ፣ ግሩም የሆነ በጓሮ ስሮ ሣር የሚገጥ የአንድ ዓመት ጠባቂ ይመስል ነበር። ዚህም ዚያም የፍየል ግልገል ነበረ። ግራ የሆነ ነገር። ጠባቂ ወይም የፍየል ግልገል በጓሮው ያል ሰረበት ቤት አልነበረም።

ያሚን ና ናዳብ ጡብ ለመሥራት ገለባን ከጭቃ ጋር ያዋሐዱ ገና ሥራቸውን በማከናወን ላይ ነበሩ።

«መልካም፣ ያሚን፣ በዚህ ሥራ ላይ ብዙ የምንቆይ አይደለንም!» ለምን ነገሮችን ቀለል አድርገህ አትወስዳቸውም? በፍጥነት የማዋሐዱን ሥራ አትሥራ። ራስህን ደክማለህ፣ ደግሞም ረጅሙ ጉዞአችን ከመጀመሩ በፊት ትደክማለህ።»

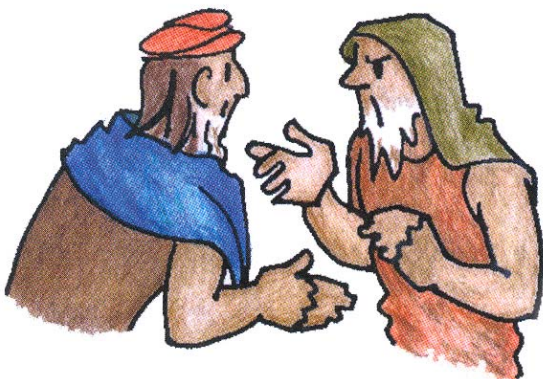
«ምንድን ነው ያልከው፣ ናዳብ? የመስማት ችሎ ዬ ምብዛም ንደ ሆነ ውቅ የለ?»

«ያልኩህ፣ ‘ይህን ያህል ራስህን አ ድክም ነው! ወደ ምድ ረ በዳ የምናደርገው ረጅሙ ጉዞአችን ከመጀመሩ በፊት ራስህን አ ድክም።’ መልካም በዓል ይሁንልህ፣ ያሚን! የተጠባበቅኸው አይደለህምን? አ፣ ኔ በ ውነቱ በጣም ትጉቻለሁ።» አለ ናዳብ።

«መልካም፣ የጭቃውን ድምፅ ከመስማት በላይ አንተን ንድስማህ ሥራዬን ባቆም፣ አሠራው ከበስተኋላዬ መጥቶ ጀርባዬን ይልጠኛል። ዓመት በዓሉን በተላጠ ጀርባ ማሳለፍ

አልፈልግም፤ አይደለም ንዴ? በዚያ ላይ ደግሞ ሁላችንም ግብፅን ለቅቀን የምንሄድበት ሁኔ በተመለከተ የማውቀው ነገር የለም፡፡»

«አንተ ሙሴ ና አሮን በሚናገሩት ነገር ምናለህን፤ ያሚን?» ናዳብ የተናደደ መሰለ፡፡

«አ፤ መልካም፤ አዎን፤ ስከ አሁን በዚሁ ምነት ውስጥ ነው ያለሁት፡፡ የጠየቅኸኝ ያለኸው ርሱን ከሆነ፤ ጠቦቴን ዝግጁ አድርጌአለሁ፡፡ ደግሞም በቅርቡ ያገባችው ልጄና ባልዋ በዚያ ምሽት ራትን ከ ኛ ጋር ለመብላት ይመጣሉ፡፡ ነገር ግን ምስኪንዋ ርጉዝ ልጄ ምን ንደም ደርግ አላውቅም፡፡ ልጄዋን የምትወልድበት ጊዜ አሁን ተቃርቧል፤ ደግሞም ኛ ሁላችን በአሥራ አምስተኛው ቀን ግብፅን ለቅቀን ንሄዳለን፡፡ ኔ ስለ ራሷ በጣም ተጨንቄአለሁ፡፡»

«አ፤ ያሚን፤ ንግግርህን ቀጥል፤ ምስኪን ሽማግሌ! ርሷ ምንም አትሆንም፡፡ የሴቶች መሪ ማርያም ንደዚህ ያሉ ነገሮችን ተመልክ ለች፡፡ ለጉዞው ዝግጁ የሆኑ ሁለት የተሸፈኑ ሠ ረገላዎች አዘጋጅ ለች፤ ደግሞም በ ርግጥም አዋላጆች አሉ፡፡ የተጓዘን ሳለን ሕፃናት በተሸፈኑት ሠረገላዎች ውስጥ ይወለዳሉ፡፡

ማርያም ስለዚህ ሁሉ ንዳሰቦችበት ሰምቼአለሁ።

«አንዱን ሠረገላ አዋላጅ ሲጋራ ንዲሁም ሌላውን ደግሞ አዋላጅ ፋሐ ብለው ል። ማርያም የ ስራ-ኤላውያን ወንዶች ልጆች ይገደሉ የሚለውን የጥንቱን የፈርዖን ሕግ የጣሱትን ሁለቱን ጀግኖች አዋላጆች ከቶ አትረሳቸውም። ማርያም የሲጋራ ና የፋሐ ሠረገላዎችን ዝግጁ አድርጋቸዋለች። ሴት ልጅህ ምንም አትሆንም።»

«አ፣ መልካም፣ ይህን በመስማቴ ደስ ይለኛል፤» አለ ያሚን። «ማርያም ብዙ ሴቶችን ወደ አዋላጅ ሲጋራ ና ወደ አዋላጅ ፋሐ መቃብሮች ባለፈው ምሽት ወስዳቸው ንደ ነበር፤ ይህም ግብፅን ከመልቀቃችን በፊት የመጨረሻ መሰናበቻ ለማድረግና ምስጋና ለአዋላጆቹ ለማቅረብ የተደረገ ንደ ነበረ ሰምቻለሁ፤ ልክ ነው?»

«አ፣ ዛሬ ምሽት ኢያሱ፣ የዮሴፍ ነገድ የሆነውን፣ የምናሴ የሆኑትንም ንደዚሁ፣ የሴፍ ወደ ተቀበረበት ስፍራ ይወስደናል፤» አለ ናዳብ። «የሴፍ ለ ነዚህ አራት መቶ ዓመ ት በተቀበረበት ስፍራ ንዳለ ገም ለሁ። ግብፅን ለቅቀን በምንሄድበት ጊዜ የዮሴፍን አጥንቶች ይዘን መሄድ ንዳለብን ኢያሱ አስ ውሷል። ኢያሱ ይህንን ማስ ወሱ ደግ አድርጓል። ስለዚህ ጉዳይ ከሙሴ ጋር ተነጋግሮአል። ደግሞም ሙሴ ንዲህ አለ፡- ‘ብ ርግጥ፣ ይህን ማድረግ ይኖርብናል! ያንን ላፊነት ውሰድ፣ ኢያሱ። አንተ የዮሴፍ ወንድ ልጅ የኤፍሬም ልጅ ዘር ነህ። ከአንተ ጋር ሊሄዱ የሚፈልጉትን የዚያን ጎሳ የሆኑትን ውሰዳቸው። የምናሴንም ድርሻ አትርሳ! ምናሴም የዮሴፍ ልጅ የነበረ ሰው ነው። ከአንተ ጋር ሊሄዱ የሚሹትን ሁሉ ይዘሃቸው ሂድ። አነስ ያለች ግብዣ አዘጋጅና ሬሣውን በክብር አውጣ፣ ደግሞም በአሥራ አምስተኛው ቀን ግብፅን ለቅቆ ለመሄድ በሠረገላ ላይ ዝግጁ አድርገው።’»

«ምን፣ አንተ ዛሬ ማ ወደ ዮሴፍ መቃብር ትሄዳለህ? በ ውነት አንተ ይህን ሁሉ ምናለህ ማለት ነው፣ አይደል?» አለ ያሚን።

«በ ርግጥ! ኔ ዛሬ ወደዚያ ለመውረድ ደግሞም የዮሴፍን

የሬሳ ሣጥን ጋሪ ላይ በማስቀመጡ ተግባር ላይ ገዛ ላደርግ ሄዳለሁ፤» አለ ናዳብ። «ዮሴፍ ምነት ነበረው፣ ርሱም በዚህ ምነት ኖሮበ ል። የሞተ ሳለ፣ ማብፅን ለቅቃችሁ ወደ ተ ስፋይቱ ምድር -- ወደ ምድራችን፣ ያህዌ ተስፋ ወደ ገባልን አገር- በምትሄዱበት ጊዜ፣ አጥንቶቼን ከ ናንተ ጋር ውሰዱ» አለ። ናም ዛሬ ምሽት ከአራት መቶ ዓመ ት በኋላ ይህን ለማሰብ የሬሳ ሣጥኑን ጋሪ ላይ በመጫን ለጉዞ ዝግጁ በማድረግ ረገድ ገዛን ለማድረግ ወደዚያ ወርዳለሁ!»

«የሬሳ ሣጥኖች በጋሪዎች ላይ ና የተወለዱ ሕፃናት በተንቀሳቃሽ ሠረገላዎች ላይ! አ፣ ናዳብ በ ውነት አንተ ያስደሰትክኝ ነው፤» አለ ያሚን። «ፈርዖን ቀድሞውኑ ለጥቂት ጊዜያት መሄድ ንደምንችል ተናግሮአል - ይሁንና፣ አሁንም ገና አልሄድንም።»

8

ላቂ ማምለጥ

«ሙሴ ሆይ፤ በ ነዚህ ቀናት ለሁለት ደቂቃዎች ንኪ ብናገኝህ ደስተኞች ነን፤» አለች ሲፖራ ሙሴ ቤተሰቦቹን ‘ ንደ ምን አላችሁ» ብሎ ለመጠየቅ ወደ ቤቱ ሲገባ፡፡

«ዕቅዶቹ በ ንዴት ያለ ሁኔ የተተገበሩ ነው?» ብላ ጠየቀች ሲፖራ፡፡ «ብዙ ነገሮችን ል ከናውን፤ ሙሴ--በወሩ በአሥራ አምስተኛው ቀን ማለዳ ላይ ዕብራውያንን ሁሉ ከግብፅ ል ወጣ ነው! ደግሞም ኛ አሁን በአሥራ ሦስተኛው ቀን ላይ ንገኛለን፡፡ በል፤ ይህችን ትንሽ ምግብ ጉረስ፡፡»

ሙሴ በችኩላ ምግቡን የበላ ሳለ፤ ሲፖራ ንዲህ አለች፤ «ሙሴ ሆይ፤ ጌርሳም፤ ጤነኛ ንዳልሆነ ውቃለህ፡፡ ለብዙ ቀናት ምግብ በደንብ አልበላም፡፡ ምን የረበሸው ንደ ሆነ አላውቅም፡፡»

«ኣ፤ ነፃ ስለ መውጣት በማሰብ ንጉሶቹ ነው፤» አለ ሙሴ፡፡ « ኛ ከምድያም ከመጣንበት ጊዜ ጀምሮ ልጄ ንዲህ ያለ ግድ መሰኘት

አሳይቷል። ነገሮች ንዴት የተከናወኑ ንዳለ አከ ትሎ ይጠይቀኛል። ነፃ መውጫው ጊዜው የቀረው ሁለት ቀን ብቻ ስለሆነ በዚህ ንጉሶች ነው።»

ሲፖራ ጭንቅላቷን ነቀነቀች። «ሙሴ ሆይ፣ ነገሩ ንዲህ አይደለም። በልጁ አ ምሮ ውስጥ አንድ ነገር አለ። ርሱ አዝኖአል፣ ተጨንቋልም። ምን ንደ ሆነ ሊነግረኝ አልፈለገም፣» ብላ ሲፖራ አቃሰተች።

«አ፣ ደ ና፣ ምናልባት ለኢሊዔዘር ይነግረው ይሆናል። ኤ ሊዔዘርን ጠይቀሽዋል?» ሲል ሙሴ አሳብ ሰጠ።

«አይ፣» አለች ሲፖራ።

«ለማንኛውም ልጆቹ የት ነው ያሉት?» ብሎ ጠየቀ ሙሴ።

«አላወቅሁም፣» አለች ሲፖራ። «ከንደኞቻቸው ጋር ይመስለኛል። ዚህ ንደምትመጣ ቢያውቁ ኖሮ፣ ዚሁ ይሆኑ ነበር። ጌርሳም ሁልጊዜ ጠቦቱን ለማሻሻት ወደ ንጋ ይሄዳል። ርሱ ልቡ ሩ ሩ የሆነ ልጅ ነው። የ ርሱ የቤት ግልገል ጠቦት ባለመሆንዋ

ነገር ግን በመንጋው ውስጥ ካሉት አንዷ በመሆንዋ ደስተኛ ነች።

«ኤሊዜዘር ትናንት ርሱን፣ ‘ጌርሳም ሆይ፣ በአንተ ፈን ጠቦትዋ ልትሞት ነው። አንተ የዚህ ቤተሰብ የበኩር ልጅ ነህ’ አለው። ጌርሳም ዕንባ በዕንባ ሆነ። ርሱ ትናንት ምንም ምግብ አልቀመሰም። እኔ መላው የ ስራኤል ጉዳይ አ ምሮህን አጨናንቆት ያለኝ በዚህ አንተን በማስጨነቄ አዝናለሁ፤» አለች ሲፖራ። «ነገ ማ ፣ ለአሥራ አራተኛው ቀን ራት ቤት ትመጣለህ?» ብላም ጠየቀችው።

«አ፣ ዚህ በጊዜ ነው የምገኘው፣ ሲፖራ፤» አለ ሙሴ። «ጠቦቱን አርዶ ለማዘጋጀት ደሙንም በጉበኑ ና በመቃኑ ላይ ከመቀባት የሚገ ኝ ምንም ነገር የለም። ኤሊዜዘር ትክክል ነበር የተናገረው። የጌርሳምን ሕይወት ለማዳን ነገ ማ ጠቦቱ መ ረድ ይኖርበ ል። ደግሞም ኛ ሁላችን በአንድነት ፋሲካን መብላት አለብን። አባቴ ናቴ ና ማርያም ከ ኛ ጋር ይሆናሉ። አሮን ትልልቅ ልጆች አሉት። ሁሉም በአንድነት በ ርሱ ቤት ይሆናሉ፤» አለ ና ሙሴ ንደገና ከቤት ወጥቶ ሄደ።

ከትንሽ ጊዜ በኋላ፣ ጌርሳም ና ኤሊዜዘር ወደ ቤት መጡ።

ጌርሳም ንሮ ያለውን ጠቦት ለማየት ሄደ። ጠቦቱን መገበው ና ደባበለው። «ስለ ኔ፤» አለ፣ ናም ወደ ቤት ገባ።

«ሰላም! ሰላም፤ ማዬ!» አሉ ልጆቹ።

«ከአንድ ግማሽ ሰዓት በፊት አባ ችሁ ዚህ ነበር፤» አለች ሲፖራ።

«አ፤ አይ-ይ፤ አመለጠን! አይ-ይ!» አሉ ጌርሳም ና ኤ ሊዔዘር ተስፋ ቈርጠው።

«አባዬ ነገ ቤት ይመጣል፤ አይደል ማዬ?» ጌርሳም ገርጥቶ ና ተሸብሮ የ። «በጊዜ ዚህ በመገኘት ጠቡቱን አርዶ በደሙ የቤቱን መቃንና ጉብን ይቀባልን? ዚህ በጊዜ የማይደርስ ቢሆንስ?»

«ጌርሳም፤ ርሱ ቤት ይሆናል። ለዚህ ሁሉ ነገር በጊዜው ቤት ንደሚገኝ ና ከ ኛ ጋርም ራት ንደሚበላ አባ ችሁ ተናግሮአል።»

«ሁሉም ነገር ሲያከትም ደስ ይለኛል፤» አለ ጌርሳም።

«አዎን፤» አለች ሲፖራ በፈካ ሁኔ ፤ « ስራ-ኤላውያን ባሮች ሁሉ ነፃ ሲሆኑ ስኪ አስብ። ያ ቀን ንዲመጣ ትጠብቅ ነበር፤ ጌርሳም! የባሮቹ ጉዳይ አስጨንቆሃል። ፈርዖን በዚህ ጊዜ አሳቡን አይለውጥም። ዕድልም የለውም። ይህ የተወሰነ ነገር ነው።»

« ማዬ፤ አሁን የተጨነቅሁ ያለሁት ስለ--ስለ ባሮች

አይደለም። ኔ የተጨነቅሁ

ያለሁት ስለ--ስለ ራሴ ነው፤» አለ

ና ጌርሳም ንባ በ ንባ ሆነ።

«የ ግዚአብሔር መልአክ ቤ ችንን

ያል-ያልፋል ወይስ -- ኔ ል-ል-

ልሞት ይገባኛል?» ሲል ጌርሳም

ያለቀሰ ጠየቀ።

« ንግዲህ፤ ጌርሳም ዚህ ተ መልከት፤» አለች ናቱ፤ ጆችዋን

በትከሻው ላይ ያደረገች፤ «ስለዚህ ጉዳይ የተሰጠን የ ግዚአብሔር

ቃል አለን፡- ‘ደሙን በማይበት ጊዜ አልፋችኋለሁ’ ብሎአል ግዚአብሔር። ምንም ጉዳት ወደ ናንተ አይመጣም። ግዚአብሔር የተናገረውን ነገር ልናምን ንችላለን። ቃሉ የሚ መነበት ነው። በአንተ ፈን ጠቦቱ ይሞ ል። በአንተ ፈን ። ጠቦቱ የሚሞት ከሆነ፤ አንተ አትሞትም። ጠቦቱም አንተ ም ሁለ ችሁም ልትሞቱ አትችሉም።»

«መልካም፤ ጉዳዩን ለመፈጸም አባዬ በጊዜ ይመጣል ብዬ ተ ስፋ አደርጋለሁ።»

«አዎን፤ ይመጣል፤» አለች ሲፖራ።

ነገር ግን በዚያን ምሽት ጌርሳምን ለረጅም ጊዜ ንቅልፍ አልወሰደውም ነበር። «በ ኔ ፈን ። ጠቦቱ በ ኔ ፈን ፤» አለ ለ ራሱ ደጋግሞ። በመጨረሻም ንቅልፍ ጭልጥ አድርጎ ወሰደው።

በሚቀጥለው ቀን ምሽት፤ ሙሴ ለቤተሰቦቹ ጠቦቱን በጊዜ ዝግጁ አደረገው። ጌርሳም ና ኤሊሄዘር አባ ቸው ደሙን የሂሶጽ ቅጠል ዝንጣይን ንደ ብሩሽ በመጠቀም በቤቱ በር ጉብን ና መቃን ላይ ሲቀባው ተመለከቱ።

«አባዬ፤ በቂ የሆነ ደም የ ረጨህ ይመስልሃል?» ሲል ጌርሳም ጠየቀ። «የሞት መልአክ ያየው ዘንድ በቂ ነውን?»

«ሁሉንም አድርጌዋለሁ፤» አለ ሙሴ። በ ርግጥም ይህ በቂ ነው።»

ሲፖራ በጥሩ ሁኔ የነደደ ያለ ሳት አቀጣጠለች፤ ደግሞም በቅርቡ ጠቦቱ ይጠበሳል። የሴት አያ ቸው፤

የወንድ አያ ቸው ና አክስት ማርያም ትንሽ ዘግየት ብለው መጡ። የተጠቀለሉና ለጉዞ የተዘጋጁ ልብሶቻቸውን ይዘዋል። ማቡኪያ ዕቃቸውንና የሴት አያትየውን ርሾ የሌለበት ሊጥም ንደዚሁ ይዘው ነበር - በማለዳ ተነሥተው የማይሄዱ ከሆነ፤ ኩፍ ብሎ መነሣቱ የማይቀር ነው። አክስት ማርያም ትንሹን በገናዋን ና ትንሿን ከበሮዋን ይዛ መጥ ለች። ላቁን ጉዞ በማደራጀትና በማቀናጀት ረገድ በማገዝ ስትባክን ነበር የቆየችው፤ ነገር ግን አሁን ያንዳንዱ ሰው የሚጠበሰውን የጠቦቱን ሥጋ ለማዘጋጀት ወደ ቤቱ ሄዶአል። በዚያ ምሽት በጌሄም የሚያልፍ ማንም ሰው የተጠበሰ ሥጋ ይሸተዋል!

ጊዜው ወደ መጨለሙ ቀርቦ ነበር፤ ጌርሳም ወደ ውጭ ለመሄድ ፈልጎ ነበር። «ማናችሁም ብትሆኑ ወደ ውጭ አት-- አትውጡ!» አሉ ሙሴ ና ሲፖራ አንድ ላይ።

«አ፣ -ኔ ደሙ በበሩ መቃን ና ጉበን ላይ ንዳለ ለማየት ፈልጋለሁ፤» አለ ጌርሳም። «መልአኩ የሚያየው ይመስልሃል?» ብሎ ጠየቀ በጭንቀት።

«በ ርግጥ ያየዋል!» አለ ሙሴ። «ሳያየው ሊቀር አይችልም። ጥሩ ስሜት ንዲሰማህ ከፈለግህ ትንሽ አጮልቀህ ይ። ነገር ግን ከዚያ በኋላ ቶሎ ወደ ቤት ግባና በሩን ዝጋ።»

ብዙ ወንዶች ልጆች በዚያ ምሽት፤ በጌሄም፤ በቤ ቸው በር መቃንና ጉበን ላይ ደም መኖሩን አጮልቀው ለማየት መረባረባቸውን ልነግርህ ችላለሁ።

ስለዚህ በጌሜም ያሉ ቤቶች ሁሉ በሮቻቸው ዝግ ነበሩ።

«ጌርሳም፣ ጌ ግዚአብሔር ከ ኛ ጋር ነው፤» ያለ ሙሴ ይናገር ነበር። አክስት ማርያም ሙሴ የተናገረ ሳለ በጽጥ በገናዋን ትመ ነው። «ወፍ ጫጩቶችዋን ከክንፎችዋ በ ች ንደምትጠብቅ ሁሉ ጌ ከአደጋ ይጠብቀናል። ወፍ ጫጩቶችዋን ከክንፎችዋ በ ች ጋርዳ ስትጠብቅ ተመልክተዋል። በ ንደዚህ መልኩ ነው ግዚአብሔር የሚጠብቀን። አትፍራ! ምነ ችንን በልዑል ግዚአብሔር ላይ ስላደረግን፣ ከዚህ ምሽት አስፈሪ ነገሮች የተከለልን ነን።

«ክፉም ወደ አንተ አይቀርብም የሚል ቃሉ ተሰጥቶናል። መቅሠፍት ወደ ቤ ችን አይቀርብም። ጌ በደ ንነት ንዲጠብቁን መላ ክቱን ሁሉ፣ አዝዞአል። ‘በመከራ ጊዜ ከ ናተ ጋር ሆናለሁ። ኔ ነፃ አወጣችኋለሁ። ኔ ከአደጋዎች ሁሉ ደጋችኋለሁ። ኔ አከብራችኋለሁ፣’ ብሎአል።

«ነፃ መውጣ ችን በማለዳ ይሆናል። የጌ ሕዝብ በነፃነት ይሄዳል!» አለ ሙሴ። «ጌርሳም፣ ና፣ ራትህን ብላ። ለጉዞው ጠንካራ መሆን ትፈልጋለህ፣ አይደለም ንዴ? ምነ ችንን በጌ ያህዌ ላይ አድርገናል። ኛም - አንተም - በ ርሱ ጥበቃ ውስጥ ሙሉ በሙሉ በደ ንነት ንገኛለን።»

ጌርሳም አባቱ የሚነገረውን አደመጠ ና ትንሽ ራት በላ።

ከበር ውጭ «ሂዱ!» የሚለውን ድምፅ ምልክትን በሚሰሙበት ጊዜ አንሥተው ይዘው የሚወስዱት ጓዝ በዚያ ነበር። የተጠቀለለ ድንኳንም ንደዚሁ በዚያ ነበር። አክስት ማርያም ቤተሰቦች ሁሉ በበረሃ የሚኖሩበት ከፍተኛ ጠጉር የተሠራ ድንኳን ፈትለው ማብጀ ቸውን ማረጋገጥ ነበረባት።

የኤሊዔዘር ና የጌርሳም ትናንሽ ጠቦቶች ለጉዞ ዝግጁ ነበሩ።

ጠበቶቹ አሁን ቤት ውስጥ ወለሉ ላይ ከልጆቹ ጋር ተኝተው ነበር።

ጊዜው ልክ ኩለ ሌሊት ነበር። ሲፖራ ና አክስት ማርያም ንዲሁም ሴት አያ ቸው ራት ከተበላ በኋላ ሁሉን ነገር ያጸዱ ነበር። ያንዳንዱ ትርፍራፊ ሁሉ መቃጠል ነበረበት።

ሲፖራ አስከፊ የሆነው ጩኸት ስከተሰማበት ጊዜ፣ የሚሄዱበት ምልክት ስኪሰጥ ድረስ ጌርሳም ና ኤሊዔዘር አሁን ዕረፍት ንዲያደርጉ ትመክራቸው ነበር። ጩኸቱ አስፈሪ ነበር። በጩኸት ና ልቅሶው፣ የተከበቡ ይመስል ነበር። በ ላቅ ና ቀጣይነት ድምፅ - ሞገድ ነበር የመጣው። በዚያ ውድቅት ኩለ ሌሊት ከመላው ግብፅ የመጣ ጩኸት ነበር።

«የቱም መቅሠፍት ወደ ቤቶቻችን አይቀርብም፤» አለ ሙሴ። «በዓይኖቻችሁ ብቻ የክፉዎችን ውድመት ያላችሁ»-- ነርሱም በ ግዚአብሔር ማመንን ና ርሱን መ ዘዝ ንቢ ያሉ ሰዎች ናቸው።

በቤቱ ውስጥ ካሉት ማንም ሌላ ሰው የተናገረ አልነበረም። ፍጹም የሆነ ጸጥ ሰፍኖ ነበር።

ከዚያም በሩ ተንኳኳ። ጌርሳም በፍርሃት ተርበተበተ።

«ሙሴ ዚህ አለ? ፈርዖን ሙሴን በአስቸኳይ ለማግኘት ይፈልጋል።»

«አሃ፣ አሁን ፈርዖን ንድንሄድ ሊለምነን ነው!» አለ ሙሴ።
ና ቸውን ሴት አያ ቸውንና ወንድ አያ ቸውን ንዲንከባከቡን
ና በተቻላቸው ሁሉ ንዲረዱዋቸው ለጌርሳም ና ለኤሊሄዘር
ላፊነቱን ሰጥቶ በፍጥነት ወጥቶ ሄደ። ምክንያቱም፣ ያንዳንዱ
ሰው ከግብፅ ንዲወጣ የሚያዘጋጅበት ጊዜ ስለሆነ፣ በሥራ
ስለሚወጠር ነው።

ሙሴ ትክክል ነበረ። ፈርዖን ዕብራውያን ንዲሄዱ ይፈልግ
ነበር። «ከግብፅ በአስቸኳይ ውጡ!» ሲሉ ፈርዖን ና መኳንንቱ
ጩኸ። «ሰዎች ሆይ፣ ኛ ሁላችን ከመሞ ችን በፊት፣ ሂዱ!
አሁኑኑ ሂዱ! ነገር ግን ባካችሁ ባርኩኝ!» አለ ፈርዖን
ሙሴ ምልክቱን ሰጠ። በዕቅዱ መሠረት በጌሄም በኩል ተላለፈ፣
ና ከጌሄም ላቅ ጩኸት ወጣ። የደስ ና የነፃነት ጩኸት
ነበረ!

የጠቦቱ ደም የተቀባበት በር ተከፈተ፣ በውስጡ የነበሩ ሰዎች
ሁሉ ከነሸክሞቻቸው ወጡ፣ የተመሙ፣ በደስ ም ያሸበሸቡና
የጨፈሩ መንዝ ጀመሩ። ዝማሬዎችንም ይዘምሩ ነበር።

ንደ ቀደው፣ ዝግጅቱና ሂደቱ በዚሁ ቀጠለ። ያንዳንዱ
ነገድ የየራሱ ባንዲራ ና ሰንደቅ ዓላማ ነበረው። ዕብራውያን
በየጉሣቸው፣ ከ ንስሶቻቸው ጋር ወጥተው ሄዱ። አህዮች፣ ጥቂት
ግመሎች ንዲሁም ፈረሶች ና ሠረገላዎች፣ በጎች ና ፍየሎች፣
ላሞች ና ዝዮዎች (ዳክዬዎች) ነበሩ።

የሚገርም ነው፤ ዝፍዎቹ የማስካካት ና ንደ መተሽ ያለ ድምፅ ያሰሙ ነበር! በጎቹ «በኤ-ኤ-ኤ፤» ይላሉ፤ አህዮቹም ያናፋሉ፤ ፈረሶቹ ያሽካካሉ፤ ላሞቹ ንቧ ይላሉ፤ ሕዝቡ ይጮኹ ነበር። ሁሉም ለደስ ይህን ያደርጉ ነበር። የግብፅ ውሾች ንቧ በ ነርሱ ላይ አልጮኹባቸውም። በዚህ ፈን ፣ ግብፃውያን፣ ስለ ሞተባቸው የበኩር ልጅ በኀዘን ያለቀሱ፣ ለዕብራውያን የአልባሳት ና ውድ የሆኑ የወርቅ ና የብር ጌጣ ጌጦች ስጦ ዎችን ሊሰጡዋቸው ወጡ።

ከግብፃውያን የተቀበሏቸውን አልባሳት ና ወርቅ ንዲሁም ብር ይዘው፣ ንደ አንድ ግዙፍ ሠራዊት ዕብራውያኖቹ መንገዱ ላይ መትመም ጀመሩ። በባርነት የገነቡዋቸውን ላላቅ (ግዙፍ) ሕንፃዎችን ያለፉ ዕብራውያን ጮኹ። ያሚን በጋሪ ላይ ተሳፍሮ፣ ማሚ ግሮቹን ያንጠለጠለ፣ ጭቃ ያቦካበት በነበረው ቦ አለፈ።

«መልካም፤» አለ፤ « ኔ ንኳ ይህን ከቶም አላምንም ነበር! ይሁን ና፤ ሴት ልጄ ደ ና ትሆናለች ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ፡፡»

ወዲያውም በተሸፈነው የአዋላጅ ስፍራ፤ የሲፖራ ሠረገላ በተባለው ውስጥ ተሳፍራ የሄደች የነበረችው ሴት ልጁ ደስ የሚል ወንድ ልጅ መገላገልዋን አንድ ሰው ነገረው፡፡

«ሃ! ሃ! ስለዚህም ኔ አያት ሆንኩኝ ማለት ነዋ!» አለ ያሚን፡፡ «ናዳብን በማገኘው ጊዜ የምነግረው ዜና ይህንን ነው፡፡»

በ ንደዚህ ያለ መንገድ ግዚአብሔር ስራኤልን መርቶ ከግብፅ አወጣ፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ ንደሚናገረው፡- «ስለዚህ በቀንም ሆነ በሌሊት መንዝ ይችሉ ዘንድ፤ ግዚአብሔር በቀን በመንገዳቸው ሊመራቸው በደመና ዓምድ፤ በሌሊት ደግሞ ብርሃን ሊሰጣቸው በ ሳት ዓምድ በፊ ቸው ይሄድ ነበር፡፡»

9

በቀይ ባሕር የተገኘ ድል

«ሠረገላዬን አምጣ! ኔ ወደ ጌሄም ወርዳለሁ። የግንባ ስፍራዬን ገብኛለሁ።»

«ነገር ግን በዚያ ማንም የለም--»

«ትስማኛለህ? ወደ ጌሄም ወርዳለሁ። ሠረገላዬን አምጣ!»

የፈርዖን ሠረገላ ወደ ጌሄም ገሰገሰ።

«ባሮች በየትኛውም ስፍራ አይ ዩም? መላው...መላውን ስፍራ ትተውት ሄደዋል። ንደ ሙት መንደር ሆኖአል። ሥራዬ ሁሉ በነበረበት ቆሞአል። ግንባ የለም። ጡቦች የሉም። ምንም-- ምንም--

« ንዴት ተጃጃልሁ! ንዴትስ ያለ ፈሪ ነበርሁ! ሙሴንና ያንን ደደብ አሮንን በማዳመጤ ለካ ተሞኝቻለሁ። አምላካቸው ያህዌ መቅሠፍቶችን ላከ? አ፣ ንዲህ አልነበረም! ቅንጣት ህል ንኳ ርሱ አልላከም! ነርሱ ተፈጥሮአዊ አደጋዎች ነበሩ! አምላካቸው የት ነው ያለው? ፈራው ዘንድ አምላካቸው ማን ነው? ኔ

የግብፅ ፈርዖን ነኝ! ባሮቼን ደግሞ መልሼ አመጣቸዋለሁ። ወደ--ወደ-- ወደ ቤተ መንግሥት በአ--በአ-- በአንድ አፍ !» ሲል ፈርዖን ተንተ ባተበ።

አስቸኳይ ት ዛዝ ከቤተ መንግሥቱ ተላለፈ። «የጦር ሠ ረገሎቼን አዘጋጃልኝ! ለጦርነት የምጠቀምባቸውን ፈረሶቼን አሁኑኑ ጥመዱ! ባሮቼን አሳድዱ! መልሷቸው!» ሲል ፈርዖን አዘዘ።

«ነገር ግን-ነገር ግን-ነገር ግን ግርማዊ ሆይ፣ የበኩር ልጆቻችንስ ሞት ጉዳይ!» ሲል የፈርዖን የጦር አዛዦች መካከል አንዱ መናገር ጀመሩ።

«የባሮቼ አምላክ፣ ያህዌ---»

«በቅቧቸው! በቅቧቸው! ሁላችሁም ትሰሙኛላችሁ? ማንም ሰው ከአሁን በኋላ አያስፈራኝም። ባሮቼን መልሳችሁ አምጡልኝ! ትሰማላችሁ?»

ስለዚህም፣ ሺህ ሁለት መቶ ፈረሶች ተመርጠው ተዘጋጁ።

ስድስት መቶዎቹ የጦር ሠረገሎች ለመጉተት ተጠመዱ።

«ባሮቹን ሳትይዙ ንዳትመለሱ!» ብሎ ጮኽ ፈርዖን ነርሱ የሄዱ ሳለ።

በዚህ ጊዜ ዕብራውያን በምዕራባዊው የቀይ ባሕር ዳርቻ ደርሰው በዚያ ዐርፈው ነበር።

ይህ ግዙፍ ና ያል ጠቀ ሕዝብ ንዲህ ርቆ መጓዙ ደ ና ተ ጉዟል የሚባልለት ነው። ነገር ግን ዕብራውያኑ ደ ና ንዲጓዙ ያስቻላቸው በቀን የደመና ዓምድ ሆኖ የሚመራቸው በምሽት ደግሞ የ ሳት ዓምድ ስለ ሆነላቸው ነበር።

«አ፣ አባዬ፣» አለ ጌርሳም፣ ሙሴ ከባሕሩ ዳርቻ ሲመጣ ና «ሁላችሁ ንዴት ናችሁ?» ብሎ ቤተሰቡን በሚጠይቅበት ጊዜ። «አ፣ አባዬ፣ በባሕሩ ዳርቻ ከሚገኙት ሰዎች ሁሉ መካከል ኛን ፈልገህ ንዴት ል ገኝ ትችላለህ ብዬ የተደነቅሁ ነበር፣» አለ። ጌርሳም ብሩህ ብርቱካናማ ቀለም ያለው አንድ ዓሣ በገመድ ይዞ ያወዛውዝ ነበር።

«አባዬ፣ የሚገርም ነገር ነው!» አለ ኤሊዌዘር። «ጌርሳም ና ኔ ከባሕሩ ውስጥ ዓሣ ያጠመድን ነበር። ደግሞስ ንዴት የም ምር ዓሣ መሰለችህ!» አውራ ጣቶቹን በአሸዋው ውስጥ ያሽ ኤሊዌዘር ከት ብሎ ሳቀ። «ትንሽ ንድትበላ በሰዓቱ ነው የደረሰኸው። ማዬ ለ ራ ችን ዓሣ የጠበሰች ነው።»

ሙሴ ሣቀ። « ናንተን ለማግኘት በመንገዴ ሁሉ የመጣሁ

ላለ በየስፍራው ዓሣ ሲጠበስ ይሸትተኝ ነበር።

«ላገኘው የምፈልገውን ለማግኘት በጣም ቀላል ነው። ማንንም ማግኘት ችላለሁ ማለት ይቻላል፤» አለ ሙሴ። «የ ያንዳንዱ ነገድ ሕዝብ በአንድ ላይ አሉ። ያንዳንዱ ነገድ የራሱ የሆነ ሰንደቅ ዓላማ፣ ባንዲራ አለው። ናንተ - ኛ-- ከሌዊ ነገድ ነን፤ ስለዚህም ነሆ ዚሁ ነን። አዎን፤ ያ ዓሣ ደስ የሚል ሽ አለው። ኔ በትክክለኛው ሰዓት-- ራት ላይ ነው የደረስሁት!» አለ ሙሴ።

«አባዬ፤ ይህ የባሕር ዳርቻ ጉዞ የምናቆምበት ና ደስ የሚያሰኝ ግሩም ስፍራ ነው፤» አለ ኤሊሄዘር። « ያንዳንዱ ሰው ዚህ በመሆኑ ደስተኛ ሆኖአል፤ ተመስጦአልም።»

«አይ፤ አይደሉም፤ አንዳንዶች ያጉረመረሙ ናቸው፤» አለ ሙሴ። « ኔ ከአንዳንድ ሰዎች ጋር አልተግባባሁም። ይሁንና፤ በዚህ አትጨነቁ። ራ ችንን በደስ ንብላ።»

«አባዬ፤» አለ ጌርሳም፤ «ዓሣ በምናጠምድበት ጊዜ፤ አንድ ሰው ለሌላ ሰው፤ ‘ሙሴ ወደ ቀይ ባሕር ያንቀራፈፈ ኛን ለምን ንዳመጣን አላውቅም። በ ርግጥ በፍጥነት ወደ ተስፋይቱ ምድር፤

ወደ ከነዓን፣ የሚወስደው መንገድ በ ላቁ ባሕር ዳርቻ በኩል ነበር። በዚያ መንገድ ፈጥነን ንደርስ ነበር። ኛ ዚህ ምን የምናደርገው ነገር አለ? ሲል ስምቹዋለሁ።

«ሌላው ሰውዬ፣ ኔ፣ ርሱ ከየትኛውም ነገድ ንደ ሆነ አላውቅም ንጂ-- ንዲህ ብሎአል፣ ‘በቀን በደመና ዓምድ በምሽት ደግሞ ተለውጦ በ ሳት የሚመራን ዓምድ አላየኸውም ንዴ? የሚመራንን ርሱ ነው።’ ሲል፣ በዚሁ ጊዜ የመጀመሪያው ሰውዬ አጉረመረመ።»

«ከዚያም የ ኛ የሆነ ሰው ርሱ ከየትኛው ነገድ ንደ ሆነ ጠየቀው፣» ሲል ኤሊኤዘር ደግሞ ጨዋ ውን ቀጠለ። «ሰውዬው ደግሞ፣ ‘ሆ! ሆ! ከየትኞቹም ነገዶቻችሁ አይደለሁም።’ አለ።

«‘ደ ና፣ ዚህ ከ ኛ ጋር ምን ደርጋለህ?’ ሲል የ ኛ ሰው ጠየቀው።

«‘አ፣ ኔ በግብፅ በባርነት መኖር መሮኝ ነበር ና ለቤተሰቤ፣ «ኑ፣ ከያህዌ ሕዝብ ጋር ዕድል ፈን ችንን ንይ። ከ ነርሱ ጋር መሄዱ በግብፅ በባርነት ከመኖር በምንም መልኩ የከፋ ሊሆን አይችልም አልጓቸው።’

«ልክ በዚያን ጊዜ፣ ወዲያውኑ ጌርሳም አንድ ዓሣ ያዘ፣ ኛም ጅግ ከመደሰ ችን የተነሣ ማዳመጡን አልቀጠልንበትም።»

«አ፣» አለ ሙሴ፣ «ልክ ንደ ዛ ሰውዬ ዓይነቶቹ ብዙ ሰዎች ከ ኛ ጋር አሉ። ነርሱ ና ቤተሰቦቻቸው ከ ኛ ጋር ከግብፅ

ወጥተው መጥተዋል። ነርሱ ‘የበሩ ውስጠኛ ንግዶች’ ናቸው። ስለ ጌ ናስተምራቸዋለን። ሁሉንም ነገር በአንድ ጊዜ ሊረዱት አይችሉም። አንዳንዶቻችንም ቢሆን ንደዚሁ ሁሉን በአንዴ ልንረዳ የማንችል ነን።

«በ ላቁ ወንዝ ዳርቻ አድርገን ወደ ከነዓን ያልሄድንበት ምክንያት ይህ ነው፤ ጌርሳም፡- ግዚአብሔር ያህዌ በዚያ መንገድ ንዳንሄድ ተናግሮናል። በዚያ መንገድ የፍልስጥኤማውያን አገር ይገኛል። ነርሱ ጦርነትን የሚወድዱ ሰዎች ናቸው። በምድራቸው ላይ በምናልፍበት ጊዜ ያጠቁናል። ባሮቹ ይፈራሉ። ፊ ቸውን ወደ ጎላ መልሰው፤ ለባርነት ቀጥ ብለው ወደ ግብፅ ተመልሰው ይሄዳሉ።»

«ፍልስጥኤማውያን ንዲያገኙን ኔ አልፈልግም። ሁላችንንም ይገድሉናል፤» አለ ጌርሳም።

«ያም ቢሆን የሚያስፈራ ይሆናል፤» አለ ኤሊዔዘር።

«አይደለም፤ አይደለም፤» አለ ሙሴ፤ «በበረሃው በኩል፤ በቀጥ ወደ ሲና ተራራ መሄድ ይኖርብናል። ወደ ከነዓን ከመሄዳችን በፊት በዚያ በአዲስ መንገድ ሊገናኘን ንደሚፈልግ ጌ ያህዌ ተናግሮአል።»

ሲፖራ የሙሴን ፊት የተመለከተች ነበር። ርሱ የተረበሸ መሆኑን ልብ ብላለች። ከዚያም ፊቱ ብሩህ ሆነ።

«ይህ ምንድን ነው?» አለች።

«አ፤ ይህ ላደርገው የሚገባኝ ነገር ነው። ግዚአብሔር የተናገረኝ ነበረ፤» ሲል ሙሴ መለሰ፤ በ ግሩ የዘለለና ወደ ግብፅ የተመለከተ።

«አዎን፤» አለ፤ ዓይኖቹን በቀኝ ጁ የከለለ፤ «የደመና ብናኝ! ደግሞም--ደግሞም--ደግሞም ራቅ ብሎ የሚሰማኝ ድምፅ አለ-የፈ

ረሶች ግልቢያ-- ና የመንገጫገጭ ነገርን የሰማሁ ነው።»

ይህን ያየና የሰማ አንድ ሌላም ሰው ነበር። ደግሞም ሌላ።

ደግሞም ሌላ። ደግሞም ሌላ።

«የግብፅ ጦር የተከተለን ነው!» የሚል ሪ ድምፅ ተሰማ።

«ምን?»

«ምን?»

«ምን?»

«አዎን! ግብፃውያን የተከተሉን ናቸው!»

«ግብፃውያን -- ናቸው።»

«ግብፃውያን -- ናቸው።»

«ግብፃውያን -»

«ግብፃውያን -»

«ግብፃውያን -- ናቸው።»

መላው ተጓዥ ሕዝብ፣ በብዙ ቊጥር የተሰበሰቡት ዕ ብራውያን፣ ያለቀሱ፣ የጮኹ፣ ያጉረመረሙ ጭፍን ወደ ሆነ ሽብር ውስጥ ገቡ።

ቀይ ባሕር በፊ ቸው ተዘርግቶአል። የግብፃውያን ሠራዊት፣ ወ ደሮች፣ ፈረሶች፣ የጦር ሠረገላዎች በከፍተኛ ፍጥነት የጋለቡ በበስተኋላቸው መጡ - የጋለቡ፣ የጋለቡ፣ የተጠጉ፣ የተጠጉ መጡ።

ከሰፈሩበት ስፍራም አስፈሪ የሆነ ጩኸት ና ተስፋ መቀረጥ ነገሠ። «ሙሴ የት ነው? ሙሴ የት ነው?»

ቀይ ባሕርን አሻግሮ የተመለከተ፣ በተቻለው ፍጥነት ከፍ ወዳለው ዓለት ሲወጣ ሳለ፣ የተቈጣው ሕዝብ በሙሴ ላይ ጮኸበት።

«ግብፃውያን ይገድሉን ዘንድ ወደዚህ አመጣኸን? በዚያ ንቀበር ዘንድ በግብፅ መቃብር ስለሌለ ነው ወደዚህ ያመጣኸን? ንድትተወንና ለግብፃውያን ብንገዛላቸው ይሻላል ብለን አልነገርንምን? ዚህ በምድረ በዳ ከመሞት በግብፅ ባርያ መሆን ይሻላል።»

ሙሴ ለዚህ የተሳሳተ አስተሳሰብ ምንም ትኩረት አልሰጠውም። ከ ግዚአብሔር የተቀበለው ልዩ የሆነ መልክት ብቻ ነበር፤ በዚሁም ገፋበት።

በፍጥነትም፤ ስራኤላውያን ሁሉ ሊያዩት በሚችሉበት ከቀይ ባሕር ፊት ለፊት ባለ ዓለት ላይ ቆሞ ሙሴ ጮኽ ብሎ ንዲህ ሲል ተናገራቸው፡- «ሁላችሁም ጸን ችሁ ቁሙ! መሸበራችሁን አቁሙ። ጸጥ በሉ፤ የ ግዚአብሔርንም ማዳን ያላችሁ። ዛሬ የም የአቸውን ግብዓውያን ለዘላለም አ የአቸውም። ግዚአብሔር ስለ ናንተ ይዋጋል። ናንተም ዝም ትላላችሁ። ል ደርጉት የሚገባ ምንም አይኖርም።

«ተመልከቱ! የደመናውን ዓምድ ተመልከቱ። ዩት!»

ደግሞም፤ ርግጥ፤ ከፊት ለፊ ቸው ይሄድ የነበረው ና ወደሚሄዱበት ይመራቸው የነበረው የደመና ዓምድ ተመልሶ ከበስተኋላቸው ሆነ፤ ባንድ ጊዜም ጠቅላላ ከኋላቸው ነበረ። በዚያም በ ስራኤላውያንና ተከትለዋቸው በመጡት በግብዓውያን መካከል የደመናው ዓምድ ቆመ። ሌሊቱን በሙሉ በግብዓውያን ወገን ጨለማ፤ በ ስራኤላውያን ወገን ደግሞ ብርሃን ሆነ።

ስራኤላውያን ከአደጋው ተሸፈኑ። ያንዳንዱ ሰው የሚለው ጠፋበት፤ ዝም አለ። የግብዓውያን ፈረሶችን ድምፅ ሊሰሙ ይችላሉ። ዕብራውያን ጋ መቅረብ ባለመቻላቸው ምክንያት የተ ቈጡ ግብዓውያን ሲሳደቡ ና ሲራገሙ ሊሰሙ ይችላሉ።

ግብዓውያን ሊያደርጉት የሚችሉት ነገር፤ ጥቅጥቅ ያለው ጭጋግ፤ ጥቁሩ ደመና ስከሚሄድ ድረስ በዚያው መቆየት ነበር።

«ተመልከቱ አለ!» ሙሴ። «ተመልከቱ!» ሙሴ በትሩን በባሕሩ ላይ ዘረጋ።

ነፋስ ተነሣ። የበረ ና የጠነከረ ነፈሰ።

አሁን «ዕረፉ፤» አለ ሙሴ። «በምነግራችሁ ጊዜ ለመንዝ ዝግጁ ሁኑ፤» አላቸው።

«ግብፃውያን ዛሬ ምሽት ኛን ሊይዙን አይችሉም፤» አለ አንድ ጀግና ስራኤላዊ። «በደመናው ውስጥ አሹልከው ማየት አይችሉም።»

የደመናው ግልባጭ የ ሳት ዓምድ ነበር። ሌሊቱን ሙሉ ለ ስራኤላውያን አበራላቸው።

በሌሊት፣ ሙሴ በትሩን የዘረጋበትን የቀይ ባሕርን ክፍል ተመለከተ። አንድ አስደናቂ ነገር ተከስቶ ነበረ፡- ው ሆኖ ተከፍለዋል። ንዲህ ያለውን ትዕይንት ከቶም አይ ችሁ አ ውቁም! ው ሆኖ ንደ ግድግዳ ቆመው፣ በመሀሉም መተላለፊያ መንገድ ተከፍቶ ነበር። የባሕሩ ወለል የደረቀ፣ የደረቀ ሄደ።

ሁሉም ሰው ሲነቃ፣ ጧት ማለዳ ላይ፣ የባሕሩ ወለል ደርቆ ነበረ። መጽሐፍ ቅዱስ፣ «ሌሊቱን ሁሉ ነፋስ ነፈሰ፣ ባሕሩም ደረቅ መሬት ሆነ፤» ይላል።

«ወደ ፊት ሂዱ!» አለ ሙሴ ለ ስራኤላውያን። «በው ሆኖ ግድግዳዎች መሀል ለፉ!»

ግብፃውያንም ደርሰው ነበር። የቀጣ ጩኸ ቸውን ንዲሁም የፈረሶቻቸውን ጉድፈራ ስራኤላውያን መስማት ይችሉ ነበር። ለ ስራኤላውያን ብቸኛው መድኃኒት በባሕሩ ወለል፣ ውኆች ንደ ግድግዳ በቆሙበት መሀል፣ ወደ ፊት መሄድ ነበር። ደግሞም ከ ንስሶቻቸውና ከተሽከርካሪ ሠረገላዎቻቸው ጋር፣ በተቻላቸው ፍጥነት ሄዱ።

ኤሊሄዘር ና ጌርሳም ንዲሁም ሌሎች ልጆች የባሕሩ ውኆች ግድግዳ ምን ንደሚመስል ነክተው ለማየት ፈለጉ።

ወላጆቻቸውም፤ «ኑ! ኑ!» ያሉ ለመኩዋቸው። «መቀለድ አያስፈልግም። በተቻላችሁ ፍጥነት በባሕሩ መሀል ለፉ። ግብፃውያን የገሰገሱ ወደ ኛ የመጡ ናቸው! አትቀላቀሉ!»

ንዲህ ያለውን መቻከል ከቶ በሕይወ ችሁ አይ ችሁ አ ውቁም።

ከዚያም ደመናው ከ ስራኤላውያን በስተኋላ ለቅቆ ከፊት ለፊ ቸው ሆነና በው ግድግዳዎች መሀል አድርጎ አለፈ!

የሆነውን ነገር በተመለከቱ ጊዜ ግብፃውያን መገረማቸውን በጨኸት ገለጡ። ባሕሩ ተከፍሎ የ ነርሱ ባሮች በባሕሩ ወለል በደ ረቅ መሬት ላይ ተጓዙ። ንዲህ ዓይነት ነገር ከቶ አይ ችሁ ውቃላችሁን?

የው ው ግድግዳዎች ተነቃነቁ። የማያስተማምኑ መሰሉ። አንዳንዶቹ ግብፃውያን ምን ንደሚከሰት ርግጠኞች አልነበሩም።

«ባሮቹን ሳንይዝለት ወደ ፈርዖን መሄዱ መልካም አይደለም፤» አለ አንድ የጦር አዛዥ።

የግብፅ ፈረሶች ና ሠረገላዎች ንዲሁም ወ ደሮች በባሕሩ ወለል ላይ ለመጓዝ ተጣደፉ። ወዲያውም ነዚያን ባሮች ይይዙአቸው ና ወደ ጎላ ንዲመለሱ በማድረግ - መልሰው ከብቶቻቸውንም፤ ቀላቀሶቻቸውን ና ሁሉን ወደ ግብፅ የነዱ የሚወስዷቸው መሰላቸው።

ነገር ግን አይጣል ነው፤ የግብፃውያን ፈረሶች በጭቃው ውስጥ ተያዙ! የሠረገሎቹ ጉማዎች ወላለቁ። የ ስራኤላውያን ጉማዎች ግን አልወለቁም። አንዲት ሴትም ሆነች አንድ ሕፃን ልጅ በጭቃ የተያዙበት ሁኔ አልነበረም። በ ርግጥ፤ ያንዳንዱ ስራኤላዊ ከባሕሩ ማዶ በደ ና ሁኔ ላይ ነው የነበረው።

ነዚያ ግብፃውያን በጭቃው ውስጥ ንዴት ተንቦራጨቁ መሰላችሁ! ባሕሩ ወለል ንደ አጥንት የደረቀ አልነበረም። የግብፃውያን ሠረገሎች ና ፈረሶች ንዲሁም ጋላቢዎቻቸው በባሕሩ ውስጥ የሰመጡ ነበር።

«አ፤ ተመልሰን ንሂድ!» ብለው አንዳንዶች ጮኹ።

« ንመለስ!» ይህ አሁንም በድጋሚ የተዋጋን ያለው የዕብራውያን አምላክ ነው፤» አሉ ና ወደ ኋላ ለመመለስ ሞክሩ።

«ሙሴ ሆይ፣ በትርህን በባሕሩ ላይ ዘርጋ!» አለ ግዚአብሔር።

ሙሴም የተባለውን አደረገ።
 ደግሞም የው ው ግድግዳ ወደ
 ነበረበት ስፍራ ተመለሰና
 የግብፃውያንን ሠራዊት በሙሉ
 በሞገዱ ሰጠመ። ስራኤላውያን
 ሁሉ ደግሞ የጠላቶቻቸውን ሬሣ
 በቀይ ባሕር ዳርቻ ተንሳፍፎ አዩ።
 ሙሴ ሕዝቡ ግዚአብሔርን
 በጣም ንደሚያመሰግኑ ያውቅ
 ነበር። ደግሞም ርሱ የምስጋና
 መዝሙር አዘጋጀና ንዲዘምሩት

ለሕዝቡ አስተማረ።

ማርያም ትንሿን ከበሮዋን አነሣች ና የመዝሙሩን አዝማች
 የዘመረች ሴቶቹን መራቻቸው። ነርሱም የዘመሩ ሁሉም
 በደስ ያሸበሽቡ ነበር።

የመዝሙሩ አዝማች፡- «ጌ በክብር ድል አድርጎአል። ፈ
 ረሱንና ፈረሰኛውን ወደ ባሕሩ ጣለ፤» የሚል ነበር።

(ሙሉ መዝሙሩን ከመጽሐፍ ቅዱስ፣ ከዘጸአት ምዕራፍ 15
 ል ነብቡት ትችላላችሁ።)

ደግሞም ግዚአብሔር ሕዝቡን፣ ስራኤላውያንን በቀን

በደመና ዓምድ ንዲሁም በሌሊት በ ሳት ዓምድ ወደ ምድረ በዳ መራቸው፡፡

ወደ ተስፋይቱ ምድር የተጓዙ ነበር፡፡

ባካችሁ ቀሪዎቹን ሪኮች ከወ/ሮ ጂ ተክ ይ መጸሐፍት ውስጥ «መሴና የምድረ በዳው ፍጥጫ» - ሦስተኛ መጽሐፍ ከሚለው መጽሐፍ አንብቡ፡፡

ስ ውሳኔሽሁን?

ምዕራፍ 1. ዕቅዶችን ማውጣት

1. የ ግዚአብሔርን መልክት ወደ ፈርዖን ንዲወስድ ሙሴን ይረዳው የነበረው ማን ነበር?
2. ሙሴ ወንድሙን ካየ ምን ያህል ጊዜው ነበር?
3. ሙሴ ለሁለቱ ወንዶች ልጆቹ ማድረግ የረሳው ሥርዓት ምንድን ነበር?
4. ሙሴ ና አሮን ለ ስራኤል ሽማግሌዎች ሊሰጡት የያዙት መልክት ምንድን ነበር?

ምዕራፍ 2. ደካማ አጀማመር

1. ግዚአብሔር ነርሱን መላኩን ለሽማግሌዎች ለማሳመን ሙሴና አሮን ምን አደረጉ?
2. አሮን ያቀረበውን መልክት በስሙ ጊዜ፣ ሽማግሌዎቹ ምን አደረጉ?
3. ሙሴ በፈርዖን ቤተ መንግሥት ያልተገረመው ለምን ነበር?
4. አሮን ለፈርዖን ያቀረበው ጥያቄ ምን ነበር?
5. የፈርዖን መልስ ምን ነበር?

ምዕራፍ 3. ከድጡ ወደ ማጡ

1. ፈርዖን ለባሮቹ ያበጀው አዲስ ሕግ ምንድን ነበር?
2. ዕብራውያን የሥራ አለቆች ለፈርዖን የነገሩት ምንድን ነበር?
3. የሥራ አለቆች በሙሴ ላይ የተቁጡት ለምን ነበር?
4. ግዚአብሔር ለሙሴ ንዲያደርገው የነገረው ነገር ምንድን ነበር?

ነበር?

ምዕራፍ 4. ከጠንቋዮች ጋር መፋለም

1. የአሮን ባብ የጠንቋዮቹን ባብ ምን አደረጋቸው?
2. አሮን በትሩን በዘረጋ ጊዜ በወንዙ ላይ ምን ተከሰተ?
3. በዓሦቹ ላይ ምን ተከሰተ?
4. የፈርዖን ጠንቋዮች ሊያደርጉት ያልቻሉት ሙሴ ና አሮን ያደረጉት ምንድን ነበር?

ምዕራፍ 5. መቅሠፍቶች - በግብዓውን ላይ ብቻ!

1. በመቅሠፍቶቹ ያልተጨነቀው ሕዝብ የቱ ነበር?
2. ግብዓውያኑ ጠንቋዮች ዝንቦችን ማድረግ ችለው ነበርን?
3. በግብዓውያን ንስሶች ላይ ምን ተከሰተ?
4. ሙሴ ና አሮን በፈርዖን ፊት ዐመዱን በበተኑት ጊዜ ምን ተከሰተ?
5. ቀጥሎ ምን ዓይነት ነጉድጓድ መጣ?

ምዕራፍ 6. ችግር፣ ችግር፣ ደግሞም የባለ ችግር

1. ፈርዖን ዕብራውያን ልጆቻቸውን ንዲተው የፈለገው ለምን ነበር?
2. በግብዓውያን ላይ የመጣው ቀጣዩ መቅሠፍት ምንድን ነበር?
3. ግዚአብሔር አንበጦችን ያስወገደው ንዴት ነበር?
4. ግዚአብሔር በግብዓውያን ላይ ጨለማን ለምን ያህል ጊዜ ነበር የላከው?

ምዕራፍ 7. የመጨረሻው መል ክት

1. በወሩ በአሥራ አራተኛው ቀን ምሽት በግብፃውያን ላይ የተከሰተው መቅሠፍት ምን ነበር?
2. ዕብራውያን በጠቦቱ ደም ምን ንዲያደርጉ ዘዙ?
3. የጠቦቱን ደም በተመለከተ ጊዜ የሞት መልአክ ምን አደረገ?
4. የፋሲካን ራት በሚበሉበት ጊዜ፣ ዕብራውያን ንዴት ባለ ሁኔ መልበስ ይጠበቅባቸው ነበር?

ምዕራፍ 8. ላቁ ማምለጥ

1. ጌርሳም ለምን ነበር የተጨነቀው?
2. በዚያ ምሽት ኩለ ሌሊት ላይ ምን ተከሰተ?
3. ከዚያስ ፈርዖን ምን ንዲያደርግ ነበር ሙሴን የተናገረው?
4. ግዚአብሔር ዕብራውያንን በቀን ይመራቸው የነበረው ንዴት ነበር?

ምዕራፍ 9. በቀይ ባሕር የተገኘ ድል

1. ባሮቹ ንደ ሄዱ በተገነዘበ ጊዜ ፈርዖን የቱን ት ዛዝ አስተ ላለፈ?
2. ዕብራውያን ፍልስጥኤማውያንን ለምን አስወገዱ?
3. በዚያ ምሽት ግብፃውያንን ከዕብራውያን ያገለገላቸው ምንድን ነበር?
4. በሌሊቱ ወቅት በባሕሩ ላይ ምን ተከሰተ?
5. ባሕሩን ተሻግረው ዕብራውያንን ለመከተል በሚሞክሩበት ጊዜ፣ በግብፃውያን ላይ ምን ተከሰተ?